

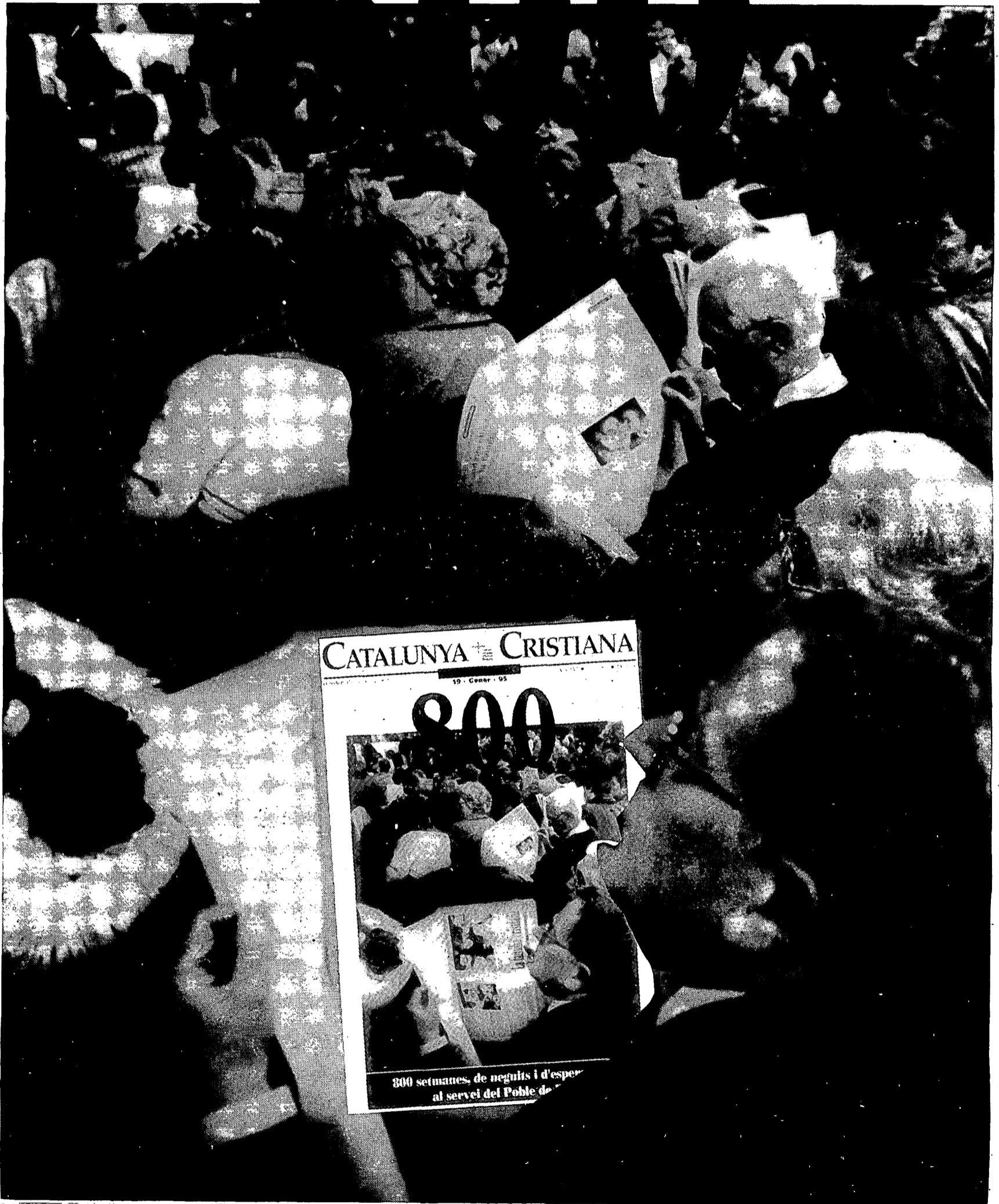
CATALUNYA CRISTIANA

Director: Manuel Valls i Serra

Any XVI • Núm. 800 • 200 ptes.

19 • Gener • 95

800

**800 setmanes, de neguits i d'esperances,
al servei del Poble de Déu**

Editorial

S'obre el Concili

Aquest dissabte s'obre el Concili de les diòcesis catalanes a la Seu primada de Tarragona. És una data històrica. L'Església de Catalunya reprèn la seva interrompuda tradició conciliar. Més de 160 concilis provincials han precedit el que aquesta setmana iniciem. Però el més important de tot és que es tracta d'una història viva, d'una història que continua i avança cap al futur: la història de la nostra fe en el Senyor Jesucrist que, per la gràcia de Déu, hem mantingut de generació en generació.

Ara les esglésies amb seu a Catalunya es fan conscientment mal-leables en mans de l'Esperit. Ressona amb una força especial en aquests moments l'exhortació del salm 94: «Tant de bo que avui sentíssiu la seva veu: no enduriu els cors...». Tots els catòlics de Catalunya hem d'escoltar-la aquesta veu. Ens crida a flexibilitzar-nos, a obrir-nos els uns als altres, a sentir-nos responsables, per damunt de tot, de l'Evangeli que hem rebut juntament amb la missió d'anunciar-lo al nostre poble.

«Aneu, doncs, a tots els pobles i feu-los deixebles meus» (Mt. 28, 19) va dir Jesús. I el dia de la vinguda de l'Esperit Sant la gent quedà meravellada per un prodigi significatiu: «Parts, medes i elamites, habitants de Mesopotàmia, de Judea i de Capadòcia, del Pont i de l'Àsia, de Frígia i de Pamfília, d'Egipte i de les regions de Líbia tocant a Cirene, i els qui han vingut de Roma, tots, tant jueus com prosèlits, cretencs i àrabs, «els sentim proclamar en les nostres pròpies llengües les grandeses de Déu.» (Act. 2, 9-11). Entre els pobles cridats a ser deixebes de Jesús hi ha el nostre i, més concretament, les seves generacions actuals. Entre les llengües en les quals han de ressonar i fer-se perceptibles i properes les grandeses de Déu hi ha la nostra. Que el Concili sigui el cenacle on les nostres diòcesis rebin un nou impuls de l'Esperit que els permeti dur a terme aquesta missió. Serà un bé per a l'Església. Serà un bé per a Catalunya.

Aquest és el número que fa vuit-cents

Catalunya Cristiana ha sortit vuit-cents vegades. Són, doncs, vuit-cents setmanes de servei a la comunicació entre els cristians de Catalunya. Vuit-cents setmanes, també, de presència en la nostra societat, en la nostra cultura. En donem gràcies a Déu i a tot els qui ho han fet possible: els seus fundadors, els seus directors, els seus redactors i col·laboradors, tots els qui, amb treballs diversos, la confeccionen setmana a setmana, els seus subscriptors i lectors, els rectors de les parròquies que la posen a l'abast dels seus feligresos. Ens refermem en la nostra vocació de ser punt de trobada de tots els catòlics, taller de reflexió de la fe des dels esdeveniments de cada dia, invitació a seguir l'Evangeli de Jesús... Una vocació difícil de dur a terme: coneixeu les nostres limitacions... Una vocació, però, que sempre mantindrem, en una línia de superació continua.

Tribuna

Tirar la primera pedra

Ferran Blasi

És ben sabut que els evangelis són, entre els llibres antics, els que gaudeixen de més segura autenticitat. Tanmateix, no han mancat en aquests vint segles transcorreguts d'ençà que s'escriviren, els qui n'han posat en dubte, la genuïtat d'algun fragment, quasi sempre sense arguments sòlids ni proves veritables, sovint per conveniències personals, perquè tal o tal passatge contradia llurs posicions o les de la ideologia que professen.

Això ha succeït, per exemple, amb un episodi de l'evangeli segons Sant Joan (8,3-11): una dona havia estat sorpresa en adulteri i volie que Jesús es definís en relació a l'aplicació, a ella, de la pena legal, la mort per apedregament. Per excepció, aquella narració no es troba en alguns manuscrits antics: es pot suposar que algun copista temorenc el va suprimir perquè no li agradava que Jesús es mostrés comprensiu amb aquella dona, la perdonés, i fes de manera que els acusadors es retressin de l'escena.

Potser li semblava a l'amanuense que tal actitud de Crist afavoriria la relaxació dels costums. Però no havia pas de ser així, ja que aquell escriptor oblidava que Jesús, quan acomiada la dona, li diu: «vés», i afegeix: «d'ara endavant no pequis més». Les seves paraules combinaven adequadament sentiments de misericòrdia i exigència moral.

Tanmateix, si ara i aquí, algú posés en dubte la historicitat d'aquesta escena, segurament que no seria per aquella mena d'aprensíó. No perquè faltin, entre els qui

editen els evangelis, aquells a qui repugna l'adulteri, un pecat qualificat contra la justícia, i desitgin contribuir a eradicar-lo, sinó perquè hi ha un altre detall del capteniment de Jesús en l'escena evangèlica que recordem, que —avui o, qui sap si ha estat sempre així— no es compagina gaire bé amb la manera de comportar-se de molts en aquest racó del Vell Món en què vivim.

Ens referim a l'al·locució de Jesús als qui semblaven disposats a apedregar la dona: «el qui estigui sense pecat, que tiri la primera pedra». I tots van anar desfilant, deixant

caure a terra, sigil·losament, si el tenien ja preparat, el roc que anaven a llançar contra la dona que havia comès un adulteri.

S'hauria de preguntar també avui a certs polítics, a molts periodistes, a alguns financers, si tenen la consciència prou neta a l'hora d'acusar els altres, o de jutjar-los. I això, no solament en el pecat d'adulteri —en aquest també, encara que no li donin massa importància— sinó en els que van contra d'altres aspectes de la justícia: el tràfic d'influències, l'ús abusiu de l'enginyeria financera, la corrupció en els afers públics; o en matèria de calúnnia o injúria; o en el camp de la infidelitat; o en el de l'enveja.

El llenguatge emprat en els mitjans de comunicació: la grandària dels titulars de certs diaris, el to de moltes informacions televisives, o el contingut de determinades acusacions —privades o públiques—: als parlaments que s'anomenen democràtics, als tribunals que se'n diu de justícia, o als mitjans de comunicació que pretenen ser objectius, podria canviar notablement.

S'hauria de preguntar també avui a certs polítics, a molts periodistes, a alguns financers, si tenen la consciència prou neta a l'hora d'acusar els altres, o de jutjar-los. I això, no solament en el pecat d'adulteri sinó en els que van contra d'altres aspectes de la justícia: el tràfic d'influències, l'ús abusiu de l'enginyeria financera, la corrupció en els afers públics; o en matèria de calúnnia o injúria; o en el camp de la infidelitat; o en el de l'enveja.

CATALUNYA
CRISTIANA

Director: Manuel Valls i Serra

Coordinació: Josefina Picas i Pauné

Redacció: Glòria Carrizosa, Miquel Àngel Codina, Guillem Farré, Francesc Gamissans, Núria Oriol, Tomàs Puntí, David Vidal

Col·laboradors: Núria Albert, Montserrat Albert, Josep M. Aragonès, Jordi Bassas, Pilarín Bayés, Pietat Campmajó, Oriol Camps, J. Carrera Planas, Rosa Collell, Miquel Estradé, Enric Graupera, Joan Guiteras, Jordi Jorba, Justo López Melús, Jaume Mora, Josep Nadal, Francesc Nicolau, Francesc Riu, Joan Salvador, Pere Saumell, Pere Tena, Josep Ventura, P-J Ynaraja

Corresponsals: Jaume Reixach, GIRONA; Jaume Montaña, LLEIDA; Antoni Mirabet, SEU D'URGELL; Lluís Badia, SOLSONA; Joan Boronat, TARRAGONA; Joaquim Blànc, TORTOSA

Autoedició i compaginació: Josep Samper i Carlos Aguado

Redacció, administració, publicitat i autoedició:

C/ Puiggarí 5-7, - 08014-BARCELONA - Telèfon 490 59 88, Fax 490 20 35

Impressora: Publigraf, S.A.L. Passatge Valeri Serra, 30, 08011 BARCELONA. D.L. B. 14.387/79 Tels. 454 16 30 / 17 77

SUBSCRIPCIONS ANUALS

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal 9.880 Ptes.
Resta d'Europa: 20.384 Ptes.
Amèrica i Àfrica: 25.584 Ptes.
Àsia i Oceania: 36.504 Ptes.

Edita: Fundació Catalunya Cristiana, de l'Arquebisbat de Barcelona
Fundadors: Mn. Joan Jarque i Jutglar i Mn. Francesc Malgosa i Riera

PATRONAT

President: Mons. Ricard-Maria Card. Carles i Gordó, arquebisbe de Barcelona

President per delegació: Mons. Joan Carrera i Planas, bisbe auxiliar de Barcelona

Altres membres: Josep-Rafael Carreras de Nadal, Ramon Casals i Lamarca, Marcel Coromines i Balletbò, Pere Fàbregues i Morlà, Marcel·lí Joan i Alzinella, Josep Miró i Ardèvol, Pere Planellas i Reig, Josep Oriol Pujol i Humet, Mn. Manuel Valls i Serra, Gaspar Vilarrúbias i Codina

Secretari: Jaume Planas i Pahissa

Delegat executiu: Jaume Viñals i Rovira

Difusió controlada per

MEMBRE DE LA UCIP

Visita Filipines, Papua Nova Guinea, Sri Lanka i Austràlia

Vaticà

Deu dies de viatge pastoral del papa Joan Pau II

ROMA.— Joan Pau II va iniciar dimecres, dia 11, un nou viatge pastoral de llarga durada que el va conduir fins a Filipines, on va celebrar la Jornada Mundial de la Joventut, continuant després a Austràlia, Papua Nova Guinea i Sri Lanka. El Sant Pare tornarà a Roma el divendres d'aquesta setmana. El periple va començar amb un gest distès del govern de Pequín que, per primera vegada des que va prendre el poder el govern comunista va permetre que una delegació de catòlics xinesos participés en la trobada dels joves de Manila, la primera d'aquestes característiques a l'Àsia.

C.C.

Aquest serà el primer viatge intercontinental des del 1993. Els accidents soferts durant la tardor d'aquell any, i sobretot la ruptura del fèmur el passat mes d'abril, han obligat el Papa a romandre a Itàlia més del que hauria desitjat. De fet, la primera sortida internacional, el setembre passat, quan va viatjar a Zagreb, va ser massa precipitada segons el parer dels metges, que després el van obligar a suspendre la visita a les Nacions Unides on havia de pronunciar un important discurs.

És doncs, un viatge de prova, que ha despertat un gran interès en tots els mitjans internacionals d'informació, sobretot per veure en quines condicions l'afrota i si és capaç de superar la prova.

Primer Filipines

La primera etapa del viatge de 40.000 quilòmetres —l'equivalent a donar la volta al món— ha estat Manila, on va arribar dijous 12, a les tres de la tarda. L'endemà va celebrar una missa per als delegats del Fòrum dels Joves i va dirigir una salutació als estudiants de Manila.

Dissabte 14, el Papa va dir una missa en el IV Centenari de l'elevació a arxidiòcesi de Manila i de la creació de les diòcesis de Cebú,

Càceres i Nova Segòvia per als fidels de la capital, es va reunir amb els bisbes filipins i va dirigir un discurs als joves que van assistir a la vigília de pregària.

Nous beats

El 15 va tenir lloc l'acte central de la Jornada Mundial de la Joventut, amb la missa per a tots els assistents a la trobada. Aquesta va ser la cerimònia més important de tot el viatge.

El dilluns 16, el Papa va abandonar Filipines i va viatjar a Papua Nova Guinea, on l'endemà va beatificar el venerable Pedro To Rot a l'estadi de Port Moresby. Dimecres 18 va viatjar cap a Austràlia, on dijous va beatificar una religiosa, sor Mary MacKillop.

Divendres 20, arribà a Sri Lanka, país que visita per primera vegada —els altres ja els ha visitat en anteriors viatges—. L'endemà, dissabte 21, beatificarà el pare Josep Vaz, tornant a Roma directament. La seva arribada a la capital italiana està prevista a dos quarts i mig d'onze de la nit.

El viatge ha començat amb bons auspicis, perquè el govern xinès va comunicar que una delegació oficial de catòlics podrien participar en els actes de la Trobada Mundial

de la Joventut de Manila.

És la primera vegada que el govern de Pequín fa un gest distès vers l'Església catòlica i ha permès que catòlics de l'Església patriòtica —l'associació fundada per Mao per provocar un cisma entre els catòlics— rendeixin homenatge al Papa, que fins fa poc temps estava considerat com a *cap d'una potència estrangera*.

Els catòlics xinesos

La delegació va estar composta per vint-i-quatre persones, entre sacerdots, religiosos i seglars de l'Església patriòtica.

Es calcula que actualment a la Xina hi ha cinc milions de catòlics clandestins, mentre que l'Església patriòtica s'està apropant cada vegada més al Vaticà. Des de fa un any, les comunitats catòliques oficials xineses, que abans feien servir el ritu de Pius V, han rebut permís per utilitzar la litúrgia del Vaticà II i poden pregar pel Papa.

Per la seva banda, Joan Pau II, en un discurs pronunciat el 26 de setembre de l'any passat, va afirmar que a la Xina «un bon catòlic ha de ser també un bon ciutadà». Una qüestió pendent és la dels bisbes nomenats per Pequín sense permís de la Santa Seu. Però es pensa que

el Vaticà podria sanar aquestes congregacions il·legítimes.

Mesures de seguretat

Les autoritats filipines van prendre fortes mesures de seguretat per garantir la incolumitat del Papa durant la visita. S'havien rebut amenaces d'extremistes islàmics que van amenaçar de segrestar i decapitar sacerdots al sud de Filipines, on hi ha una situació de guerra endèmica entre els independentistes musulmans.

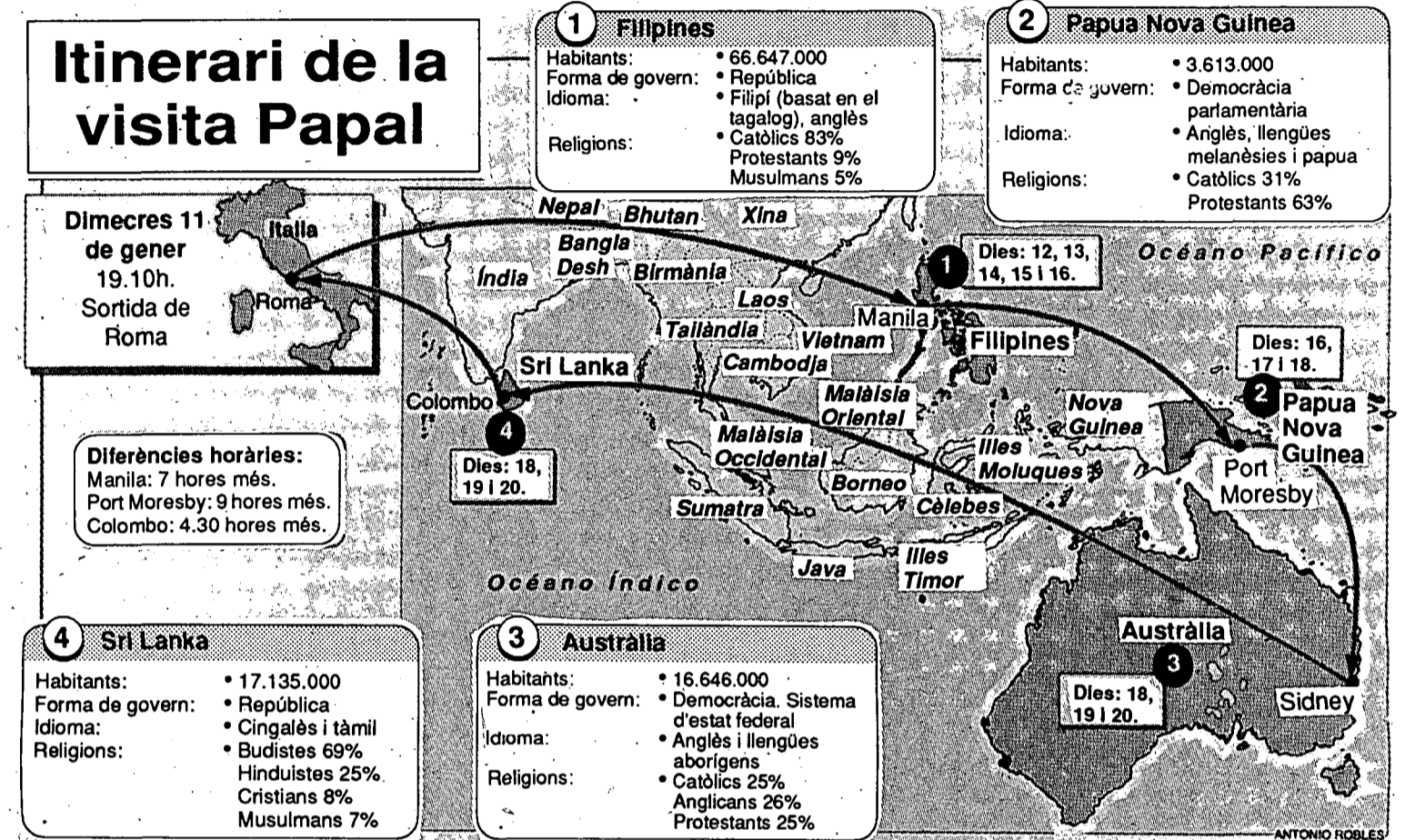
Altres viatges de Joan Pau II

Aquest viatge del Papa ha estat

el primer dels sis previstos per a aquest any. Tot i que sols està confirmat oficialment el que realitzarà durant la tardor a les Nacions Unides, el Vaticà està estudiant un viatge a Berlín per commemorar la caiguda del mur de la vergonya aixecat pel govern comunista, un altre a Bèlgica per canonitzar el pare Damià, i un altre durant la tardor a la república Txeca o a Eslovàquia. Per últim, hi ha també en estudi un viatge a l'Àfrica, com va prometre el Pontífex en el Sínode africà.

En la nostra propera edició ofereirem un resum dels principals discursos del Papa durant aquest primer viatge de l'any a l'estranger.

Itinerari de la visita Papal

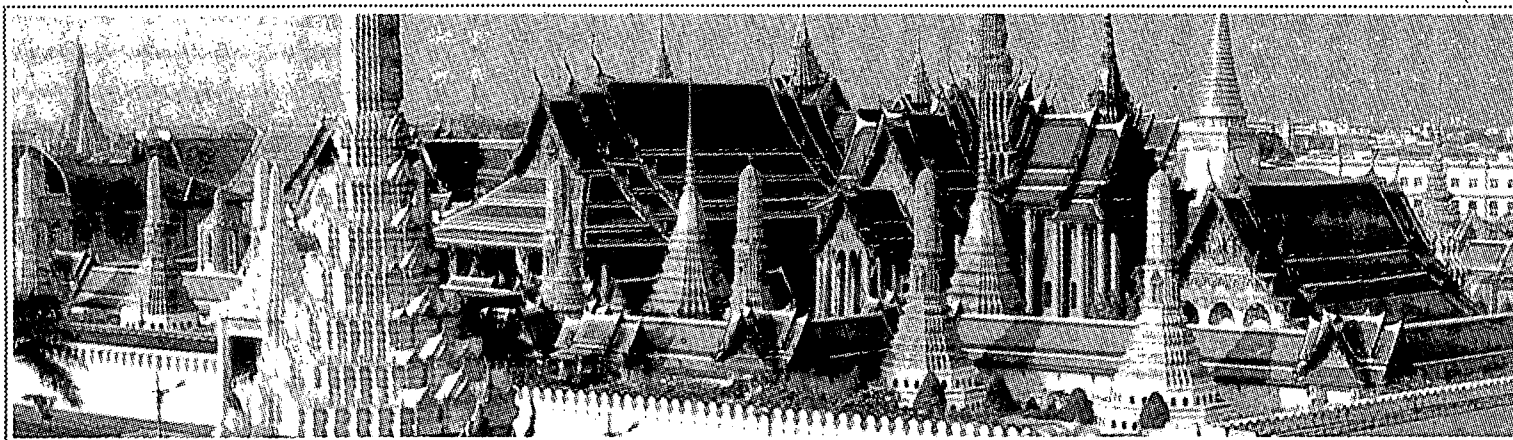
ILLUMINARE RESIDENCIAL 3A. EDAT

- Habitacions dobles, individuals amb bany.
 - Consultori mèdic.
 - Cuina pròpia (adap. necessitats dietètiques).
 - Capella. Missa dominical.
 - Petita zona enjardinada.
 - Ambient molt familiar.
- C/ Alt de Gironella, 44 - torre (zona Tres Torres)
 Tel. 202 04 50.

Sense cap compromís, us agraiem la vostra visita

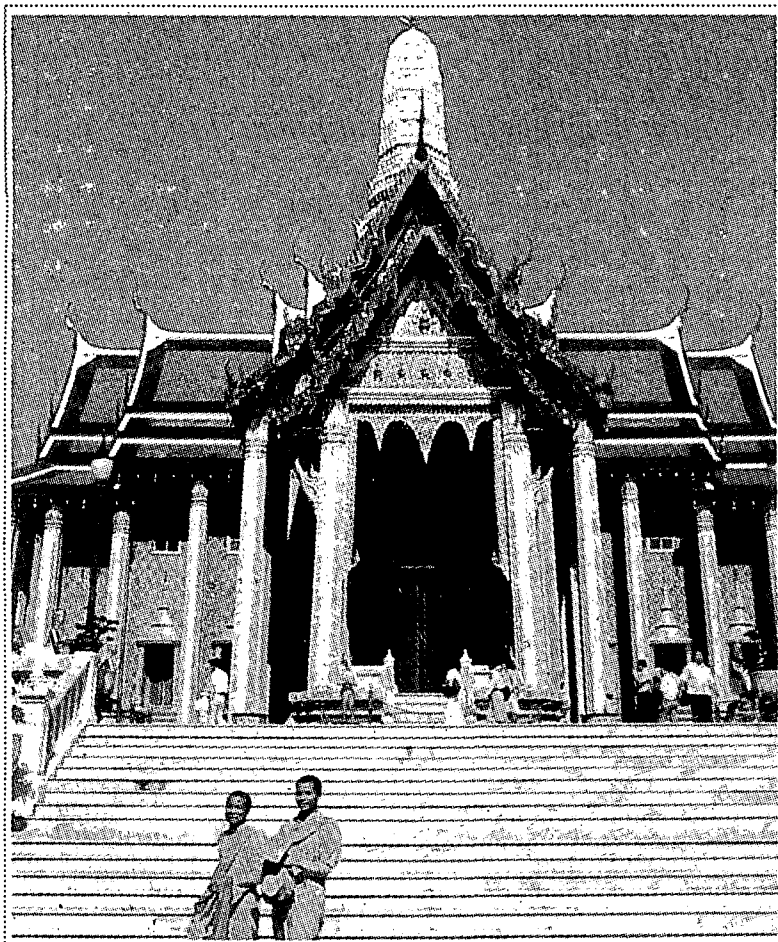
Del 20 d'abril al 3 de maig de 1995

TAILÀNDIA

EL MÓN SIAMÈS

Bangkok i el seu entorn fins a l'illa de Pucke passant per Chiang Rai i les terres del nord

Pensió completa - Vols regulars fins a Bangkok i Pucket

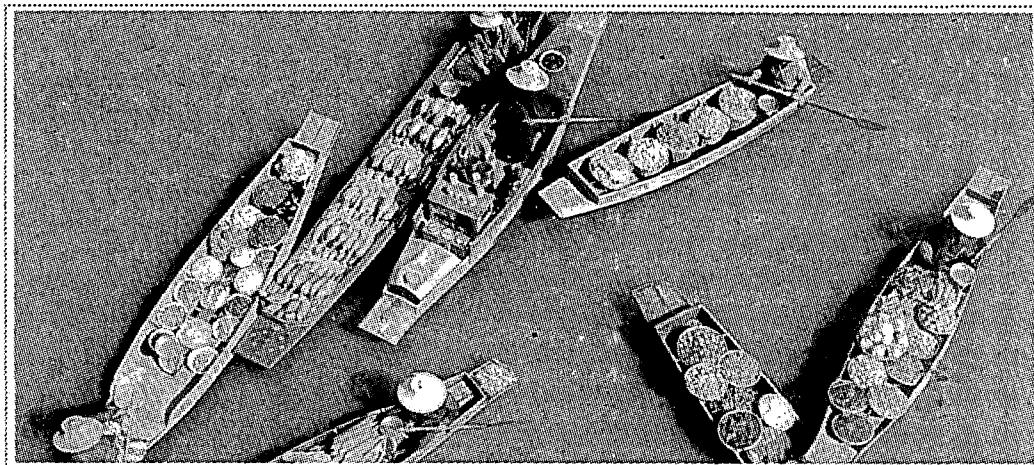
Autocars gran turisme - Trajectes amb llanxa i piragua - Dinars en restaurants

Assegurances:

Oberta la inscripció

Visitant:

- Bangkok • Damnoen Suduak
- Bang Pa In • Ayutthava
- Kampaenghets • Sukhothai • Uttaradit
- Nan • Wat Phuyin • Wat Thuinin
- Chiang Rai • Triangle d'or
- Akkha • Chiang Mai • Pucket

poblacions indígenes / indústries artesanals

Podeu demanar-ne informació per telèfon, per correu o bé personalment a l'associació
AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA:

Pelegrinatges i viatges: Plaça Urquinaona, 11 3r. 3a. A. 08010 Barcelona - Telèfon: **301 37 18**

Monsenyor Palenzuela analitza la situació sòcio-religiosa d'Espanya

S'ha posat de moda declarar-se agnòstic

SEGÒVIA.— «Certs esdeveniments que avui ens indignen a tots, van poder succeir, perquè durant algun temps va imperar un ambient generalitzat que els estimava acceptables», afirma el bisbe de Segòvia, Mons. Antonio Palenzuela, en la seva última carta.

El prelat subratlla que «en tots els camps de la conducta humana, també en el de la moral familiar, hem consentit tota aberració amb el nostre silenci i amb dissimulació o, almenys, no hem resistit suficientment».

Segons Mons. Palenzuela ara se sent que hi ha una crisi de valors, que el fi no justifica els mitjans i que moralment no és bona la conducta que ho sacrifica tot a l'èxit, al diner i al plaer del moment. Però, «no podem oblidar —afirma— que una estreta conjunció del poder polític, el diner i la cultura dominant ha estat desmantellant durant els últims anys l'èthos d'aquest poble, per formar un nou home menys lligat pels prejudicis, més dinàmic, més agressiu, més obert a l'èxit per l'èxit en aquest món».

El bisbe de Segòvia reconeix que «no tot eren llums en l'anomenada

moral tradicional», però a «Occident el nihilisme moral ha sorgit en el buit deixat per la pèrdua de la fe cristiana en Déu». «A Espanya —puntualitza— aquest procés ha tingut el suport i ha estat fomentat també des de dalt».

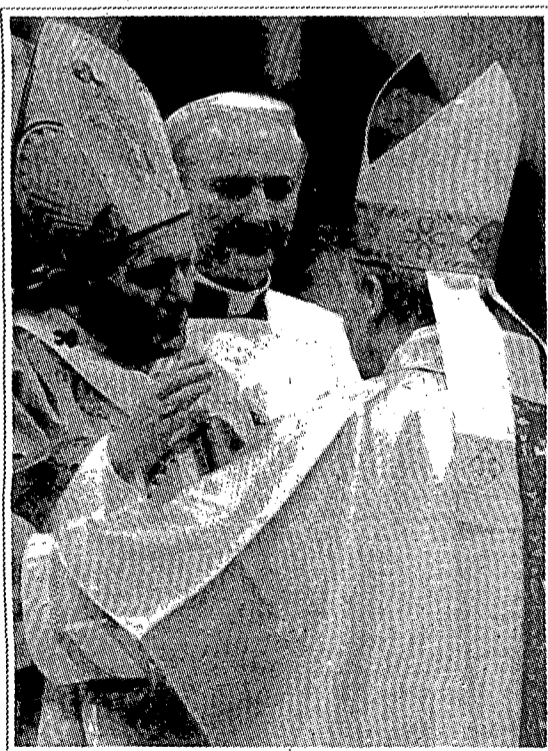
El prelat subratlla que pitjor que l'esfondrament ètic és el «buit religiós de la cultura dominant». Només cal sentir com parlen algunes figures públiques de Déu o de la vida després de la mort. És usual el llenguatge frívol, desdenyós, despectiu, petulant i fins i tot burleta. S'ha posat de moda declarar-se agnòstic, sense cap interès ni passió per la recerca de l'últim sentit i fonament. Darrera d'aquest llenguatge hi ha vides sense fons, buides, lleugeres». No obstant, Mons. Palenzuela subratlla que el cristià, malgrat aquest panorama, durant el transcurs d'un any a l'altre ve espe-

Monsenyor Palenzuela, president de la Comissió per a la Doctrina de la Fe

rançat, i l'exhorta a que se sotmeti al judici de Déu i es pregunti «com ha pogut succeir que països on imperava la fe cristiana hagin arribat a aquest estat de misèria moral i religiosa». (SIC)

El prelat espanyol de l'Opus Dei, nou bisbe

El papa Joan Pau II va abraçar el prelat de l'Opus Dei, Javier Echevarría Rodríguez —que regeix la institució des del passat 20 d'abril—, després de la seva consagració com a bisbe, juntament amb d'altres vuit sacerdots. La cerimònia va tenir lloc el 6 de gener durant la missa d'Epifania, celebrada a la basílica de Sant Pere. Echevarría, de 62 anys i natural de Madrid, va rebre el títol de bisbe de Cilícia

6 de gener: Dia dels Catequistes Natus

El món és una casa comuna

MADRID.— *Els catequistes fan del món una casa comuna* ha estat el lema de la Campanya Nacional d'aquest any per al Dia dels Catequistes Natus i del Seminari Nacional de Missions (IEME), que es va celebrar el 6 de gener amb una pontifícia col·lecta a totes les parròquies a favor de les joves Esglésies dels pobles del Sud.

Amb aquest motiu l'IEME ha elaborat un pòster i un fullet informatiu que recull el sentit d'aquesta campanya, algunes experiències viscudes per laics compromesos en Esglésies joves i una guia per a la celebració litúrgica en les parròquies espanyoles.

Els objectius missioners d'aquesta jornada són, en primer lloc, que es prengui consciència de la importància del laicat en la construcció de les comunitats locals com a catequistes, líders, delegats de la Paraula o animadors. El segon parla de la dimensió i la responsabilitat missionera dels països de vella cristiandat, i més concretament, dels sacerdots diocesans, que no poden romandre tancats a aquesta crida missionera.

Victoriano Rufé, encarregat de la campanya, afirma que «l'ajuda a aquests pobles és una feina urgent per caminar vers un món fraterno de justícia, de vida i de pau». (SIC)

Espanya

Un congrés amb motiu del III Centenari del fundador dels Passionistes

«La teologia de la creu»

MADRID.— El 3 de desembre, es va clausurar el III-Centenari de sant Pau de la Creu, fundador de la família Passionista. A Espanya diverses Eucaristies van commemorar aquesta efemèride.

El nunci de Sa Santedat, Mons. Mario Tagliaferri, va presidir l'Eucaristia a la comunitat de les religioses Passionistes d'Arturo Soria (Madrid).

D'altra banda, l'arquebisbe de Madrid, Mons. Antonio Me Rouco, va presidir el 7 de gener en la popular parròquia de Santa Gema, administrada pels pares Passionistes, una missa per a celebrar la clausura d'aquest III Centenari.

El III Congrés Internacional Passionista sota el tema *La saviesa de la creu*, va tenir lloc del 9 al 13 de gener a l'Antoniano de Roma.

L'objectiu d'aquest congrés va ser aprofundir cada vegada més en el misteri de la creu, en la visió de la redempció aplicada a la societat actual, sota el tema específic *La creu de Crist, única esperança*.

Va participar en el congrés el pare general de la congregació Passionista, l'espanyol José Agustín Orbeago, reelegit recentment en l'últim capítol general i van ser convidats la mare Teresa de Calcuta, Jean Vanier, Agnese Borsegino i Pierino Gelmini, de la comunitat Incontro. (SIC)

Monsenyor Amigo s'entrevista amb gais i lesbianes

C.C.

SEVILLA.— L'arquebisbe de la diòcesi, fra Carlos Amigo, va rebre el passat desembre una representació de l'entitat Colega (Col·lectiu de Lesbianes i Gais d'Andalusia), que havien sol·licitat una entrevista amb el prelat.

El fet, sense precedents fins al moment i que ha tingut una gran repercussió en nombrosos mitjans de comunicació d'abast nacional, s'inscriu, respecte a la participació de l'arquebisbe, en una línia de preocupació de l'Església per la persona humana, feta abstracció de circumstàncies específiques que puguin concórrer en individus concrets.

En el decurs de l'entrevista, Colega va exposar les seves reivindicacions. Monsenyor Amigo, per la seva banda, els va parlar de la preocupació pastoral de l'Església per les persones homosexuals i va al·ludir el document difós per la Santa Seu on es deplora sense reserves que aquestes persones siguin objecte d'expressions malèvols i accions violentes i es convida a tots els membres de l'Església a respectar sempre la dignitat de la persona, sense accepció de cap mena. Puntualitza, no obstant, el prelat, que el respecte a tothom en la seva dignitat i en el reconeixement dels seus drets no representa una acceptació ètica de conductes oposades a la moral catòlica ni un suport a situacions ambigües respecte dels ensenyaments de l'Església.

Després de l'entrevista, l'arquebisbe va dir que havia vist en els representants de Colega una actitud de diàleg.

Per la seva banda, els membres del col·lectiu d'homosexuals van assegurar a la sortida que havien trobat en el prelat un talant agradable, tolerant i obert.

Internacional

L'última entrevista a monsenyor Rivera Damas, successor de monsenyor Romero

L'arquebisbe de la pau

Aquesta entrevista va ser l'última realitzada a Mons. Rivera Damas, abans de la seva mort, succeïda de sobte el 29 de novembre. Aquest arquebisbe de San Salvador, successor i continuador de l'obra profètica d'Oscar Romero, ha estat fins a la seva mort una veu «forta» dins el context eclesial centramericà, que ha sabut exercir un important paper de mitjancer en el procés de pacificació, permetent a El Salvador sortir d'una guerra civil, el balanç de la qual, ha estat de 75.000 víctimes.

Emmanuele Rebuffini
(Avvenire)

L'entrevista va ser realitzada durant el seu últim viatge a Itàlia, poc abans de la seva sobtada mort.

—El Salvador està travessant una fase de transició i de reconstrucció després dels acords de pau que han posat fi a la guerra civil. ¿Quines són les repercussions sobre l'acció pastoral?

—Nosaltres treballem sobretot per la reconciliació. Al nostre país, per complir els acords de pau, es va crear una comissió anomenada de la veritat entre els components del qual hi havia personatges molt qualificats com Betancur, antic president de Colòmbia, Figueredo, ex-ministre de Relacions Exteriors de Veneçuela, així com Burghental, un jueu americà que va ser membre de la Comissió dels Drets Humans per a tota Amèrica Llatina. Aquests homes han estudiat i investigat els fets més greus ocorreguts durant el transcurs de la guerra civil, com ara l'assassinat de Mons. Romero i dels 6 jesuïtes de la Universidad Católica Centroamericana, i han proporcionat finalment un elenc de noms, tant de guerrillers com de membres de les formacions de dreta filogovernamentals i de l'exèrcit. Però el go-

vern ha concedit una amnistia general, convertint d'aquesta manera en inútil tot el treball de la comissió. Per això, com a Església, ens hem sentit cridats a dedicar-nos a una feina de reconciliació més profunda, perquè d'altra manera no es pot esperar que la pau sigui duradora. També hem convocat un any per a la reconciliació, que és el terme utilitzat per tothom i que corre el perill de ser buidat del seu significat de penitència i perdó per intentar oferir una oportunitat per a una pacificació vertaderament profunda.

—¿Això significa que els assassins d'Oscar Romero i dels altres religiosos romandran impunes?

—Exacte. I crec que aquesta amnistia no servirà per a res, sinó per deixar que les coses continuïn com abans.

—¿Quines són actualment les característiques de l'Església salvadorenca?

—Busquem ser una Església lliurada als laics, no solament perquè patim el setge de les sectes sinó perquè estem convençuts que, sent part integrant de l'Església, els laics s'han de desenvolupar en les seves responsabilitats. Han de descobrir que són vertaderament partícips de la funció sacerdotal, profètica i reial de nostre Senyor.

—¿Una Església, per tant, vertaderament popular i que ha sabut fer pròpia la millor part de la teologia de l'alliberament, precisament tal com propugnava Oscar Romero?

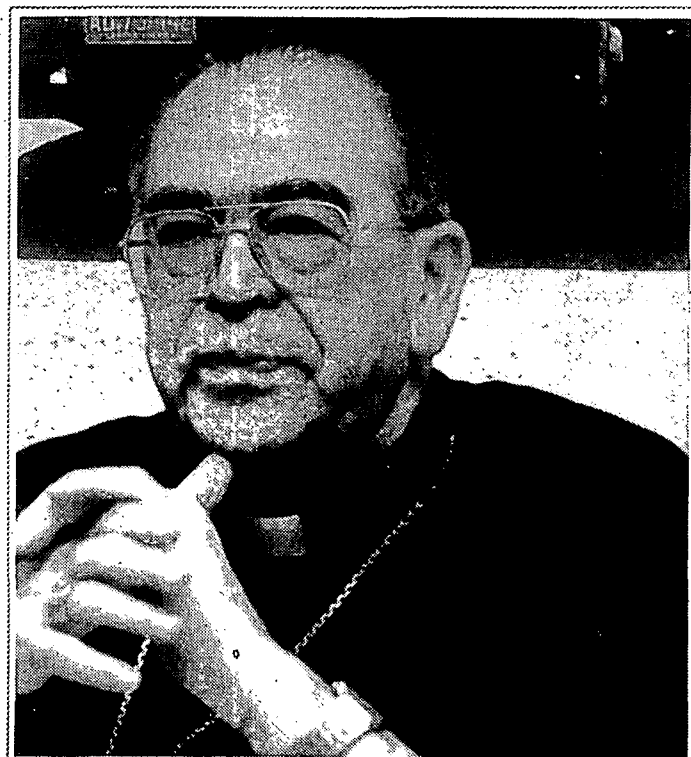
—Certament. Diria que la teologia de l'alliberament, o millor la seva part més vàlida, que és al cap i a la fi la continguda en l'Evangelii nuntiandi, nosaltres intentem viure-la en primera persona. No hem d'oblidar mai que el missatge de l'Evangelii comprèn també l'alliberament real de tota esclavitud i opressió, així com de tot pecat i del dimoni. És un alliberament integral.

—Pel març se celebrarà el XV aniversari de la desaparició de Mons. Romero. ¿Quina és l'actualitat de la seva figura?

—Crec que la seva importància creix amb el pas del temps. Per això Mons. Romero és certament actual. A més a més, actualment, es té un coneixement més profund de la seva vida, sobretot gràcies a la lectura del diari, on apareix l'home de Déu lliurat al proïsme per servir-los. També estem preparant una gran celebració pel 15è aniversari de la seva mort, però sobretot estem molt dedicats en el procés de beatificació. Ja ha estat demanada a la Sagrada Congregació del Culte i hem rebut, per part del pare general dels jesuïtes, la promesa d'una ajuda per part d'alguns especialistes en aquest camp.

—Un altre màrtir de l'Església salvadorenca és el pare Ignacio Ellacuría, assassinat amb altres cinc jesuïtes i dues dones el novembre del 1989. El pare Ignacio era un teòleg extraordinari i un pensador no-violent.

—La seva posició era substancialment la de sant Tomàs: quan hi ha una situació d'opressió i tots els mitjans pacífics s'han esgotat, llavors es pot recórrer a la força, sempre i quan la situació que es desitja instaurar no acabi resultant pitjor que aquella que es pretén canviar. Aquest pensament ha estat precisament desenvolupat pels jesuïtes, com resulta de la lectura de la seva revista *Eca*. Molts, i potser també Oscar Romero, pensaven que havia arribat el moment de passar a l'ús de la força. En això ens diferenciàvem, perquè personalment estava convençut que encara no havia arribat el moment i que encara calia dialogar. En efec-

Monsenyor Arturo Rivera Damas, arquebisbe d'El Salvador

te, després de la primera ofensiva final del front, el gener del 1981, vaig convidar a tothom al diàleg com a cosa necessària, des del moment que ja no hi havia el suport d'una part del poble a la iniciativa dels guerrillers. En aquella època Ellacuría no compartia la meua posició, però dos anys després va dir que sí. Era un home molt analític, i veia clarament moltes coses que nosaltres els pastors ignoràvem. Per això ens va ajudar sempre a tirar endavant a una acció pastoral més coherent amb la realitat en la qual estàvem treballant.

—Rutilio Grande, Oscar Romero, Ellacuría, tants religiosos i milers de camperols van ser els màrtirs de la guerra, però en les últimes eleccions encara va guanyar Arena, el partit de l'extrema dreta. ¿Llavors, cal dir que la profecia de Romero «Ressorgiré amb el meu poble» ha estat frustrada?

—De moment sí, però la seva lliçó s'anirà aprenent pas a pas, amb el pas del temps. Actualment són moltes les crítiques que s'aixequen contra el govern per la corrupció i la incapacitat, i tot això està penetrant dins la consciència del nostre poble. Crec que si actualment hi haguessin eleccions, el resultat podria ser divers.

—Un esdeveniment històric per a Centramèrica ha estat la revolta de Chiapas, a Mèxic. Es creia que l'època de les revolucions ja havia acabat, mentre que l'aixecament dels zapatites demostraria el contrari. ¿Què en pensa?

—Crec que es tracta d'un signe dels temps. Quan no hi ha justícia social la situació pot explotar. Per això estem preocupats per El Salvador, on sí s'enregistra, un creixement econòmic, però els pobres són cada vegada més pobres i cada vegada més nombrosos. Cal fer un repartiment just de la riquesa, per

evitar que els pocs rics siguin cada dia més rics.

—¿Continuen els EUA considerant-los el seu jardí de casa, o bé ha canviat una mica?

—És una pregunta difícil. Em sembla que Centramèrica continua sent molt depenent dels EUA.

—Els acords de pau preveïen també el desarmament de les faccions i la reforma agrària. ¿S'han complert aquestes promeses?

—El desarmament de la guerrilla i la reducció de l'exèrcit s'han realitzat (per exemple, 119 militars han estat expulsats). El problema de les terres encara no ha estat resolt. S'ha fet molt, però encara queda molt per fer.

—¿Vostè també ha estat objecte d'amenaçes?

—Fa alguns mesos vaig ser amenaçat. Crec que es tracta d'aquells grups definits com a *dinosaurios* perquè no accepten els acords de pau i potser desitgen que tot torni com en els temps de la guerra civil.

—Durant els anys 70 i 80, a Itàlia es parlava molt de teologia de l'alliberament. Actualment es diu que està en crisi, o que es tracta d'una experiència esgotada. ¿Vostè creu que encara hi ha quelcom a dir en l'Amèrica Llatina del futur?

—¿La teologia de l'alliberament esgotada? No crec pas que es tracti d'un judici exacte. La reflexió teològica que trobem en l'Evangelii nuntiandi de Pau VI, després desenvolupada en els centres de formació teològica de l'Amèrica Llatina, va ser jutjada per l'actual Papa en una carta a l'episcopat brasiler com una «necesitat». Precisament en la *Evangelii nuntiandi* es llegeix que la salvació portada per nostre Senyor inclou el concepte de l'alliberament de tota opressió. Aquesta visió integral de la salvació cal tenir-la sempre present. Per això crec que aquesta teologia no està acabada, sinó que encara té molt a dir.

275 cançons

per pregar...

Cantoral
amb solfa
o lletra sola

Cassettes

El cantoral *Una veu exultant* és un excel·lent repertori per a les parròquies i comunitats. Aneu-lo introduint i alternant.

Són cançons fàcils que canten joiosament petits, joves i grans. Ho podreu constatar en les vostres celebracions.

Preparació: Mn. Josep Soler. Il·lustracions: P. Oriol M. Diví, monjo de Montserrat. - Editorial Claret. Venda a les llibreries religioses.

Els àmbits en els quals els jesuïtes s'han de comprometre, segons el Papa

Internacional

La nova evangelització i la unitat dels cristians

ROMA.— La nova evangelització i la unitat dels cristians són els àmbits en els quals els jesuïtes s'han de comprometre en primera línia, va dir el papa Joan Pau II als 222 delegats de la 34a. Congregació general de la Companyia de Jesús, oberta el dijous dia 5 de gener a Roma.

Aquesta congregació es clourà el 25 de març. El preòsit general de la Companyia, el pare Peter-Hans Kolvenbach ha reafirmat la fidelitat de la Companyia al magisteri de l'Església i al Papa.

Els treballs dels delegats es van iniciar amb una mesa presidida pel cardenal Martínez Somalo, prefecte de la Congregació dels Instituts de vida consagrada i les Societats de vida apostòlica. El Papa va rebre en acabar els participants. El seu discurs responia a les intencions assenyalades en l'obertura de la sessió pel preòsit general de la Companyia, el pare Kolvenbach.

Joan Pau II posa de relleu la importància de la Congregació general

El «papa negre», sobrenom habitualment donat al superior dels jesuïtes, ha situat d'entrada l'actitud amb què els delegats que representen 23.179 jesuïtes d'arreu del món, aborden aquesta reunió. També ha reafirmat la fidelitat de la Companyia al magisteri de l'Església i al Papa: «Seguint nous camins i els gests d'Ignasi i els seus primers companys, la 34a. Congregació general es presenta avui al Vicari de Crist sobre la terra per rebre les seves directrius».

Al seu torn, Joan Pau II va constatar «la voluntat dels jesuïtes de subratllar, des de l'inici dels treballs, el carisma singular d'adhesió al successor de Pere que caracteritza la Companyia, segons el seu fundador Ignasi».

El Papa va subratllar seguidament la importància d'aquesta reunió. Amb dos vessants: la reunió és essencialment consagrada a discernir la contribució específica que la Companyia està cridada a oferir a la nova evangelització en el llindar del tercer mil·lenni; i també permetrà posar al dia l'organització; així com la legislació interna de la Companyia.

Fidelitat al carisma

Joan Pau II es va referir al carisma dels jesuïtes al qual deuen «una fidelitat amorosa»: els fills de sant Ignasi no poden fer res en detriment de la seva identitat fonamental, que el Papa descriu així: la vida religiosa, l'apostolat, el compromís en el món de la cultura i del social, la sol·licitud pels pobres. Segons el Papa; no posar en evidència la primacia de l'espiritualitat i de la pregària seria «traïr» el do que els jesuïtes han rebut per l'Església i per al món.

Fetes aquestes consideracions,

la primera obra sobre la qual el Papa crida els jesuïtes a treballar és la de la nova evangelització de cara al tercer mil·lenni. Un camp conegut per ells, segons Joan Pau II, ja que han actualitzat en totes les èpoques i arreu del món el deure missioner de l'Església.

Després d'haver evocat les dificultats per trobar un equilibri entre les exigències de la inculturació, de l'Evangelí i de la unitat; del missatge que conté, com també les circumstàncies de tipus polítics, sociològics i religiosos, que arrisquen comprometre, des de l'arrel, la presència i les activitats evangelitzadores dels jesuïtes en nombrosos països, el Papa va convidar els participants a invertir-se a favor de la plena comunió entre tots els cristians.

Docilitat al Magisteri

Sobre el darrer punt, l'harmonia eclesial, el Papa va llançar una

Hi ha una confiança recíproca entre Joan Pau II i el general dels jesuïtes, Peter-Hans Kolvenbach

crida molt particular: «Heu de compartir dòcilment, allí on exerciu el vostre servei, les preocupacions dels pastors en el seu magisteri». Joan Pau II desitja que els jesuïtes, sense perdre res del seu carisma al servei de l'Església universal, puguin «vèncer tota temptació de tancament, de provincialisme o de regionalisme que pugui posar en perill la mateixa existència de les obres de dimensió internacional».

Aquesta actitud, que qualifica de «dòcil», Joan Pau II l'espera també dels jesuïtes en el camp de la recerca teològica, el tercer camp de manobra que el Papa els indica. I els invita a desenvolupar una sintonia dòcil amb les indicacions del Magisteri.

El Papa compromet finalment els membres de la Companyia a un treball interior: és evident, observa, que no es pot tenir l'ambició de curar les ferides i les divisions del món sense posar-se un mateix, i totalment, al servei de la comunió en l'Església. Aquesta orientació, ha conclòs el Papa, implica que la Companyia estigui fortament compromesa en el social i en el servei al proïsme. «¿Com podria ser altrament?» es va preguntar, afegint tot seguit: «Una tal dimensió mai no s'haurà de separar del servei global a la missió evangelitzadora de l'Església, que s'encarrega de la salut de tots els homes i de tot l'home». (APIC)

Claus de la convocatòria

El tractament dels temes de la Congregació han estat enviats prèviament a la secretaria de l'Orde. Durant l'any 1994, un grup internacional ha estudiat totes les peticions, classificant-les i ordenant-les. En total, els temes proposats s'agrupen en 16 peticions, entre els quals hi ha la promoció de les vocacions, la vida religiosa-comunitària, el germà jesuïta no sacerdot, l'evangelització integral, la promoció de la justícia i de la vida, el diàleg ecumènic i interreligiós, l'apostolat intel·lectual, o la col·laboració amb el laïcat interprovincial.

55 anys, mitjana d'edat dels delegats

La mitjana d'edat dels 222 delegats que assisteixen a la Congregació General de la Companyia de Jesús és de 55 anys: 1) dels quals tenen entre 70 i 80 anys; 62, entre 60 i 69 anys; 95, entre 50 i 59 anys; 54, entre 40 i 49 anys, i 1, entre 30 i 39 anys.

A més, 7 germans coadjutors han estat cridats pel Preòsit General com a membres «per tractar alguns afers». Així serà la primera vegada que assisteixen germans coadjutors a una Congregació General de la Companyia de Jesús. (CIP)

NOVETAT

NEIX UN NOU PROJECTE EDITORIAL:

«Biblioteca Manual Desclée»

Una nova col·lecció de manuals bàsics per a la seva biblioteca.

A la venda a finals de gener:

1. **La Biblia como palabra de Dios.** Introducció general a la Sagrada Escripura. Per Valerio Mannucci
2. **Sentido cristiano del Antiguo Testamento.** Per Pierre Grelot
En preparació:
3. **Breve diccionario de historia de la Iglesia.** Per Paul Christophe
4. **El Hombre que venía de Dios.** Volum I. Per Joseph Molngt
5. **El Hombre que venía de Dios.** Volum II. Per Joseph Molngt
6. **El deseo y la ternura.** Per Erich Fuchs

Desclée De Brouwer, S.A.
1945 - 1995

Henao, 6, 3º - 48009 Bilbao
Tf.: 94 - 424 68 43 Fax: 423 75 94

Internacional

La nova etapa és marcada per una major presència en la societat

Reviu l'Església a Cuba

L'HAVANA.- El nomenament d'un cardenal cubà i la reacció popular davant d'aquest fet han servit per posar de manifest la nova vitalitat de l'Església a l'illa. Cada vegada més, l'Església es fa sentir, reforça la seva presència en la societat a través de l'acció caritativa i augmenta la pràctica religiosa entre el poble.

En aquest sentit, s'ha rebut com un recolzament el nomenament com a cardenal —el primer de Cuba des de 1963— del arquebisbe de l'Havana Mons. Jaime Ortega, president de la Conferència Episcopal i un dels principals artífex de la nova etapa. Mons. Ortega va ser rebut calorosament a la seva tornada del consistori, i una insòlita multitud de milers de fidels va assistir a la missa que el nou cardenal va celebrar a la catedral de l'Havana.

El cardenal Ortega, de 58 anys, té una llarga experiència d'acció pastoral en circumstàncies difícils. Entre el 1966 i el 1967, quan exercia el ministeri sacerdotal a Cárdenas, va ser internat durant set mesos en un camp de treball. Després, essent rector de Matanzas, va formar un moviment juvenil diocesà. A la seu del l'Havana, que ocupades del 1981, ha anat superant les limitacions

Monsenyor Jaime Ortega, arquebisbe de l'Havana i nou cardenal, té un gran prestigi dins el poble cubà

imposades a la tasca de l'Església. L'any 1991 va crear Caritas Cuba d'àmbit nacional. També és iniciativa seva el butlletí *Aquí la Iglesia*, una de les poques publicacions no controlades per l'Estat. A través de les seves homilies i cartes pastorals multiplica els seus missatges, que arriben cada vegada més a la població malgrat la censura informativa governamental.

La veu de l'Església cubana s'escolta a l'illa especialment des que els bisbes publicaren, l'any 1993,

una important pastoral que denunciava clarament els abusos del règim i cridaven a un diàleg, que no excloués ningú, per assolir la reconciliació nacional. El govern va desqualificar totalment el document que tanmateix va obtenir un gran èxit entre el poble.

Altre signe de la presència pública de l'Església és la Comissió Pontifícia Justícia i Pau elogiada pel cardenal Roger Etchegaray, durant la seva visita al país.

La creixent popularitat de l'Es-

glesia es nota en l'augment de religiositat. En els darrers anys, l'assistència a missa ha pujat un 50%, els bateigs s'ha multiplicat per sis en un decenni, i també han experimentat un fort increment les nocces, primeres comunions, funerals, i l'assistència a la catequesi.

Cada vegada és més important la participació dels laics en la tasca de l'Església, que ja compta entre ells amb un nombre important de voluntaris. La seva presència permet compensar d'alguna manera

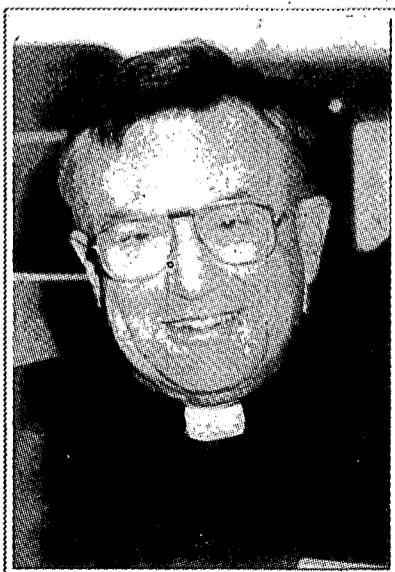
l'escassetat de sacerdots.

La presència de l'Església en la societat s'ha reforçat de manera especial gràcies a l'activa labor assistencial, tan necessària en la present situació de crisi econòmica. Però en aquest camp l'Església no té total llibertat: ha de lliurar a l'Estat les ajudes rebudes de l'estranger, per a la seva distribució. El règim intenta aprofitar pel seu propi prestigi les ajudes i es perden, en el seu pas pel laberint burocràtic. (Aceprensa)

Mons. Lehmann demana al Vaticà explicar millor les seves decisions

COLÒNIA.- Mons. Karl Lehmann, president de la Conferència Episcopal Alemanya, ha invitat el Vaticà a detallar més acuradament els fonaments de les seves preses de posició doctrinals i disciplinàries. Això és especialment important per un país com Alemanya on els protestants són nombrosos i on el clima és potser més crític que als països del sud d'Europa, ha dit arran d'una entrevista a la ràdio el dia de Nadal.

Mons. Lehmann va remarcar que les decisions del magisteri són per naturalesa decisions particulars, que descansen tanmateix sobre fonaments perfectament determinats. No és bo separar el magiste-

Mons. Karl Lehmann, president de la Conferència Episcopal Alemanya

ri d'ensenyament del Papa de les seves altres funcions. Les preses de posició del Vaticà sobre la qüestió dels refugiats, del comerç d'armes o del racisme, formen part, segons Mons. Lehmann, d'aquest mateix magisteri d'ensenyament. El president de l'episcopat alemany ha deplo rat el fet que l'opinió pública només rep algunes de les decisions de Roma. L'Església no aconsegueix trencar el mur de silenci per fer conèixer altres documents menys discutits. Entre ells cal destacar el document sobre els divorciats tornats a casar, sobre el qual l'arquebisbe va assenyalar les seves reticències i reserves. (APIC)

Mons. Lacrampe, un bisbe provinent d'ambients obrers

AJACCIO.- Mons. André Lacrampe, de 54 anys, prelat de la Missió de França des del 1988 i dels seus 267 sacerdots disseminats per les diòcesis, s'incorporarà a Ajaccio on substituirà a Mons. Sauveur Casanova. Home del Sud-oest (Agos-Vidalos, als Alts Pirineus), fill d'agricultors, Mons. Lacrampe va estudiar en el Seminari del Prado, ha estat consiliari nacional de la JOC-JOCF de 1975 a 1979, capellà de la catedral de Tarbes fins al 1983, després bisbe auxiliar de Mons. Ménager a Reims, fins al 1988. (Pèlerin)

Tot el món en el teu cor

Jordi Jorba

Aquest és el missatge de la Diada de la Infància Missionera que aquests dies celebra l'Església. És un missatge pels nens i nenes cristians que desconeixen més que els grans les barreres establertes per separar persones i pobles. Vol ser un crit d'universalitat, «tot el món» i d'interioritat, «en el teu cor».

L'Església confia en la capacitat missionera dels infants. Per això ja fa més de 150 anys que arreu del món cristià actua l'Obra de la Infància Missionera, que vol abraçar els nens de totes les races i cultures. Els educadors cristians —pares, catequistes i mestres— cal que confiïem en les possibilitats dels infants per entendre i viure la fe en perspectiva universal i missionera, presentant-los el cristianisme en tota la seva grandesa, sense reduccions egoïstes.

Encara que la dinàmica ens fa subratllar enguany el *cor ardent* com a expressió de la cooperació espiritual dels nens i nenes a l'activitat missionera de l'Església, no es pot oblidar que aquest contingut forma part de tot el procés educatiu de la Infància Missionera.

—neix en viure amb els ulls oberts a tot el món,
—perquè tot aquest món descobert penetri en el *cor ardent* de l'infant, que el mogui a estimar a tothom,
—que es perllongui en unes mans esteses per compartir generosament,

—i que impulsi a portar l'Evangelí amb peus lleugers allà on el Senyor vol ara i, ¿per què no? demà, potser, a d'altres pobles llunyans.

Els nens cristians entenen molt bé les paraules del Sant Pare a la seva última encíclica missional «Els pobres del món tenen fam de Déu i no sols de pa i de llibertat». (R. Mi 83)

Obrir els infants al coneixement de Jesús —el *cor ardent* per excel·lència— els farà desitjar que tots els pobles i races se sentin estimats pel Pare-Déu i, al mateix temps, s'estimin entre ells.

Les persones grans podem aprendre força de l'interès, la pregària i la generositat dels nostres infants *missioners*. Ells tenen una capacitat d'estimació molt gran, tant que el Senyor ens diu a l'Evangelí que ens cal fer-nos com ells per arribar al Regne del Cel.

BRASIL

Carta de la Montserrat

Montserrat Rodríguez

laica missionera de Barcelona

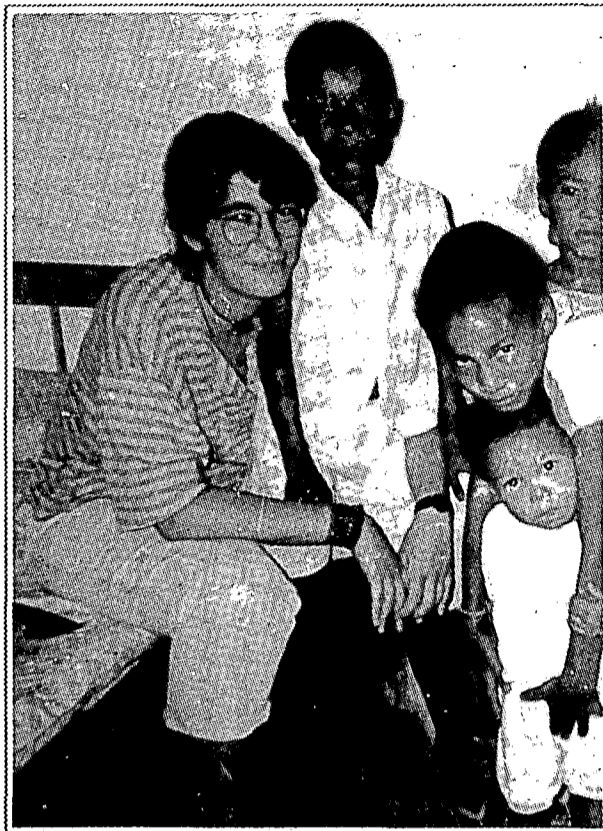
Us voldria explicar una mica com em sento com a *missionària*. Bé, ha estat i és tot un procés. Em sembla que he canviat molt des que vaig arribar. És lògic, t'has d'adaptar al clima, al ritme, al treball, als companys, a la gent, a l'idioma, a la *saudade*... resulta difícil no canviar! De fet, és poc temps de vida brasilera (només 9 mesos) i una mica és ara quan començo a fer alguna cosa: coordinar la catequesi, formació dels catequistes, preparar les campanyes de la CNBB... tot això en equip, és clar; ajudant-nos i qüestionant-nos i donant-nos empenya els uns als altres.

L'altre dia, al mercat, una dona va notar el meu accent i em va preguntar si era *americana*.

—No, jo sóc de l'Europa. L'americana ets tu.

—¿Qui, jo? No senyora, jo sóc bahiana, como tots aquests.

—Això mateix, bahiana, brasilera. El Brasil està a l'Amèrica, l'Amèrica Llatina. L'Amèrica no és sols això que diuen per la TV: allò dels Estats Units. Els americans de veritat sou vosaltres, i jo també, una mica, en el cor...

Montserrat Rodríguez (Brasil)

—Aleshores sóc americana—la senyora es va quedar mirant els tomàquets de la paradeta. Tot seguit va mirar al voltant i va fer un gest amb la mà —mira, mira com viuen els americans que tu dius...

...I vaig mirar com si no ho hagués vist, i vaig veure els nens per terra, venent cebes o *chuchus* o *machichi* i vaig veure dones embarassades i carregades de fills venent cacahuets que ningú no compra, i una dona es queixava que l'home de les bananes les

ven molt més barates, de la *fazenda*, i s'enduu la clientela de tots els altres; vaig veure les parades de la *cachaça* plenes d'homes bevent, i els sacs de farina de mandioca encara plens a les 10 del matí perquè la gent la compra més barata al magatzem subvencionat per l'Estat. I vaig veure el cotxe de l'alcalde que passava sense aturar-se perquè el poble és per a ell un lloc d'on treure vots i prou. I vaig veure les parades de carn cada cop més cara perquè aquest any ve amb *seca*, encara no ha plogut i fa dos mesos que va començar l'època de pluges.

I vaig buscar signes d'esperança, i vaig trobar una dona que em preguntava per la trobada de mares de la Pastoral dels nens, i un

home que lluita per fundar l'associació de veïns i vaig veure la gent del Sindicat de Treballadores Rurals que aprofiten el dia de mercat per reunir-se. Vaig veure, fins i tot, un núvol apareixent a l'Oest (però fins que no vinguin pel Sud no plourà).

El Regne és aquí, present, tímida però amb força. Li vaig dir a la senyora Edite que hem de canviar, que ja està canviant la vida dels llatinoamericans. Que estem aquí per lluitar per això... ¿No creieu?

Més de 19 milions de nens són atesos per la Infància Missionera

L'Obra de la Infància Missionera atén, en aquests moments, 19 milions i mig de nens necessitats dels països de missió o Tercer Món. Ho fa a través d'una red de guarderies infantils, escoles d'ensenyament primari i secundari, dispensaris, hospitals i orfenats.

Per assistir a tot aquest impressionant nombre de nens pobres i per mantenir les institucions culturals, mèdiques i assistencials, la Infància Missionera compta amb la generositat dels nens cristians d'arreu del món, fins i tot dels nens dels països del Sud que contribueixen *des de la seva pobresa*. Amb aquestes aportacions, que en l'últim exercici van sumar un total de 1.820 milions de pessetes, es constitueix un fons únic de solidaritat universal, una espècie de caixa central, a Roma.

És una caixa central una mica atípica: només té en nùmeros —no en diners efectius— les quantitats que cada Direcció Nacional de la Infància Missionera ha aconseguit recaptar en les Esglésies de cada país. Els diners no s'envien a Roma; romanen a cada nació. Però el Consell Superior de la Infància Missionera, a la vista de les informacions sobre les sumes recaptades a cada país, sap de la quantitat que pot disposar per a la seva distribució a totes les Esglésies de les missions que necessiten ajuda. Roma també rep les peticions

d'ajuda dels territoris de missió, amb aquestes dues dades es procedeix a una distribució equitativa que té en compte la població de les comunitats, la seva situació de pobresa, el nombre de les institucions de l'Església a favor dels nens...

Fixada aquesta distribució, cada Direcció Nacional rep l'encàrrec de fer-la efectiva i enviar-la als països que se li assignen, a les diòcesis o institucions que se li indiquen. Les Esglésies d'Espanya, per exemple, en l'últim exercici del 1993 van recollir 346 milions de pessetes i van enviar les sumes determinades per Roma a 13 països de l'Àfrica, a 12 d'Amèrica Llatina i a 5 d'Àsia. Les altres Direccions Nacionals de la Infància Missionera van complimentar degudament uns altres pagaments semblants.

(Il·luminare)

Servint a tots els infants

La Infància Missionera atén prop de 19 milions i mig de nens necessitats als quals mai no se'ls demana la partida de baptisme per ser atesos, n'hi ha prou que siguin nens i necessitin ajuda.

A les missions aquests serveis són:

Escoles maternals	14.995
Escoles d'ensenyament primari	38.686
Escoles d'ensenyament secundari	12.682
Hospitals	2.055
Dispensaris	6.873
Orfenats	2.743

Barcelona

Setmana de Pregària Universal per la Unitat dels Cristians

L'ecumenisme pas a pas

BARCELONA.— Del 18 al 25 de gener té lloc la celebració de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians, sota el lema: «Koinonia: Comunió amb Déu i entre nosaltres». Es desenvolupen nombrosos actes de caire interconfessional que sensibilitzen i alhora possibiliten l'encontre de les diverses confessions cristianes en un espai de pregària, respecte i diàleg. L'ecumenisme avança ben lentament, però aquest tipus de trobades apareixen com un signe que hi ha la voluntat d'avançar per aquest camí i de comprendre i acollir l'altre des del cor, més enllà de raons lògiques i teològiques.

Núria Oriol i Palarea

L'acte central de la Setmana per la Unitat dels Cristians és la pregària ecumènica del 24 de gener a les 20 h. a la catedral de la ciutat comtal, que presidirà el cardenal Ricard Maria Carles, arquebisbe de Barcelona, acompanyat de diverses autoritats de les esglésies germanes.

Altres actes destacats i coordinats pel Centre Ecumènic de Catalunya són algunes conferències que diversos ponents destacats exposaran. El dia 12 de gener, els pastors evangèlics Carles Capó i Nathalie Reverdin van parlar de *La Koinonia* a la parròquia Sagrada Família de Barcelona. I el dimarts 17 de gener, el Dr. Antoni Matabosch va parlar sobre *Divisió dels cristians, fins quan?* al Centre Cristià dels Universitaris (CCU) també a la ciutat comtal. Pel dissabte 21 de gener és prevista la conferència *Actualitat ecumènica* que es refereix a les conclusions de la trobada a Santiago de Compostel·la del 1993. Anirà a càrrec del P.

Hector Vall i es farà a les 20 h. al Centre Social Catòlic de Terrassa. El 29 de gener la Pastora Evangèlica, Nathalie Reverdin, impartirà una xerrada a la parròquia de Sant Fruitós de Bages a les 12 h. del migdia. Finalment, amb el tema: *Koinonia, comunió*, la Sra. Dorothy Phipps, membre de l'Església Anglicana St. George, donarà una ponència a les 19 h. a la Comunitat Claretiana del c. Sant Antoni Maria Claret, 152, de Montgat.

D'altra banda, també es fan pregàries de culte interconfessional com la que tingué lloc el diumenge 15 de gener a la parròquia Sant Albert Magne de Barcelona, amb la participació de l'Església Luterana Alemanya o la del dia 18 a Terrassa, animada pel predicador David Muniesa.

Pel dia 20, divendres, es farà a les 20 h. una pregària ecumènica a la parròquia Sant Martí de Provençals (Barcelona) i una altra a l'Església Evangèlica Betel de Terrassa a les 21 h., la qual anirà seguida per un sopar de germanor. El dissabte 21 possibilita la participació en les vespres ortodoxes a les 19'30

h. al c. d'Aragó, 181, de Barcelona i l'endemà, dia 22, l'Església Reformada Episcopal ha organitzat una pregària a les 18 h. al c. del Sol, 210 de Sabadell. El dia 25 de gener es pot anar a la pregària de la parròquia de Sant Pere de Rubí a les 20 h., en la qual serà present el Pastor Carles Capó.

Per cloure els diversos actes organitzats, el dissabte 11 de febrer es realitza el IX Retrobament Ecumènic des de les 9'30 h. fins a les 18 h. al Casal Borja de Sant Cugat del Vallès.

La crida a la unitat

La pregària d'aquest any 1995 se centra en el mot grec *Koinonia*, paraula que vol dir «companyonia», «compartició» o «participació», i que parla de les característiques de la vida divina, de la qual participen tots els cristians en Crist, cadascun des dels aspectes diferents d'aquesta comunió. El capítol 15 de l'Evangeli de Sant Joan ha estat escollit per guiar i unificar el sentit d'aquesta Setmana, que ofereix una imatge tan bella com la del cep i les sarments.

Els textos de reflexió i de pregària d'aquesta Setmana han estat preparats per un grup internacional, constituït amb aquesta finalitat per la Comissió Fe i Constitució del Consell Mundial de les Esglésies i pel Consell Pontifici per la Unitat Cristiana. El grup es va reunir a Bristol (Anglaterra) l'octubre del 1993 i va treballar sobre la base d'un

Cartell que anuncia els temes de pregària per a cada dia de la setmana

esquema inspirat en la V Conferència Fe i Constitució, que es va celebrar a Santiago de Compostel·la el mes d'agost del mateix any. La versió catalana de l'original en anglès és del Centre Ecumènic de Catalunya. Enguany els temes escollits són: Pel dia 18: *La comunió: El cep i les sarments (Jo 15:5)*; el dia 19 se centra sobre *la comunió trencada (Jo 15:6)*; el dia 20: *La comunió refeta (Jo 15:4)*; el dia 21 es centra en *la comunió, font del nostre coneixement de Déu (Jo 15:15)*; el dia 22: *La comunió en l'amor (Jo 15:9-12)*, el dia 23: *Comunió en l'obediència (Jo 15:10)*; el dia 24: *Comunió en la pregària (Jo 15:16)* i pel dia 25 s'ha escollit el lema: *Cridats a la plena comunió (Jo 15:11)*.

Totes aquestes activitats han estat possible gràcies a la col·laboració de la delegació diocesana d'Ecumenisme de l'arxidiocesi de Barcelona, que va ser creada l'any passat, juntament amb el Consell Assessor d'aquesta delegació. El delegat d'Ecumenisme és Mons. Jaume González-Agàpito i Granell.

Preparatius per la cerimònia inaugural del Concili Provincial

Tarragona

La catedral acollirà més de 3.000 persones

Joan Boronat

TARRAGONA.- Des de fa diverses setmanes s'està treballant a l'interior de la catedral Metropolitàna i Primada de Tarragona, a fi i efecte de deixar-ho tot a punt, per la jornada inaugural del Concili Provincial de la Tarraconense, que equival a dir de l'Església Catalana,

acte que tindrà lloc el dissabte dia 21 de gener. Com ja és sabut, aquest acte d'inauguració consistirà en la celebració de l'Eucaristia, presidida per l'arquebisbe de Tarragona, Ramon Torrella, i president de la Conferència Episcopal Tarraconense, amb l'assistència del cardenal Ricard Maria Carles, arquebisbe de Barcelona i la resta de bisbes de les diòcesis catalanes.

la catedral es quedi petita, per la qual cosa s'instal·laran pantalles de televisió a les naus laterals, que permetin seguir la cerimònia, de la millor manera possible.

Restauració de l'orgue

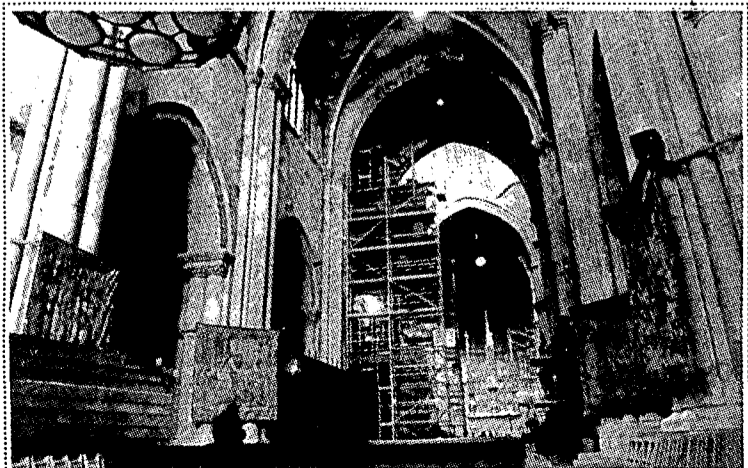
Així mateix, l'orgue de la catedral està sent objecte d'importantes obres de restauració, pel que fa a la carcassa de l'instrument, ha estat necessària la col·locació d'una bastida de 22 metres d'alçada, a fi de poder arribar a tots els extrems d'aquesta valuosa peça de l'escola catalana del segle XVI, que va ser instal·lada a la catedral l'any 1929. Els treballs de restauració de la carcassa de l'orgue estan a càrrec dels germans Eustaqui i Miquel

La seu queda petita

És previst que la Catedral de Tarragona haurà d'acollir, en aquesta històrica convocatòria de l'Església catalana, aproximadament unes 3.000 persones, la majoria invitats. Aquesta considerable quantitat de persones farà que

Vallès que, prèviament, han netejat i envernissat els setials de l'antic cor i els del presbiteri. Els restauradors, després d'eliminar la pols i desengrassar la fusta, a causa del fum dels ciris, han envernissat de bell nou el moble de l'orgue, aplicant alhora un tractament contra la carcoma, a més de netejar i consolidar les pintures que ennoblixen les tapes de l'instrument. Es confia que més endavant, en una segona fase, es pugui restaurar la part musical d'aquest orgue.

En definitiva, el que serà el marc de l'obertura del Concili de l'Església Catalana s'està preparant per aquest important esdeveniment, punt de partida d'una assemblea que ajudi a perseverar els cristians del nostre país.

Per netejar l'orgue s'ha necessitat col·locar una bastida

Urgell

Sant Ermengol, el segon entre un centenar de col·legis

Antoni Mirabet

ANDORRA LA VELLA.— El col·legi Sant Ermengol, dirigit pels PP. Salesians, ha estat qualificat el segon col·legi millor dels 107 centres d'ensenyament adherits a la Universitat Autònoma de Barcelona.

La informació l'ha fet pública Antoni Vilarrubla, director del col·legi Sant Ermengol, en la darrera reunió de la Junta Directiva del Patronat rector del centre. L'alta qualitat de l'ensenyament és avalada pels «òptims resultats obtinguts en les proves de selectivitat corresponents al curs 1993-94». L'alta qualificació del personal docent, el funcionament de l'escola a «temps ple» i l'àmplia utilització de recursos fan possibles els resultats acadèmics dels alumnes del centre. El col·legi aspira a ser «una escola a temps ple», i per això programa activitats educatives que complementen el projecte acadèmic. La direcció de Sant Ermengol destaca l'educació cristiana que caracteritza el funcionament del col·legi i identifica l'ambient del centre. La creixent matrícula confirma la qualitat educativa i docent del centre. Hi ha hagut un augment progressiu d'alumnes que, el curs 1993-94, van assolir una matrícula de 736 alumnes repartits en 31 aules. Com a punt de referència cal pensar que el curs 1975-76 eren 386 alumnes.

La formació permanent

El col·legi Sant Ermengol ha consolidat un esquema coherent d'educació cristiana, configurat per un programa d'activitats internes i per la participació dels alumnes a les inici-

El col·legi de Sant Ermengol ha obtingut òptims resultats en la selectivitat

atives parroquials. Entre les primeres: ambientació, campanyes, festes, tradicions, classes de religió, celebracions litúrgiques, convivències, colònies, grups i escola de pregària. «La clau de la formació religiosa de la casa, comenta Antoni Vilarrubla, està en la selecció i formació permanent del professorat i en la tasca pastoral». Els preveres d'Andorra col·laboren

també amb el col·legi i els alumnes participen en les activitats de les parròquies: catequesi, Mans Unides, etc.

El col·legi Sant Ermengol va ser inaugurat el 17 d'octubre del 1965 pel seu fundador Ramon Iglesias, bisbe d'Urgell. La direcció del centre va ser encomanada als PP. Salesians i un patronat, presidit pel Bisbe Joan, té cura del govern del centre.

Es recupera la imatge de Santa Maria

A.M.

ALP.— Recentment el prevere Àngel Carrera, rector d'Alp, ha beneït la nova imatge de Santa Maria, còpia de la talla que, procedent d'aquesta parròquia de La Cerdanya, es conserva al Museu Episcopal de Vic. La imatge ha estat obsequiada per «un amic d'Alp que vol conservar l'anonimat», informa Àngel Carrera.

La imatge amb el Nen assegut a la falda, reflecteix la idea de la Verge com a Seu de la Saviesa. La policromia —un vel blau damunt una túnica vermelloso—

destaca les línies de la imatge de la Verge, assegurada amb el Nen damunt els genolls, lleugerament desplaçat a l'esquerra. Una policromia de tons suaus i foscos que remarca la faç serena de la Mare, que infon serenitat i desvetlla confiança als devots. Seu de la Saviesa personificada en el Fill que amb la mà dreta beneeix i amb l'esquerra es proclama «Alfa i Omega».

El dia de la benedicció, després de la missa, el poble estrenà l'«Ave a Santa Maria d'Alp», poema original de Manuel Pal que fa una descripció de les característiques espirituals de la imatge.

Carta Dominical

RICARD M. CARLES

Cardenal, arquebisbe de Barcelona

L'«Estat cultural» i els valors de la societat

Fa quatre anys, Marc Fumaroli, professor del Col·legi de França i historiador de les idees, va escriure una obra que alguns han qualificat de «cant fúnebre per la mort de l'esperit a mans de la Comunicació estatal de Masses». És una història impressionant de la cultura d'Estat a França.

«L'Estat «cultural», el més discutible de tots —diu—, s'ha encarregat de legitimar» totes les intromissions d'aquest en la vida social. «La Cultura és l'altre nom de la propaganda.» «El que s'anomena Estat cultural, aquesta tirania larvada que estreny França... Si l'Estat no pot evitar a França de tenir una política cultural, que s'ocupi si més no de recordar constantment quina distància la separa d'una política de l'esperit. Que no pugui fingir que aquella ocupa el lloc d'aquesta.» Hi ha més autors que han incidit en aquesta alarma —no pas nova en la Història.

Vaig recordar aquesta obra en llegir a la premsa unes declaracions de la Ministra d'Afers Socials sobre la possible adopció de menors per part de parelles homosexuals. «Si som capaços de «convèncer la societat» que el valor principal per poder accedir a l'adopció no ha de ser l'opció sexual escollida, potser estem en condicions d'incloure aquest aspecte.» «Hi ha un debat important a la societat.» «No hi ha una adhesió general, hi ha molta gent amb bona voluntat que pensa, raonablement, que no ha de ser així.» «Es tracta —afegeix— d'«arribar a transmetre la nostra convicció» a aquestes persones i que «se'n convencin».» Heus ací una mostra més de la línia d'acció de l'«Estat cultural», que influeix en els valors de la societat.

En les condicions actuals —afegeix Fumaroli—, «la condició de l'home lliure, erecte, independent i, a més d'això, disciplinat en el seu interior, esdevé impossible o inassolible». Un altra línia cultural «insisteix sobre la dimensió vertical de la humanitat, cabussada en el temps, però cridada per vocació natal a conèixer el que va més enllà del temps i capaç d'una memòria que li dona forma sota aquesta altra llum».

Des d'una altra perspectiva, G. de Cardedal, a la darrera obra, insisteix en la preocupació que es deixi la cultura actual a mans dels polítics i en el que és més epidèrmic de la persona. «Sense haver tingut temps, voluntat o projecte de dur a terme aquesta reconstrucció de l'ànima espanyola, cosa molt més profunda i urgent que una simple reconstrucció política, ens arriba ara la integració a Europa d'una manera activa i inevitable... En tots dos casos (canvi i integració) gairebé tot ha anat a mans dels polítics... És aquest buit de reflexió, de creativitat i de projecte cultural que crea el desarrelament, el malestar i l'estovament actuals d'Espanya. No es deixa impunement de crear i de pensar. Qui no pensa ni crea a temps, resta convertit en esclau del proïsme. Un esclau tanmateix enmig del benestar i de la informació, oferta com a anestèsia mitjançant una saturació i una combinació que no permeten l'assimilació i el discerniment crític.»

Fumaroli acaba la seva obra dient: «L'única Europa digna de ser estimada és l'Europa de l'esperit.»

Lleida

XXXVI Campanya Contra la Fam de Mans Unides

Dir gràcies amb mil espelmes

Jaume Montaña

LLEIDA.— Al bell mig de l'eix comercial, a la plaça St. Francesc, els lleidatans, amb Mans Unides-Campanya Contra la Fam, van dir: Gràcies!, amb més d'un miler d'espelmes que en la fosca del capvespre van fer més viva la solidaritat i generositat de la resposta dels vianants, que les compraven per 200 ptes.

La recaptació total va ser de 300.000 pessetes, en sols tres hores de l'activitat (de 17 a 20h), diners que van destinats a la realització d'un projecte d'ajuda per a la construcció d'una escola a Simba (Uganda). Aquest projecte, que suma 6.960.000 ptes., està assumit per les parròquies de Lleida ciutat.

En mig dels llums dels aparadors i els reclams del consum, les espelmes de Mans Unides, amb la seva aparent debilitat, titllaven amb llúïdor d'esperança per la construcció d'un món millor. Les espelmes que cremaven tot dibuixant la paraula *gràcies*, eren una crida a favor de la justícia i de la pau, desig i necessitat que està en el cor de la gent de bona voluntat. Els nois i noies dels agrupaments escolta Renaix i Lo Marraco, col·laborant en la venda d'espelmes, donaven una nota més de joiosa alegria.

XXXVI Campanya

Mans Unides, amb aquest acte al carrer, simpàtic i lluminós, va inaugurar la XXXVI Campanya Contra la Fam, en la qual pensen superar els 29.000.000 recaptats l'any passat, que van permetre atendre els quatre projectes que presentava la Campanya.

A més de l'escola a Simba, la Campanya del 1995 té com a projectes: la construcció d'una fàbrica d'escombres i hamaques, a Brejo Santo (Brasil); la creació d'un centre de desenvolupament

Lleida va recaptar l'any passat 29.000.000 de pessetes

tribal, a Simdega; la instal·lació de 6 tallers tècnics professionals a Canas (Perú), i a Medellín (Colòmbia) l'equipament d'un taller de modisteria.

Mans Unides, que vol contribuir al progrés dels pobles en via de desenvolupament, centra la seva atenció en projectes que són de promoció de la dona, de formació agrícola, sanitària, cultural i social.

Na Francisca Deltell Gros, recentment nomenada delegada de Mans Unides a Lleida, dies abans havia tingut un encontre amb el voluntariat de Mans Unides Món Rural-Lleida, per presentar la XXXVI Campanya per aquest any 1995: *Un sol món, un projecte comú*, donant a conèixer els projectes de l'actual Campanya, agraïnt la col·laboració de tothom i compartint vivències de la campanya del 1944.

Una vegada més Mans Unides ha rebut el suport dels lleidatans. Gràcies!

Pertany a la diòcesi però està ubicada a la regió aragonesa

Aprovada l'autonomia de Càritas de Montsó i la seva comarca

J.M.

LLEIDA.— El bisbe Ramon Malla ha firmat un decret pel qual es constitueix com a entitat pròpia i autònoma Càritas de Montsó i de la resta de parròquies de la zona aragonesa dependent del bisbat de Lleida. Amb la denominació de Càritas Lleida-Zona Aragonesa, quedarà integrada en la Càritas regional d'Aragó, segons informa la delegació de Mitjans de Comunicació Social de l'arquebisbat de Saragossa.

Dret a subvencions

Aquest decret dóna rang oficial a un treball que es realitzava de manera conjunta des de fa temps. A més, a més permetrà que els projectes i iniciatives de Càritas de la Franja puguin beneficiar-se de les subvencions i ajudes que les autoritats civils concedeixen atenant els criteris geogràfics de les administracions públiques, que en aquest cas no coincideixen amb els de l'administració eclesiàstica.

Escola d'evangelització de Barcelona Nova evangelització 2000

Evangelització 2000 és una resposta a la crida del Papa a una evangelització, nova, amb el seu **Ardor**, amb els seus **Mètodes** i amb la seva **Expressió**.

1.- **Curset intensiu de Formació d'Evangelitzadors**, en set dies a tres hores diàries. Aquest curset capacita per evangelitzar i donar testimoni de la nostra fe, d'una manera **nova i coherent**, en tot el nostre entorn.

2.- **Seminari d'Evangelització**, en un dia complet, acabant amb la celebració de l'Eucaristia i la pregària d'invocació per una nova Efusió de l'Esperit Sant i una experiència de Salvació.

Disposem d'equips itinerants per impartir aquests i altres **Cursets de Formació**, també en el lloc que sigui més convenient.

Aquests cursets són molt apropiats, per parròquies, moviments apostòlics, comunitats, associacions culturals, escoles, etc., etc.

Per a més informació: T. 215 16 52 i 457 65 61
C./ Calàbria, 180, C. 08015 Barcelona

Vic

Compromisos esperançats

Josep Nadal

IGUALADA.— Si d'un temps ençà la joventut, en termes generals, gosa agafar, amb un xic més d'empenta, responsabilitats eclesiàstiques com la Catequesi o participació en moviments cristians a l'estil del Muec, Mans Unides, Justícia i Pau i Setem, sobretot, entre d'altres, també es dóna un compromís més generós com és el cas de l'Encarna Viarnés que, juntament amb l'Elvira i la Núria, s'han compromès a viure en obediència, pobresa i castedat en la Congregació de Religioses de Jesús-Maria al col·legi de Ntra. Sra. de la Caridad del Cobre, a Madrid. El monestir de les carmelites de Santa Teresa, per la seva banda, al barri de Sant Jaume Sesoliveres de la vila de Jorba, també ha rebut la generositat d'una jove, la germana Clara Maria de la Sagrada Família, que ha fet la seva professió solemne de consagració de la seva vida a Déu.

Arranjament d'esglésies

J.N.

IGUALADA.— S'han col·locat els vitralls de la cúpula de l'església parroquial d'Òdena i s'ha posat la imatge de la Verge Mare a l'absis dreta del temple; s'han enllestit les obres de la façana, posant la creu al seu carener i acabant els arranjaments del campanar de l'església de Vilanova del Camí; i s'està en vies de posar l'última pedra a la necessària ampliació de la Sagrada Família de la ciutat, juntament amb la instal·lació de sis campanes; tanmateix la reconstrucció de l'església de la Soledat, també d'Igualada, resta aturada per manca de diners.

Tortosa

El bisbe Lluís Martínez i Sistach clou l'Any Internacional de la Família

TORTOSA.— En molts arxiprestats de la diòcesi s'han celebrat actes de cloenda de l'Any Internacional de la Família, similars als de la ciutat de Tortosa. Al llarg del 1994 se n'ha fet al·lusió en trobades dels Equips de la Mare de Déu, curssets pre-matrimonials, celebracions d'esposalles i aniversaris de casaments, entre d'altres.

J. Blanc i Bahima

El bisbe Lluís Martínez i Sistach va considerar important i necessari fer-ne una celebració de cloenda, convocant les onze parròquies de l'arxiprestat de Tortosa. El temple parroquial de Sant Blai es va animar amb els cants del jovent, la bona música i la presència d'un centenar de parelles. Al voltant de l'altar, dotze sacerdots van concelebrar la missa amb el bisbe.

En l'homilia el prelat va convidar a seguir l'ideari i la mística del matrimoni cristià. Va agrair al Patronat de la Sagrada Família la seva tasca formativa amb joves cristians, justament quan se celebrava la festa anyal d'aquesta institució centenària que ha forjat nombrosos militants d'Església a Tortosa i a la seva comarca.

Monsenyor Lluís Martínez i Sistach també va animar els Equips de la Mare de Déu a ser llevats per a altres matrimonis. Al final de l'acte es va recitar la pregària del papa Joan Pau II

en pro de la família. El bisbe té la intenció que aquesta pregària es converteixi en una pràctica diària.

Una celebració ben lluida

D'altra banda, amb la catedral plena de fidels procedents de Tortosa, Flix i Adzaneta, monsenyor Lluís Martínez i Sistach, acompanyat de vuitanta preveres, va administrar el ministeri de l'acollit a Rodrigo Monfort i a Jordi Bertomeu i el presbiterat a Julià Escudé i Casadó.

Algú va comentar que el millor de la celebració van ser els silencis, ja que el ritual, tot ell ric i transcendent, s'endinsa fàcilment quan hi ha cors sensibilitzats. Es va passar del silenci a l'aplaudiment fins i tot, en el moment que el nou prevere donà les

El bisbe Lluís té molt d'interès en donar suport a les famílies

gràcies per una lletania d'institucions i de persones que l'han fet madurar fins l'altar.

Acabada la missa, el besamans llarg i emotiu va estar animat pel cant dels joves. Després, tothom qui va voler va poder participar en un refrigeri de germanor

Fets i criteris

RAMON
TORRELLA I
CASCANTÉ

Arquebisbe de
Tarragona i Primat

Inauguració del Concili Provincial Tarraconense

Aquest dissabte 21 de gener, festa dels sants Fructuós, bisbe, i Auguri i Eulogi, diaques, l'Església metropolitana de Tarragona viu un dia exultant: exultant d'alegria per la inauguració del Concili Provincial Tarraconense, que comptarà amb la presència de setze bisbes i de tres abats de les vuit diòcesis catalanes, d'uns cinc-cents preveres concelebrants, dels cent vuitanta membres conciliaris, d'uns dos mil membres del poble de Déu i de les autoritats representatives de Tarragona i de Catalunya.

Després de 238 anys, la represa dels concilis a casa nostra porta de nou les energies de la comunió eclesial per renovar el nostre compromís al servei de l'Evangelí.

El Concili inclou les diòcesis de l'actual Província Eclesiàstica Tarraconense —Girona, Lleida, Solsona, Tortosa, Urgell i Vic, amb l'arxidiòcesi de Tarragona com a metropolitana— i l'arxidiòcesi de Barcelona, que s'hi incorpora amb la preceptiva autorització papal. Tots els bisbes d'aquestes Esglésies locals formem la Conferència Episcopal Tarraconense, que es va constituir ara fa 25 anys i que, des de llavors, especialment mitjançant reunions periòdiques, vetlla per al millor servei i coordinació pastoral de les nostres Esglésies diocesanes.

A més dels bisbes, membres decisoris del Concili Provincial, hi són presents, amb vot consultiu, tots els altres representants dels fidels —preveres, religiosos i religioses, laics i laiques— per exercir així el deure i el dret de manifestar als pastors el seu parer sobre tot allò que pertoca al bé de l'Església (cf. *Lumen gentium*, 12; cànon 443).

Les vuit Esglésies germanes, tot reafirmant la nostra fidelitat a les decisions i intuïcions del Concili Vaticà II, fem el Concili amb esperit de conversió i de renovació i deixant-nos evangelitzar per a ser servidors d'una nova evangelització, que és l'eix vertebrador de tot el treball conciliar.

Aquest Concili vol respondre a la nova situació en què viu el nostre món i la nostra terra a la fi d'aquest mil·lenni. El Sínode Extraordinari de Bisbes del 1985 va recordar que els signes del nostre temps són parcialment diversos dels que hi havia en l'època del Concili, amb angoixes i ansietats més grans.

Podem trobar diversos signes de la situació en què vivim: hi ha la convicció força generalitzada que la religiositat és menys visible, existeix un ampli sector que s'autoclassifica com a «catòlic no-practicant», és constata l'emergència d'una nova generació, especialment de joves delerosos de llum i de veritat, per bé que hi ha una creixent mancança de coneixements sobre la fe catòlica...

Per a una nova evangelització no és suficient difondre valors *evangèlics* com ara la justícia i la pau; hem d'arribar a ésser «testimonis de Jesucrist que ens ha alliberat» de tots els esclavatges de l'egoisme i de l'orgull.

Que la Mare de Déu de Montserrat, patrona de les diòcesis catalanes i alhora del Concili Provincial Tarraconense protegeixi la seva celebració i faci possible el seu posterior acompliment fecund i revitalitzador

Barcelona

Homenatge al pare Solà en la Balmesiana

Enrique Martínez

Secretari de l'Institut Filosòfic de Balmesiana

BARCELONA.— Recentment, en un saló d'actes ple de gom a gom, la Fundació Balmesiana va organitzar un emotiu acte per homenajar a qui durant molts anys va ser vice-director i bibliotecari, el P. Francesc de Paula Solà, S.J. La seva mort pel maig del 1993 —comentada ja en el seu dia per *Catalunya Cristiana*— va representar una irreparable perduda, segons van afirmar tots els participants. Va presidir l'acte el P. Antonio Queralt, S.J., catedràtic emèrit de la Universitat Gregoriana, com a representant del P. Provincial de la Companyia de Jesús. Va intervenir, en primer lloc, el Dr. Joan Cascante, canonge de la Catedral de Barcelona que va descriure la intensa

i profunda feina investigadora del P. Solà; en especial, va destacar els seus estudis sobre la Mare de Déu —era membre de la Pontifícia Acadèmia Mariològica— i sobre sant Josep. Mn. Albert Castilla, rector de Sant Ferran, va comentar l'activitat pastoral de l'homenajat qui, tot i la seva avançada edat, va col·laborar fins al final dels seus dies a la parròquia barcelonina; la seva pacient caritat amb tots els qui acudien a ell i la seva humilitat en tota mena de serveis eren expressió d'un autèntic cor sacerdotal. Per últim, el P. Pere Suñer, S.J., director de Balmesiana, va mostrar quin va ser el motor de tota la vida i obra del P. Solà: el seu amor per l'Església, Cos de Crist; a ella va oferir tot el seu estudi, la seva vocació a la companyia i tota la seva activitat, amb una actitud de profunda fe en la presència de l'Esperit Sant i en la protecció maternal de Maria.

Avisos i Comunicats

• **SETMANA DE PREGÀRIA PER LA UNITAT DELS CRISTIANS.**— Temes de pregària per cada un dels dies: **Dia 1er.:** *La comunió; Els cep i els sarments* (Joan 15, 5). **Dia 2on.:** *La comunió trencada* (Joan 15, 6). **Dia 3er.:** *La comunió restablerta* (Joan 15, 4). **Dia 4rt.:** *La comunió en el coneixement* (Joan 15, 15). **Dia 5è.:** *La comunió en l'amor* (Joan 15, 9-12). **Dia 6è.:** *La comunió en l'obediència* (Joan 15, 10). **Dia 7è.:** *La comunió en l'oració* (Joan 15, 16). **Dia 8è.:** *Cridats a la plena comunió* (Joan 15, 12).

Actes generals

• **SANTA ESGLÉSIA CATEDRAL BASÍLICA.**— Pregàries per la unitat dels cristians els dies 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24 i 25 de gener: a les 4 de la tarda exposició del Santíssim. A les 6 de la tarda, Rosari i pregàries. Benedicció i Reserva. A les 7 de la tarda, Eucaristia.

• **CELEBRACIÓ ECUMÈNICA.**— Pregària interconfessional presidida pel senyor Cardenal Arquebisbe de Barcelona, Dr. Ricard Mª Carles, a les 8 del vespre, a la Catedral.

• **CENTRE ECUMÈNIC.**— Amb motiu de la Setmana de pregària s'han organitzat els següents actes:

Dia 20 de gener: A la parròquia de Sant Martí de Provençals, Pl. Ignasi Juliol, s/n, coordinada amb l'Església Evangèlica del carrer de la Nació, a les 8 del vespre, pregària ecumènica. A Terrassa, Església Evangèlica Betel, avda. de Barcelona 146 *Pregària Interconfessional*. Predica Mn. Mar-

cel·lí Ortega. A les 21 hores. A continuació, sopar de germanor. **Dia 21 de gener, dissabte:** Conferència sobre l'actualitat ecumènica, i conclusions de la trobada de Santiago de Compostel·la, del 1993, pel P. Héctor Vall. A la sala d'actes del Centre Social Catòlic de Terrassa, carrer Fontvella, 40, a les 8 del vespre. *Vespres ortodoxes*. Amb participació ecumènica. Església Ortodoxa de la Protecció de la Mare de Déu, carrer d'Aragó, 181. A les 19.30 hs. **Dia 22 de gener, diumenge:** Pregària ecumènica, a l'Església Reformada Episcopal, carrer del Sol, 210, Sabadell.

Dia 25 de gener, dimecres: A Rubí, a la parròquia de Sant Pere, Pl. Dr. Guardiet, 9. A les 20 hs. Pregària ecumènica, amb la participació del pastor Carles Capó.

• **TEMPLE DEL SAGRAT COR, dels Pares Dominics (Girona).**— Amb motiu de la Setmana d'Oració per la unitat dels cristians s'ha organitzat un cicle de conferències, des del dimecres dia 18 al dimecres dia 25 de gener. A cura de Mn. Josep M. Amic, rector de Vila-Roja; Mn. Pere Bach M.D.; Mn. Joan Baburés, delegat de Liturgia; P. Josep M. Coloma, O.P.; Mn. Josep Puig, delegat d'ecumenisme; P. Manuel Vilar, C.M.F.; i Mn. Josep Carrera, responsable de l'Apostolat de l'Oració. Cada un d'ells desenvoluparà el tema de pregària assignat per cada dia d'aquesta Setmana de Pregària per la unitat dels cristians.

• **CONCILI PROVINCIAL TARRACONENSE.**— El dissabte 21 de gener, a les 11 del matí, tindrà lloc a la Catedral de Tarragona, la solemne inaugura-

ció del Concili Provincial Tarracconense, presidida per M^{ons}. Ramon Torrella i Cascante, arquebisbe de Tarragona.

BARCELONA

Av. Diagonal, 460, 3r - 08006
Tel. 415 30 06 - Fax. 415 14 49

• **MONESTIR DE SANT MATIES.**— Dia 26 de gener, solemnitat de Santa Paula. Matí a les 11, celebració de l'Eucaristia. Tarda a les 7, solemnes vespres.

• **MISSIONERES GERMANES DE BETÀNIA.**— Diumenge dia 29, de 10 del matí a 6 de la tarda **Recés femení**. Aniversari d'aquest recés de gener amb Mn.

Jordi Carrera. Casa de Betània, Bonavista, 35, Cornellà - Telf. 375 11 02 (Metro línia V. Estació Gavarrà).

• **XVIII JORNADES DIOCESANES DE FORMACIÓ I CONVIVÈNCIA.**— Organitzades per ANFEN, sobre els temes: *La dona en l'Església i en la Societat en el transcurs del temps*. Participació en la Comunió Eclesial. Se celebren el dissabte 4 de febrer, a les 9.30 del matí al diumenge 5 de febrer fins a les 19 hs. a la Casa d'Exercicis de Sant Ignasi, de Sarrià, c. Carrasco i Formiguera, 32. Hi col·laboraran: Mn. Jaume Aymar, P. Joan Canals i Mn. Francesc Muñoz. Informació i inscripcions: Cedair (c/d'Aragó 268, baixos. Telf. 216 02 13, de dilluns a divendres, de 18 a 20 h. Pot assistir-hi tothom: homes i dones.

• **CURSET SOBRE EL SOFRIMENT.**— Preparació del DIA DEL MALALT. Començarà el

dia 1 de febrer a les 19.15 fins a les 20.45 i seguirà els dimecres de febrer i març a la mateixa hora. Tindrà lloc al Centre d'Estudis Pastoral, c/ Rivadeneira, 6, 3a planta. Organitzat per la delegació diocesana de Pastoral de la Salut. Tel. 317 15 97, de 11 a 13 h.

• **RECÉS DE RELIGIOSES.**— A Sarrià, Casa d'Exercicis de Sant Ignasi, carrer Carrasco i Formiguera, 32, 08017 Barcelona, telf. 203 88 62. El dia 22 de gener, a cura del P. Josep Lluís Corrons, S.J.

• **ENTESA JUDEO-CRISTIANA DE CATALUNYA.**— Dia 26 de gener, a les 19.45 h. a la Sala Claret, c/Roger de Llúria, 5, Conferència sobre el tema: *Una obra cabdal de la cultura hebraico-catalana medieval: «El comentari sobre el Pentateuc de Nahmanides»*, a cura d'Eduard Feliu, president de l'Associació d'Estudiosos del Judaisme Català.

• **MONESTIR DE SANT PERE DE LES PUELLS.**— Preparació del cinquantenari de la dedicació de l'actual església del Monestir. Cicle de conferències. Diumenge dia 22 de gener: *Història del monestir* a cura de Josep Mª Ainaud de Lasarte. Aquestes conferències tindran lloc en el mateix temple, c/ Anglès 55, telf. 203 89 15, a les 6 de la tarda.

• **CRISTIANISME I JUSTÍCIA - Fundació Lluís Espinal.**— c/ Roger de Llúria 13-08010-BARCELONA- Telf. (93) 317 23 38. Dilluns, 23 de febrer, a les 19.30h. conferència a cura de Víctor Codina, sobre el tema: *La teologia Llatinoamericana a la cruïlla*.

• **CONCURS BÍBLIC DE TERRASSA.**— Podeu adreçar-vos a Eusebi Ros, de 3 a 7 de la tarda del 9 de gener al 6 de març, telf. (93) 780 18 02. **NOTA:** En el de 3ª Categoria, a la pregunta 6, on diu Mt 1,16-22, ha de dir: Mt 19,16-22.

Missatge a tots els campaners de Catalunya

Amb motiu de la pròxima obertura del Concili Provincial Tarracconense, la Confraria de Campaners de Catalunya, ha fet seva la proposta dels nostres bisbes per tal de difondre el màxim aquest esdeveniment. Així doncs, convoquem i fem una crida a tots els Campaners de les terres catalanes per a realitzar un **repic general de campanes** de totes les parròquies i catedrals de les nostres diòcesis amb motiu de la solemne obertura del Concili que tindrà lloc a la Seu Metropolitana de Tarragona. El repic general tindrà lloc el dissabte, dia 21 de gener, a les 11 del matí. La durada serà de 5 a 10 minuts.

Campaners de Catalunya, que el so dels nostres bronzes proclami arreu del Principat aquesta gran notícia eclesial del nostre poble.

Confraria de Campaners de Catalunya

GERMANOR AMB ELS NOSTRES MISSIONERS

Ja són més de 500 les missioneres i missioners que reben Catalunya Cristiana gràcies a les persones que "apadrinen" la seva subscripció.

"Catalunya Cristiana arriba cada setmana i és una finestra que deixa veure una mica l'Església de Catalunya que és una part de l'Església del món." **Albert Jou. ÍNDIA**

MISSIONERS QUE ESPEREN PADRÍ;

GUSTAVO PÉREZ BARQUISIMETO 1011 A- CARACAS VENEZUELA.....	25.584 Ptes.
P. JOAN M. VILA CANAL PADRES CARMELITAS ED. ARAGUA VENEZUELA.....	25.584 Ptes.
M. ÀNGELS MASSIP SANT THOMAS CONVENT. STELLA MARIS 600004 MYLAPORE MADRAS ÍNDIA.....	36.504 Ptes.
JOSEP M. VIÑAS MISSIONERS CLARETIANES MALABO GUINEA EQUATORIAL.....	25.584 Ptes.

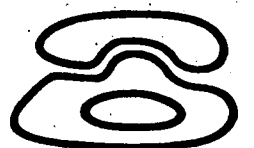
BUTLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom i cognoms.....
Adreça..... Tel.....
Població..... D.P..... Província.....
subscriu a "CATALUNYA CRISTIANA" el missioner..... (nom i cognoms)

L'import el faré efectiu mitjançant:
 taló que adjunto gir postal
 domiciliació segons l'adjunta autorització:
Domiciliació: Banc / Caixa.....
Sucursal n°.....
N° compte corrent.....
Població..... Província.....
Prego al Banc / Caixa que consideri aquesta butlleta com la meua autorització per aquest pagament.
Població..... Data.....
Signatura.....

"CATALUNYA CRISTIANA" c/. Puiggarí, 5-7 - 08014 Barcelona - Tel.: 490 59 88

UN TELÉFONO AL SERVICIO
DE LA SALUD MENTAL
FUNDACIÓN NOU CAMÍ

Psicoteléfono
(93) 427 44 22

El servicio que se presta desde el Psicoteléfono es anónimo gratuito e inspirado en los principios del Humanismo Cristiano.

Animar la joventut, conversió de l'Església i identitat cristiana

Veus joves

El missatge de Taizé '95

Guillem Farré

PARÍS.— Uns cent-mil joves, entre els quals hi havia un miler de catalans, van respondre a l'atracció de la Trobada Europea de Joves, organitzada per la comunitat de Taizé, i que enguany arribava a la XVII edició, i la quarta a la capital francesa.

L'eix conductor dels cinc dies de pregària i de compartir ha estat la carta que el germà Roger, prior de la comunitat, ha escrit per al 1995, i que ha titulat *Sorpresa d'un amor*. A la llum dels temes carismàtics dels germans de Taizé —la pregària, la reconciliació i l'ecumenisme— el text llença orientacions que, segons membres de l'organització, aporten un element nou a les Trobades.

París '95 ha subratllat el sentit de responsabilitat en els joves, i Roger L. Schutz el concreta en tres àrees. La primera és el gran descobriment de la pastoral juvenil actual a Catalunya: els animadors de grups de joves.

Els assistents a la trobada van meditar el tercer dia, en grups internacionals, el paràgraf de la Carta que dona la clau per als responsables de la pastoral juvenil que busquen «preparar i obrir els infants i els joves al misteri de la confiança en el Crist».

El germà Roger assegura que

cal portar els nois i noies a la pregària, procurar que se sentin estimats i que tinguin oportunitat d'estimar, i, també, que els joves necessiten ser escoltats, sovint com a teràpia per al «guariment de l'ànima».

Aquest mètode queda més o menys recollit en els diversos projectes de pastoral fets o en elaboració de les diòcesis catalanes i en la realitat del treball amb els joves, tal com es constata en el desvetllament de l'interès pels reces-

sos de caire espiritual, i en la consolidació del voluntariat.

L'Església, abisme de consol

El segon tema de la Carta recull la visió de l'Església que té la comunitat ecumènica de Taizé. La meditació dels quart dia de la trobada es va fer per països, cosa que va permetre al miler de catalans debatre plegats un model d'Església a les portes del Concili Provincial Tarraconense.

El CCU obre la setmana de la unitat amb una conferència sobre la divisió cristiana

G.F.

BARCELONA.— El Centre Cristià dels Universitaris (CCU) es va avançar vint-i-quatre hores al començament de la setmana de pregària per la unitat dels cristians amb una conferència a càrrec d'Antoni Matabosch, membre de la comissió ecumènica de l'arquebisbat de Barcelona i de la Conferència Episcopal Espanyola.

El Dr. Matabosch va apuntar la definició dels límits de la diversitat com el cavall de batalla a l'hora d'establir criteris unitaris en temes calents com l'autoritat papal, els sacraments, el sacerdoti de la dona o el testimoniatge proselitista, que actualment desperta suspicàcies en les esglésies de l'antic bloc comunista.

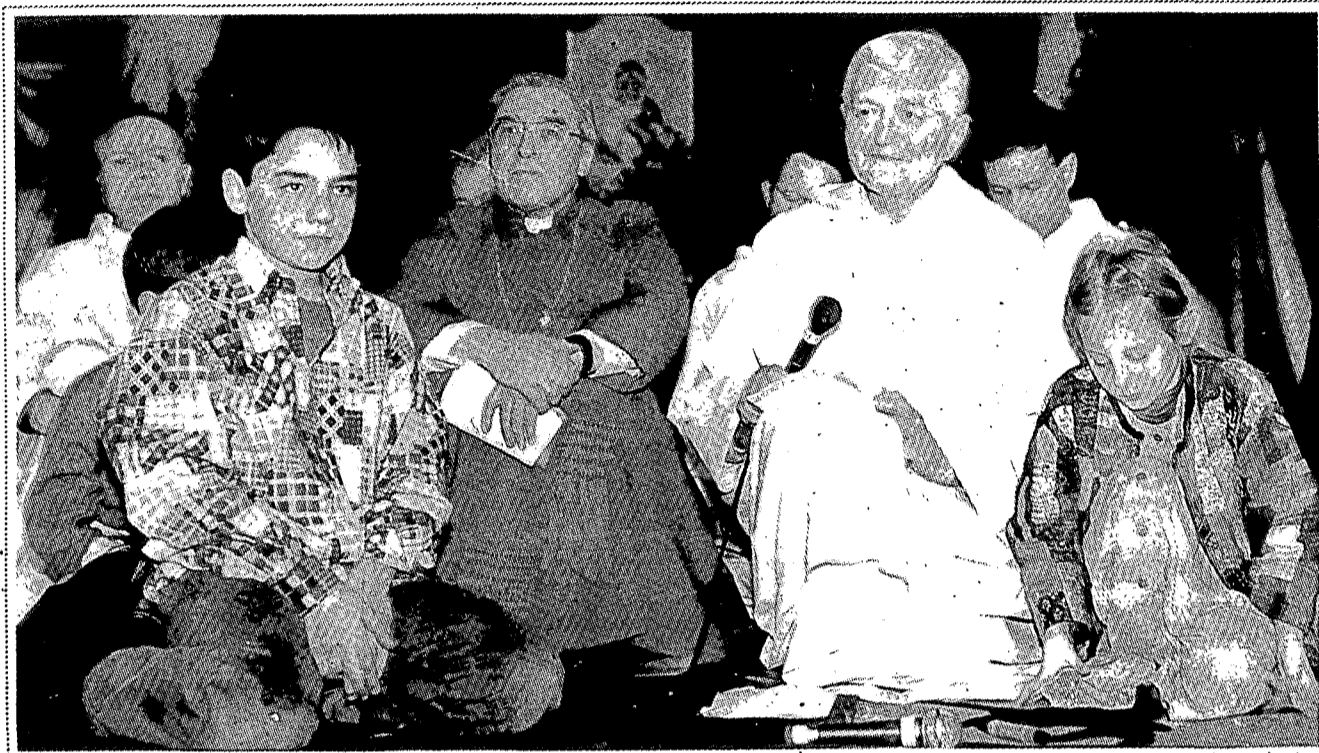
La directora del centre, Eulàlia Mas, ha definit el CCU com un servei amb una concepció d'acollida obert a tothom, i, per tant, també a cristians de

qualsevol confessió, segons la concepció fundacional i que té el suport del bisbat.

AT i experiència de vida

D'altra banda, divendres passat va començar el taller de Teologia del CCU d'aquest curs. El tema afrontarà el repte de convertir la lectura de l'Antic Testament (AT) en experiència de vida i de pregària. Segons Eulàlia Mas, «la gent coneix molt poc l'AT; funciona amb quatre tòpics i l'experiència de fe del poble d'Israel cau molt lluny».

Per això s'ha cercat la col·laboració del caputxí Jordi Cervera, i la religiosa del Sagrat Cor, Carme Sivatte, de qual Eulàlia Mas assegura que és «una experta en treure de l'AT el més important i fer-lo arribar al més profund de la teva vida d'avui, ara i aquí». Els tallers del CCU s'han guanyat un prestigi per la consistència de les ponències, tot i que són gratuïts. El de l'AT durarà fins al 25 de febrer i encara admet assistents.

Cada vespre, el germà Roger, aquí al costat del cardenal Lustiger de París, intervenia després de la pregària amb breus meditacions

Al marge de les crides a la unitat dels cristians —que fa propostes agosarades, com la incorporació del «pa beneït» a part de l'hòstia consagrada, per permetre un signe de comunió als fidels que no poden combregar en l'eucaristia— *Sorpresa d'un amor* pronostica una tendència de l'Església a la simplificació.

Lluny dels «cops d'arguments», de les actituds defensives i de les severitats, en l'ideal de Taizé, «quan l'Església escolta, cura, reconcilia esdevé el que és millor d'ella mateixa, reflex clar d'un amor, i més encara, un abisme de consol».

La tercera concrecció de responsabilitat afecta a temes socials, com els desequilibris econòmics o el respecte a les nacionalitats, especialment en la construcció europea. Destaca, però, la confirmació del «desvetllament sense precedent davant del sofriment humà» en la consciència cristiana, cosa que explicaria l'acceptació social que l'Església té en el camp social.

Cartes del Papa i Ghali

Ahora, el germà Roger puntualitza la peculiaritat cristiana en les accelerades transformacions socials: «la sorpresa de tot allò que resulta possible per amor. Allà on viuen, aquests cristians assumeixen responsabilitats sovint molt concretes». Així, el prior de Taizé afirma la preeminència de

la interioritat en el creient i anima a prendre la iniciativa en la vida quotidiana.

Durant els dies de la trobada de París va arribar una carta de Joan Pau II, on s'expressava l'agraïment pels joves que van participar en l'aplec, ja que es comprometen en un camí de pregària, conversió i esforç evangelitzador. En aquest sentit, i en la línia de la seva darrera carta apostòlica *Tertio Millennio Adveniente*, el Papa demana al jovent que segueixin el Crist perquè la seva aportació al segle XXI sigui joiosa i de reconciliació entre els pobles i les generacions.

El secretari general de l'ONU, Butros Ghali, també va fer arribar un comunicat on reconeixia la fe ecumènica i exigent com una «il·lustració exemplar» de les relacions humanes, i animava els joves a defensar els valors de la Carta de les Nacions Unides en un moment en què «Europa coneix de nou les amenaces de la guerra, els fanatismes i les exclusions». El patriarca Bartolomeu de Constantinoble, i l'arquebisbe de Canterbury, George Carey, també van manifestar la seva adhesió a la trobada.

T'AGRADEN ELS NADONS?

Busquem persona amb experiència per tenir cura d'un nadó en jornada completa.

(Tel. 300 95 73.
Vila Olímpica)

Carta de Taizé per a la Trobada Europea de Joves

Sorpresa d'un amor

Traduïda a 51 llengües (21 de les quals són asiàtiques), aquesta carta del 1995 ha estat escrita pel germà Roger per a la Trobada Europea de Joves que va reunir a París durant cinc dies (del 28 de desembre de 1994 a l'1 de gener de 1995), més de 100.000 participants de tots els països d'Europa, de l'Est i de l'Oest, i també joves de 54 països dels altres continents. La trobada a París va ser la 17a Trobada Europea anual. És una etapa del «pelegrinatge de confiança a través de la terra», animat per la comunitat de Taizé. Aquesta carta serà meditada a les Trobades Europees de Joves, que tindran lloc a Taizé, setmana rera setmana, durant tot l'any 1995.

De nit, anirem a la font. En les nostres profunditats espurneja una aigua viva on podem apagar la nostra set.

Tant de nit com de dia, avançant de començament en començament, es construeix tota una vida.

¿Serà també això l'ànima humana: la palpitació secreta d'una felicitat poc descriptible?

En presència de violències físiques o tortures morals sorgeix un interrogant seriós: si Déu és amor, ¿d'on ve el mal?

Del mal, ningú no en pot explicar el perquè. A l'Evangeli, el Crist es fa solidari del sofriment incomprensible dels innocents, plora la mort de qui ell estima.¹

¿No és cert que el Crist ha vingut a la terra perquè tot ésser humà se sàpiga estimat?²

Quan la sensibilitat no experimenta gens o gairebé gens la presència de Déu, de què serveix turmentar-se?

Només tenint el simple desig d'acollir el seu amor, de mica en mica, en el més profund del nostre ésser, s'encén una flama. «Ple del seu amor, el cor s'obre als altres».³

Animada per l'Esperit Sant, aquesta flama d'amor pot ser molt fràgil. Tot i això,

crema.

I l'Esperit Sant ens remou, ens treballa. Reorienta les nostres profunditats.⁴ Ens prepara a gosar viure el perdó i la reconciliació.

...I el cor es desvetlla a la sorpresa d'un amor.

Per deixar que brolli en nosaltres la frescor d'una aigua viva, és bo retirar-se alguns dies en el silenci i la pau.

Fa molt de temps, Elies, el creient, es va posar en camí buscant un lloc on escoltar Déu. I va ser allà on va descobrir que la veu de Déu es fa perceptible en un alè de silenci.⁵

Déu coneix la nostra espera. Ell percep millor que nosaltres la intenció i la intimitat del nostre ésser. El que no acabem de comprendre en la pregària, Déu ja ho ha comprès.

Quan preguem i sembla que no passi res, ¿serà perquè no som escoltats? No. El foc d'un amor ens arriba fins a les zones més àrides, fins a les contradiccions de la nostra persona.

En una confiança tranquil·la en Déu, tota pregària troba resposta. Potser és diferent de la que esperàvem, però... ¿Déu no ens respon amb un amor més gran?⁶

El misteri de la confiança en el Crist

La bellesa d'una pregària comuna és un suport incomparable. A través de paraules simples, de símbols, irradia una joia discreta i silenciosa.

¿Qui sabrà preparar i obrir els infants i els joves al misteri de la confiança en el Crist? Pressentida des de la infantesa, la intuïció de la fe es desenvolupa al fons de l'ésser. Fins oblidada, pot reaparèixer al llarg de la vida.⁸

Però ¿per què n'hi ha uns que són captivats per la sorpresa d'un amor i se saben estimats del tot? ¿Per què d'altres tenen la impressió de sentir-se abandonats, poc estimats pel que són?

Cada ésser humà té set de ser estimat i també d'estimar. No és en va que l'Evangeli ens fa estar atents a no deixar-nos cloure en un aïllament.

El fet de ser escoltat fa caure els obstacles creats per les frustracions del cor, les ferides d'un passat proper o llunyà. Ser escoltat és l'inici del guariment de l'ànima.¹⁰

S'aixeca un alè de confiança... I s'entobre la porta de la llibertat.

Si en l'ésser humà hi ha fragilitats, hi trobem també una insondable set de llibertat.

Com la medalla més bonica, la llibertat pot tenir un revers. ¿Quina llibertat seria aquella que, usada de manera egoista minvés la llibertat dels altres? La llibertat està íntimament lligada al perdó i a la reconciliació.¹¹

NOTES

1. Joan 11,35-36.

2. No hi ha violència en Déu. Déu no ha enviat el Crist per acusar-nos, sinó per cridar-nos cap a ell, no per jutjar-nos, sinó perquè ens estima (Carta a Diognet, s. II dC). A la terra, hi ha violències físiques, guerres, tortures, assassinats... També hi ha altres violències: aquelles que es dissimulen en el joc de les malfiances i de les habilitats, en la sospita, en la humiliació, en una promesa no complerta...

3. El pare Staniloae, un teòleg ortodox de Bucarest, mort al 1993, que va conèixer la presó política, va escriure uns mots tan essencials que hauríem de saber de memòria: «He buscat Déu en els éssers humans del meu poble, després en els llibres i en les idees. Però això no em donava ni pau ni amor. Un dia vaig descobrir, tot llegint els Pares de l'Església, que era possible trobar Déu en la pregària. He entès progressivament que Déu era a prop, que m'estimava i que ple del seu amor, el meu cor s'obria als altres. He comprès que l'amor era una comunió, amb Déu i amb l'altre. I sense aquesta comunió no hi ha res més que tristesa i desolació.»

4. A les profunditats de l'ésser humà, una part d'ell mateix roman sòlida, ferma com una roca.

5. I. Reis 19,3-13.

6. Feliços els qui viuen amb la confiança del cor, ells veuran Déu! ¿Com el veuran? Com Maria que, atenta, conservava les coses en el seu cor (Luc 2,19-51), i veia Déu amb una mirada interior. L'Esperit Sant pot suscitar una visió, però no és pas l'aparició d'una persona coneguda o desconeguda, vora nostre. És una imatge tretada de l'interior d'un mateix, tan clara com si veiéssim un ésser estimat o venerat, com si hi fos present. És possible estimar el Crist fins al punt de tenir una visió semblant, suscitada per l'Esperit Sant. Però ¿què són visions o èxtasis davant d'un gest d'amor, de perdó, de reconciliació?

7. Agafar un infant de la mà, anar a pregar amb ell a una església... i l'infant pot desvetllar-se al misteri de la fe. Això també és possible a casa. Al s. IV, sant Joan Crisòstom escrivia: «La casa és una petita església». Avui a les societats secularitzades, fóra bo que les nostres llars deixin entreveure la presència invisible per alguns símbols del Crist. A una casa, es pot acondicionar un racó, per petit que sigui, per a la pregària, amb una icona, una espelma... És clar, fer de casa seva una petita església, una *ecclesiola* representa no arregar-se amb uns quants i, per tant, no oblidar la dimensió universal de l'Església.

8. La fe pot reaparèixer a l'edat adulta en persones que, de petites, van pregar amb algun parent. Quan, al contrari, hi ha un buit a la infantesa, a vegades aquest buit s'omple ben bé com es pot amb el que es va trobant. ¿Com tindria l'infant la maduresa per fer una tria entre tot això?

9. A través d'esdeveniments diversos, un infant pot experimentar un sentiment d'abandó. I neix en ell una crida interior a no ser abandonat. Hi ha infants que són ferits per tensions familiars, per discussions que els adults sostenen davant seu. Comprendre un infant o un jove representa molt discerniment. Sovint es planteja la qüestió: ¿hi haurà algú per fer-li travessar un buit que li arriba al cor del seu cor?

10. Ser escoltat per algú que té experiències que li permeten llegir fins per sota de les contradiccions de l'ésser humà. Escoltar no requereix tenir un mètode, sinó saber discernir els dons, les ferides, la set de Déu, en aquells que es confien. Hi ha persones, sovint grans, capaces d'escoltar, de comprendre els més joves, de descarregar-los d'un pes d'inquietud.

11. Fins i tot sota les aparences d'un amor, es pot retèmir l'altre, captiu en aquest desert, que és el xantatge afectiu. Fins i tot en nom de la llibertat es pot manipular un altre.

Més de 100.000 persones es varen aplegar a París entre el 28 de desembre i l'1 de gener

També en això el Crist convida a un humil penediment. I ¿què expressa un penediment? És un impuls de confiança pel qual dipositem en ell les nostres faltes, i ens hi abandonem en el silenci i en l'amor.

La joia de l'ànima

Jesús ha estat home. Ell coneix l'aspiració humana d'una pau interior. I, abans de deixar els seus, els assegura que seran consolats.¹²

¿Hi haurà en nosaltres un abisme de pors, de dubtes o d'aïllament? Joia de l'ànima! En nosaltres, l'abisme de les inquietuds en crida un altre, la inesgotable compassió del seu amor.¹³

I quina sorpresa: tan a prop que era la confiança i tant que la ignoràvem!¹⁴

Jesús, el Crist, no ens abandona mai a l'angoixa d'una solitud, on no hi ha res més que tedi, melangia, i tristesa.

Des de la seva resurrecció, la seva presència es fa concreta a través d'una comunió mística i visible, aquesta comunió d'amor que és el Cos de Crist, la seva Església.

Realitzar-se en aquesta comunió suposa simplicitat de cor i de vida. ¿Com, sense una simplicitat així, caminar amb confiança en el Crist?

¿L'Església no entra pas avui en un període de simplificació? S'hi juga la seva credibilitat, sobretot ara quan, en algunes regions del món, es produeix un allunyament de la fe.

La confiança en el Crist no es comunica pas a cops d'arguments que, volent persuadir costi el que costi, van fins a suscitar inquietud i fins i tot por.

En les joves generacions n'hi ha alguns que es mantenen allunyats d'aquesta comunió que és l'Església: ¿seran ells també víctimes de trencaments, antics o recents?

¿No és potser avui urgent reconciliar-se per amor? I quan el Crist crida, ¿qui pot negar-s'hi? ¿Qui pot oblidar la seva paraula: sense tardança, reconcilia't!¹⁵

¿Tenim el cor prou ample, la imaginació prou oberta, l'amor prou viu per entrar en aquesta via d'Evangelí: sense deixar passar un dia, viure reconciliats?¹⁶

Quan l'Església escolta, cura, reconcilia,

Moltes persones consagren part del seu temps a un servei voluntari per als altres

esdevé el que és millor d'ella mateixa, reflex clar d'un amor, i més encara, un abisme de consol.¹⁷

Mai distant, mai a la defensiva, alliberada de severitats, l'Església pot irradiar la humil confiança de la fe fins en els nostres cors humans.

Una llum d'Evangelí, per molt tènue que sigui, obre una esclatxa en la nostra foscor.¹⁸ Aquesta llum és foc, és Esperit. Permet viure del Crist en un mateix i pels altres.

En aquest període de la història, la consciència cristiana coneix un desvetllament sense precedent davant del sofriment humà.

Viure amb senzillesa

Arreu del món, hi ha cristians que donen la seva vida. Intenten ser presents en les evolucions cada vegada més ràpides de les societats. En presència de transformacions tan accelerades, apareix una sorpresa: la sorpresa de tot allò que resulta possible per amor. Allà on viuen, aquests cristians assu-

Jesús ha estat home. Ell coneix l'aspiració humana d'una pau interior. I, abans de deixar els seus, els assegura que seran consolats

meixen responsabilitats sovint molt concretes.¹⁹

En vastes regions del món, el nivell econòmic de l'home compta per sobre de tot, i la preocupació per enriquir-se en el mercat preval.

La consciència de nombrosos cristians no pot pas satisfer-se amb un creixement econòmic que beneficia només una part de la població d'un país.

Des dels apòstols, la Verge Maria i els creients dels primers temps, hi ha hagut una crida a viure amb gran senzillesa.

Una de les joies més plenes de l'Evangelí és avançar avui i sempre cap a una senzillesa de cor que porta a una senzillesa de vida.

Atents a la construcció de la família humana, ¿com ignorar que cada poble té el seu propi caràcter?²⁰ I, a la terra, tants pobles són com la figura misteriosa del *servidor sofrent*²¹: humiliats, maltractats, sense res que atregui l'atenció, són ells qui carreguen amb les nostres malalties.²²

Allà on siguem, incansablement el Ressuscitat ens busca i sempre ens troba. El sentim trucar a la nostra porta quan ens diu: vine i segueix-me!²³

Sense gairebé res, especialment pel do de la nostra vida, Ell espera que nosaltres fem perceptibles el foc i l'Esperit.²⁴

Per molt pobres que siguem, no apaguem el foc, no apaguem l'Esperit.²⁵ En ells brilla la sorpresa d'un amor.

I la molt humil confiança de la fe es transmet com el foc, de l'un a l'altre.

12. Jesús diu als seus deixebles que, quan els haurà deixat, l'Esperit Sant serà el seu consol, el seu suport (Joan 14,16-18.26-27). «Hom anomena Déu, Déu del consol, Déu de les misericòrdies, perquè té com a preocupació constant consolar, encoratjar els dissortats i els afligits, fins i tot si han comès milers de pecats» (sant Joan Crisòstom, segle IV).

13. «Cada abisme en crida un altre» (Salm 42,8). Sentint com un buit interior, alguns arriben a preguntar-se: ¿on és doncs, Déu? Pot haver en nosaltres dubtes, i Déu no ens estima pas menys. ¿El Crist, el Ressuscitat, no resta pas al costat de tots, fins i tot d'aquells que no el coneixen? Hi ha cristians completament desconcertats que senten dir que la seva fe seria com la projecció d'una actitud inconscientment infantil. I el dubte pot esmunyir-se dins de l'ànima. Però el dubte no té res d'alarmant. La maduresa d'una vida interior ajuda a descobrir un camí que va de la vacil·lació o del dubte, a la humil confiança en Déu.

14. Pel que fa a la confiança en Déu, és bo d'agafar-se a algunes realitats de l'Evangelí, i de tomar-hi en tot moment: «En tot la pau del cor, la joia, la simplicitat, la misericòrdia». «Oblida en el Crist el que assalta el teu cor». «Déu posa el nostre passat en el cor del Crist, i del nostre futur, ell'en tindrà cura».

15. Mateu 5,23-24. ¿L'esperança d'una reconciliació dels cristians s'esbòrraria, com l'ona que arriba a la platja? Pot ser, però ¿Déu no obre sempre noves vies? La reconciliació neix de dins, en el cor de cadascú, en la seva pròpia vida. La vocació ecumènica dels batejats és sobretot la de ser creadors d'una reconciliació que es concreta cada dia. Viscuda a la seva pròpia persona, la reconciliació adquireix credibilitat i pot implicar una reconciliació en aquesta comunió d'amor que és l'Església. El que importa és viure reconciliats. Els textos vindran després. Consagrar massa energies als textos, ¿no acaba per allunyar de la seva realització la crida de l'Evangelí: sense tardança, reconcilia't?

16. Són innombrables els cristians que coneixen una lluita interior i a vegades un patiment a fi de ser portadors de pau en aquesta comunió d'amor que és el Cos del Crist, la seva Església. No són gens ingenus pel que fa als abusos que rosequen la comunió. Podien judicar l'enduriment d'aquest o d'aquell. Lluny de deixar-se dur, cerquen amb tota l'ànima silenci i amor. Quan experimenten les seves esperes, estan alertes a no caçar fosses que encara separarien més. Intenten tot el que comporta viure ja reconciliats. Saben que, amb vista a fer possible la continuïtat del Crist en el si de la família humana és essencial que aparegui la realitat d'una Església reconciliada, plena de joia, simplicitat i misericòrdia.

17. A causa de les separacions entre cristians, alguns es troben en una situació en què no poden rebre l'Eucaristia. Més que amoïnarse per aquesta dificultat, és possible donar el *pa beneït* a cadascú que ha estat present a la celebració eucarística, a tots sense excepció, creients i no creients. Aquest gest d'acolliment es refereix al relat de la multiplicació dels pans: un dia Crist beneït cinc pans i els va repartir entre tots, sense distinció (Mateu 14,13-21). Això fa pensar en la maternitat de l'Església, destinada a descobrir l'inesperat. ¿Aquest gest nascut en una història antiga en el si dels cristians d'Orient, no ens aporta una resposta concreta a situacions semblants d'avui?

18. Déu és llum, i en ell no hi ha foscor de cap mena. (1 Joan 1,5).

19. Entre els cristians, són molts els que refusen acceptar totes les formes d'exclusió, l'atur, els suburbis desfavorits... Hi ha joves, menys joves i fins i tot persones d'edat avançada que consagren una part del seu temps a un servei voluntari per als altres, per exemple, per ser presents prop d'infants o d'avis del seu barri. Alguns donen suport a aquest voluntariat amb col·lectes i és correcte. Però hom pot desitjar també que els joves entrin en un voluntariat semblant sense fer una crida de tipus econòmic: entre alguns, entre tres o quatre, aportant ajut a altres, posant en comú els pocs mitjans de què disposen.

20. Ens trobem en un període on es pateix una crisi de confiança en l'home. Especialment sensible a Europa, ens sinia davant d'un repte: ¿quines responsabilitats s'han d'assumir per tal que neixi una nova confiança, completament indispensable per a la construcció d'Europa?

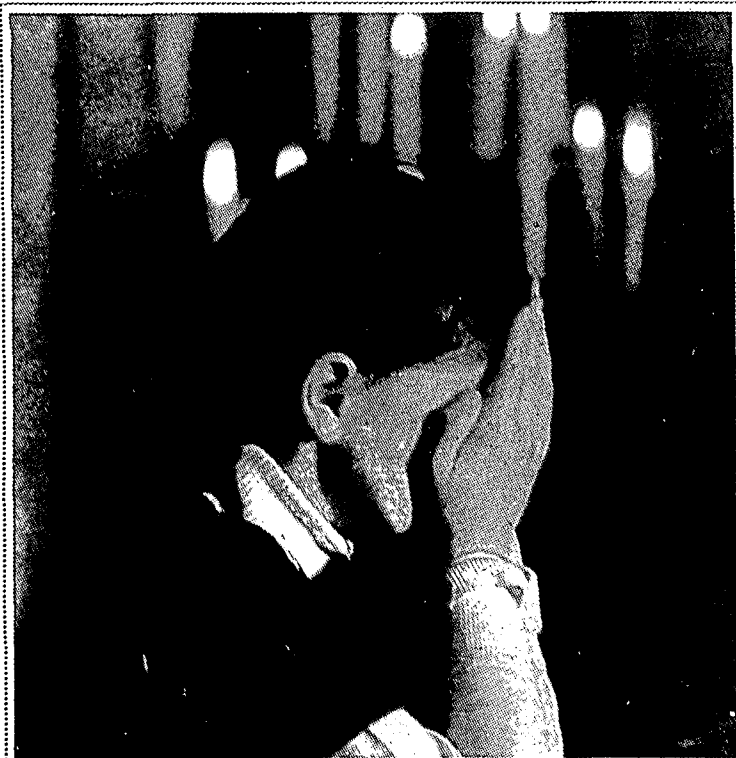
21. Veure Isaïes 53,2-4.7.

22. Feliços els qui, en aquests anys, han fet tot el possible per aconseguir la llibertat de llurs pobles! ¿Qui mantindrà aquestes llibertats, allà on són encara tan recents?

23. Veure Apocalipsi 3,20 i Marc 10,21. Anar fins al fons del do d'un mateix amb un sí per a tota la vida pot ser un suport per a qui està atent a les continuïtats del Crist. Aquest sí és un punt d'ancoratge de la llibertat interior i el recordatori d'un sentit clar de la vida en l'Evangelí, donar-la pels altres. Es troben ben presents a través del món, aquells qui, per la donació d'ells mateixos, reflecteixen sense saber-ho una part de la santedat del Crist.

24. Joan Baptista anuncia que el Crist batejava «amb l'Esperit Sant i el foc» (Mateu 3,11).

25. La Tessalonicencs 5,19.

Gràcies a la pregària, podem adonar-nos que Déu és a prop i que ens estima

Mirador

El president de Txetxènia, Dudayev (a l'esquerra) conversant amb els seus partidaris

Oriol Camps

La guerra de Txetxènia

Continua. Els txetxens resisteixen obstinadament, i aquesta guerra li està costant cara a Moscou, que ha decretat la guerra total per aixafar el que ells anomenen rebel·lió, però que no és més que l'aspiració a la llibertat d'un poble oprimat. El govern rus exigeix del seu exèrcit que acabi sigui com sigui amb la resistència dels txetxens, que es mostren disposats a aguantar l'embestida russa, ja que disposen de gran quantitat d'armament, tenint en compte que Txetxènia era una mena de polvorí de Moscou. De moment, entre les baixes de l'exèrcit rus es compta amb un general... El president Ieltsin es troba en aquest moment entre dos focs, ja que a casa s'oposen a que continuï la guerra i per altra banda l'acció contra Txetxènia no es veu bé des de l'exterior i, en certa manera, s'està creant enemics a tort i a dret. El mateix cap del govern rus, Txernomirdin creu que encara és possible una solució negociada, i el president txetxè també proposa negociacions... Mentrestant, la guerra continua.

Algèria

El govern algerià s'ha compromès a garantir la seguretat de les ambaixades de Washington, Bonn, París i Londres, amena-

çades concretament pel GIA (Grup Islàmic Armat). Tant Washington, com Bonn, París i Londres volen mantenir les seves ambaixades a Alger. Altres països com Àustria, Holanda, Suïssa i Dinamarca optaren per clausurar les seves representacions al país magribí. I continua el constant goteig de víctimes del terrorisme islàmic. Des del 1993, han estat víctimes del terrorisme 29 informadors entre nacionals i estrangers. I es calcula que el balanç general de víctimes s'eleva, des del 1993, a unes 30.000. Finalment el govern algerià ha de fer front a l'oposició política que novament s'ha reunit a Roma per tractar de la difícil situació que travessa Algèria.

Mèxic

Mèxic continua essent el punt de mira dels observadors internacionals. Ara, 40 dies després que Salinas de Gortari deixés la presidència en mans d'Ernesto Zedillo, es veu embolicat, per obra i gràcia de l'oposició al PRI (que governa fa prop de setanta anys) en una querrela per delictes contra la riquesa nacional i exercici indegut de càrrec públic. L'acció judicial ha estat promoguda pel Partit Revolucionari Democràtic, liderat per Cárdenas, i, a més de Salinas, involucra

El sots-comandant Marcos, cap de la guerrilla zapatista, acompanya el que fou candidat del PRD, Cárdenas, durant la passada campanya electoral

Abassi Madani, cap espiritual del Front Islàmic de Salvació, llegint l'Alcorà als seus familiars. Al carrer, els seus partidaris extremistes sembren la mort

els principals col·laboradors del govern anterior: Pedro Aspe, ex-secretari d'Hisenda, Miguel Mancera, governador del Banc de Mèxic, i Jaime Serra, ex-secretari de Comerç, i actualment secretari d'Hisenda amb el president Zedillo. Els querellants acusen l'ex-president i col·laboradors d'ocultar «dolosa» la situació real de les finances públiques del país per interessos personals i de partit. I acusen a la cúpula que va dirigir el país fins l'1 de desembre de 1994 de la difícil situació econòmica, i, segons sembla, la denúncia es fonamenta en les dades aportades pel mateix govern i el Banc de Mèxic... I, després, l'altre conflicte: Chiapas. L'Exèrcit Zapatista d'Alliberament Nacional que va sublevar-se l'1 de gener de 1994, ha

prorrogat la treva declarada unilateralment, si bé denuncia l'incompliment per part de l'exèrcit mexicà de l'acord pres de «no avançar les seves posicions», i que continuen els «vols rasants intimidatoris» de l'aviació, i l'activitat dels «escamots provocadors»... Segons sembla, les notícies són confuses, la petició l'ha formulat el Govern de Transició a la Democràcia format a Chiapas per Armando Avendaño, el candidat a governador pel Partit de la Revolució Democràtica (PRD) que reclama la victòria a les eleccions de governador. A la petició s'hi afegí el bisbe de San Cristóbal de las Casas, Mons. Samuel Ruiz, que, a més, és un dels mediadors en el conflicte. Ara caldrà esperar un temps per veure com es desenvolupen i solucionen els problemes que s'acumulen a Mèxic, i com actua el nou president Ernesto Zedillo. Malgrat el pla d'austeritat pública presentat pel nou president, la borsa i el peso mexicans han caigut alarmantment.

Itàlia

El president Oscar Luigi Scalfaro ha donat per acabada la seva segona ronda de converses amb els líders polítics del país, mentre la borsa i la lira, en clar retrocés, acusen la inestabilitat que viu Itàlia. En bona part la dificultat prové del cap del govern dimissionari, Berlusconi, ha plantejat clarament que si ell nos és nomenat nou cap del govern s'haurà d'anar inevitablement a la convocatòria d'eleccions anticipades.

Una etapa atapeïda de canvis i reptes per a Europa

Miquel Àngel Codina

Periodista

El procés de construcció europea ha encetat enguany una nova i transcendent etapa. Des de l'1 de gener ja es pot parlar arreu de l'Europa dels Quinze, gràcies a la incorporació de tres nous membres: Àustria, Finlàndia i Suècia. La Unió Europea compta ara amb 370 milions d'habitants i una extensió de 3,2 quilòmetres quadrats. Unes xifres, certament, considerables que la converteixen en una rellevant potència econòmica i política. Ara bé, les seves institucions han de ser adaptades fil per randa als temps actuals. Cal urgentment una gran reforma institucional comunitària ja que des de la firma a Roma el març del 1957,

per part dels membres de la Comunitat Europea del Carbó i l'Acer—creada a París l'any 1951—, dels dos tractats que esdevingueren l'embrió de la constitució de la Comunitat Econòmica Europea i la Comunitat Europea de l'Energia Atòmica ha plogut moltíssim, fins i tot, a bots i barrals dins el complex si de la Comunitat.

Amb l'entrada dels tres països esmentats, la Comissió Europea passa de 17 a 20 membres, dos comissaris per cadascun dels cinc països grans (Alemanya, Itàlia, Gran Bretanya, França i Espanya) i un per a la resta d'estats membres. El nombre d'escons al Parlament Europeu és actualment de 624, en lloc dels 567 anteriors, amb debats en onze llengües oficials, dues més de les existents fins ara. La majoria qualificada al Consell de Ministres era abans de

54 vots sobre 76 i la minoria de bloqueig, de 23 vots. Amb l'ingrés d'Àustria, Finlàndia i Suècia, la majoria qualificada és de 62 vots sobre 87 i la minoria de bloqueig, de 26 vots.

Un dels principals reptes de la nova Unió Europea és aconseguir la unió monetària cap a l'any 2000, amb la creació d'una moneda europea única (ECU) i l'establiment del Banc Central Europeu, que serà independent dels governs i definirà i aplicarà una política monetària i de tipus de canvi única. El més gran obstacle per assolir la unió monetària són les abismals divergències econòmiques que presenten els diferents estats membres de la Unió Europea. Una comunitat que obre de bat a bat les seves portes de cara al segle XXI.

Frederic Bassó Ubach, director del Servei de Catequesi de la fundació Formació Cristiana Permanent Mn. Manuel Bonet

«Nodrir la fe dels infants és una assignatura pendent»

El Servei de Catequesi, que ja ha celebrat el seu vint-i-cinquè aniversari, és un centre de promoció i formació de catequistes, d'oferta de material pedagògic i didàctic. Les seves finalitats són promoure i desenvolupar la formació cristiana en persones de totes les edats, nivells i situacions. La catequesi especial destinada als individus amb disminució psíquica, que funciona des de fa dotze anys, és una de les activitats cabdals del centre. El Servei sempre ha procurat mantenir l'equilibri entre totes les vessants de l'acció

catequística: creure, celebrar i viure.

Frederic Bassó és el director del Servei de Catequesi des del 1987. Nasqué a Cornellà de Llobregat el 1930, és llicenciat en Belles Arts i Teologia. Va ingressar al seminari als onze anys i el van ordenar sacerdot el 1954 a Barcelona. Va ser un dels artífexs de la creació de la Delegació Diocesana d'Escoltisme. El 1977 va demanar i obtenir la secularització per poder contraure matrimoni. Això no obstant, el Dr. Jubany li va demanar que continués la seva tasca al Servei de Catequesi.

Miquel Àngel Codina

—Sr. Bassó, l'any 1969 es va crear a la ciutat comtal el Sector Pastoral Sant Gervasi. ¿Amb quina finalitat va néixer i quins van ser els seus fundadors?

—Els responsables de les parròquies barcelonines de Sta. Agnès, Sta. Cecília, Sta. Joaquina, St. Ildefons, St. Gregori i de la Bonanova van ser els fundadors del Sector Pastoral Sant Gervasi. Uns quants preveres van voler posar en pràctica l'esperit del Concili Vaticà II, inspirats pel que llavors s'anomenava pastoral de conjunt. Aquesta pastoral estava constituïda per una sèrie de principis provinents del món pastoral europeu que proposaven un plantejament i una realització comuns de totes les qüestions pastorals de comunitats eclesials o parròquies pertanyents a una zona homogènia, sociològicament semblant, per tal d'unificar esforços i aconseguir millors resultats.

—Aquest moviment de renovació pastoral realitzat pels responsables de les parròquies es va desenvolupar a l'actual districte municipal de Sarrià-Sant Gervasi, la zona burgesa per excel·lència de Barcelona. ¿El Sector Pastoral Sant Gervasi era, per tant, una entitat elitista?

—L'entitat no era pas elitista; ben al contrari, estava oberta a tothom. Tot i que la realitat i el tarannà del barri on estava situat el Sector posseïa unes determinades característiques pròpies —com qualsevol altra barriada—, de seguida va acollir gent d'arreu de la ciutat. Venien persones de tots els barris de Barcelona i, fins i tot, de poblacions properes com l'Hospitalet, Cornellà, etc.

—El projecte comú Servei de Catequesi del Sector Pastoral Sant Gervasi, que va sorgir també el 1969, va unir el treball catequístic de les escoles i el treball pastoral de les parròquies. ¿De quina manera van aparellar-se ambdues propostes?

—Cal assenyalar que a la dècada dels 50 van aparèixer a Barcelona diverses escoles (Talitha, Costa i Llobera, Betània-Patmos, Thau, Virtèlia, etc.) que van decidir treballar de valent en la renovació de la pedagogia de la fe. Van seguir les orientacions i la dinàmica dels moviments catequístics europeus de l'època, els quals van establir la cabdal distinció entre catequesi i formació religiosa

escolar. Al redós de les escoles, es van crear institucions catequístiques —fora de l'horari escolar i realitzades pels pares dels alumnes— ja que les famílies es van adonar que la catequesi no podia quedar reduïda dins de l'àmbit d'una assignatura escolar. Calia que la catequesi fos objecte d'un acurat treball pastoral, pertanyent a la comunitat cristiana. Quan el Sector va ser fundat, va assumir plenament aquestes institucions i es van unificar totes les activitats i els objectius. Llavors, es van crear els centres de catequesi a cada una de les parròquies del Sector per poder efectuar, de manera reeixida, la pastoral de catequesi.

—Faci'ns un breu balanç dels vint-i-cinc anys d'activitats del Servei de Catequesi (1969-1994).

—Penso que el balanç és positiu. Des de fa vint-i-cinc anys el Servei de Catequesi duu a terme algunes de les constatacions i propostes que l'any passat va formular el Congrés de Catequesi. Això és un bon senyal que el camí que vam emprendre fa temps ha estat un èxit. El Servei ha estat des dels seus inicis innovador i renovador, en la línia de la renovació de la temàtica, sobretot en un aspecte que nosaltres sempre hem treballat: considerar l'infant no com un «futur adult» sinó senzillament com un infant, és a dir, una persona que està vivint un moment —importantíssim— de la seva existència. La fe cal proclamar-la des de les coordenades de la cultura actual, amb un llenguatge modern. Per exemple, cada any segueixen el nostre material pedagògic i didàctic uns 4.000 infants. Així mateix, el Servei de Catequesi té també molt en compte la renovació litúrgica, bíblica, etc.

—¿Al llarg d'aquests anys s'han aconseguit tots els objectius inicials?

—La qüestió és que no ens vàrem plantejar uns objectius inicials concrets. Transmetre el missatge evangèlic, que la gent el rebí correctament en la línia renovadora i de diàleg amb la cultura moderna, caminar conjuntament amb les generacions de cristians i

catequistes que van venint i pretendre mantenir-nos fidels al programa del Concili Vaticà II en el camp de la catequesi són alguns dels objectius que hem intentat aconseguir tan bé com hem pogut.

—¿Va ser una iniciativa agosarada instituir el Servei de Catequesi del Sector Pastoral Sant Gervasi? ¿Creu que va ser un encert posar-ho en marxa?

—Sí; certament. Era la resposta lògica i coherent a la realitat i circumstàncies que es

vivien en aquell moment. El Servei va sorgir com el fruit de les orientacions del Concili i es va posar en marxa perquè, des del punt de vista teològic, ho demanava la situació de la fe. Crec que la seva creació, malgrat els entrebancs i les dificultats, ha estat un èxit.

—¿Quines han estat les relacions entre el Servei i la Delegació Diocesana de Catequesi de Barcelona en aquest quart de segle?

—Immillorables. De fet, les dues entitats han col·laborat un munt de vegades, sobretot en l'època en què la Delegació va ser dirigida per Mn. Josep M. Aragonès. Els lligams amb la Delegació es troben avui dia regulats en els estatuts de la nova Fundació canònica. Un representant de la Delegació és membre del Patronat de l'actual Fundació.

—El 1985 el Sector Pastoral Sant Gervasi, després de setze anys de vida, va desaparèixer encara que els seus serveis van continuar. ¿Per què va ser suprimit?

—El Sector va desaparèixer principalment perquè les parròquies van començar a voler més autonomia i també perquè hi va haver aleshores en el bisbat un creixent interès per donar vida als arxiprestats, ja que eren una estructura clerical passiva. No tenien una activitat pastoral pròpia. Les parròquies que integraven el Sector no pertanyien totes al mateix arxiprestat i això va fer augmentar el distanciament.

—¿Quin va ser llavors el següent pas?

—Amb la supressió del Sector, el Servei de Catequesi restava isolat, sense vinculació jurídica eclesial. Mn. Joan Alemany, aleshores vicari episcopal de la zona pastoral on es localitza el Servei, va promoure l'estudi per trobar una manera d'institucionalitzar el Servei que, provisionalment, va anomenar-se

Servei de Catequesi Mn. Manuel Bonet. Aquest procés va culminar amb la creació de la fundació canònica que el Dr. Narcís Jubany va firmar el 29 de gener del 1987 amb el nom de Formació Cristiana Permanente Mn. Manuel Bonet, que té el Servei de Catequesi com a mitjà per assolir els seus objectius, ben determinats en els estatuts. Un Patronat dirigeix la Fundació, que recull i promou tot el treball realitzat pel Servei.

—Per acabar, ¿com es presenta el futur per a la catequesi?

—El futur en aquest àmbit és pessimista. No hi ha moviments que desenvolupin d'una manera pedagògicament i sociològicament correcta la fe en els infants. També depèn molt de les vocacions que hi hagi i la crua realitat és que no n'hi ha. Constato que existeix gent que fa catequesi, però manquen vocacions per al seriós plantejament del seu ensenyament. La catequesi es troba molt abandonada per l'Església. El nen és un cristià i cal tenir molt present aquest fet. L'Església té uns membres plens que són els infants, nodrir la fe d'aquests infants és encara una assignatura pendent. Per al Servei de Catequesi, la fe d'un infant no és inferior a la fe d'un adult sinó diferent i, des d'aquesta premissa, s'intenta realitzar la feina. Aquest és un dels trets característics de la nostra ciutat. Cal assenyalar, així mateix, la gran tasca que duen a terme les dones dins el món de la catequesi. Un treball majúscul.

El poble viu intensament el cristianisme

Hongria, un país que fuig de la por

Lluís Serra i Llansana

G. Marista. Director General de la Fundació «Marcel·lí Champagnat»

Des de dalt del turó Gellért, on hi ha el fort de la ciutadella, s'observa una magnífica vista de la capital d'Hongria. El riu Danubi d'aigües cabaloses divideix Buda i Pest creant un conjunt esplèndid que suscita un encís especial. Una noia vigorosa, amb els cabells i la túnica cara el vent, aixeca la palma de la pau per sobre del seu cap. És el monument de l'Alliberament de 40 metres d'altura. En la seva base s'estan substituint els caràcters ciríl·lics russos per textos magiars, una imatge del que està passant al país. El desmantellament de l'URSS, amb l'alliberament de les seves repúbliques satèl·lits, obre un període d'esperança no exempt d'interrogants.

Belany Ferenc, 74 anys, pertany a la comunitat marista de Győr. La seva vida és un reflex fidedigne del que ha passat a l'Europa de l'est. Va néixer a Nitra, poble d'Hongria. Als pocs mesos, el 1919, els acords posteriors a la primera guerra mundial

varen desfer l'imperi austro-hongarès i es va constituir l'Estat actual retallant les seves fronteres. Nitra va passar a Txecoslovàquia. A partir de l'1 de gener del 1993, va passar a Eslovàquia. Tot un trencaclosques.

A Buda, el Castell, que s'aixeca al pujol Várhegy, conté el Palau Reial i l'Església de la Coronació dedicada a Sant Maties, contigua al modern disseny de l'hotel Hilton. En alguna paret, encara s'observen els impactes de bala de la invasió russa el 1956. Aquesta pàgina dolorosa de la seva història contrasta amb l'ajut posterior que Hongria va fer per aixafar juntament amb els tancs russos la primavera de Praga. Sol·licitat el perdó, el futur és més important. El suggeriment del conjunt arquitectònic assoleix nivells òptims quan a primeres hores de la tarda, a causa de la foscor, s'il·lumina amb llum artificial. Creuant Széchenyi lánchíd, el pont de les cadenes, es passa del romanticisme muntanyós a la plana comercial de Pest, que acull l'edifici del Parlament, les formes del qual, inferiors a les del parlament britànic, es reflecteixen en les aigües del Danubi. La Basílica de Sant Esteve, avui coseu

catedralícia, capaç d'acollir 8.500 persones, és un altre dels monuments emblemàtics. Váci utca, recinte peatonal, s'ha convertit en el carrer més comercial de la ciutat. La publicitat internacional i els excel·lents aparadors al costat d'homes anunci que discorren entre peatons anunciant un top-less és tota una barreja que evidencia la situació de canvi no suficientment assimilada. Aquesta ciutat, que va traçar la primera línia continental del metro que avui encara funciona amb els seus vagons petits i rudimentaris al costat d'altres línies actuals, acull gairebé una quarta part de la població hongaresa.

La presència marista

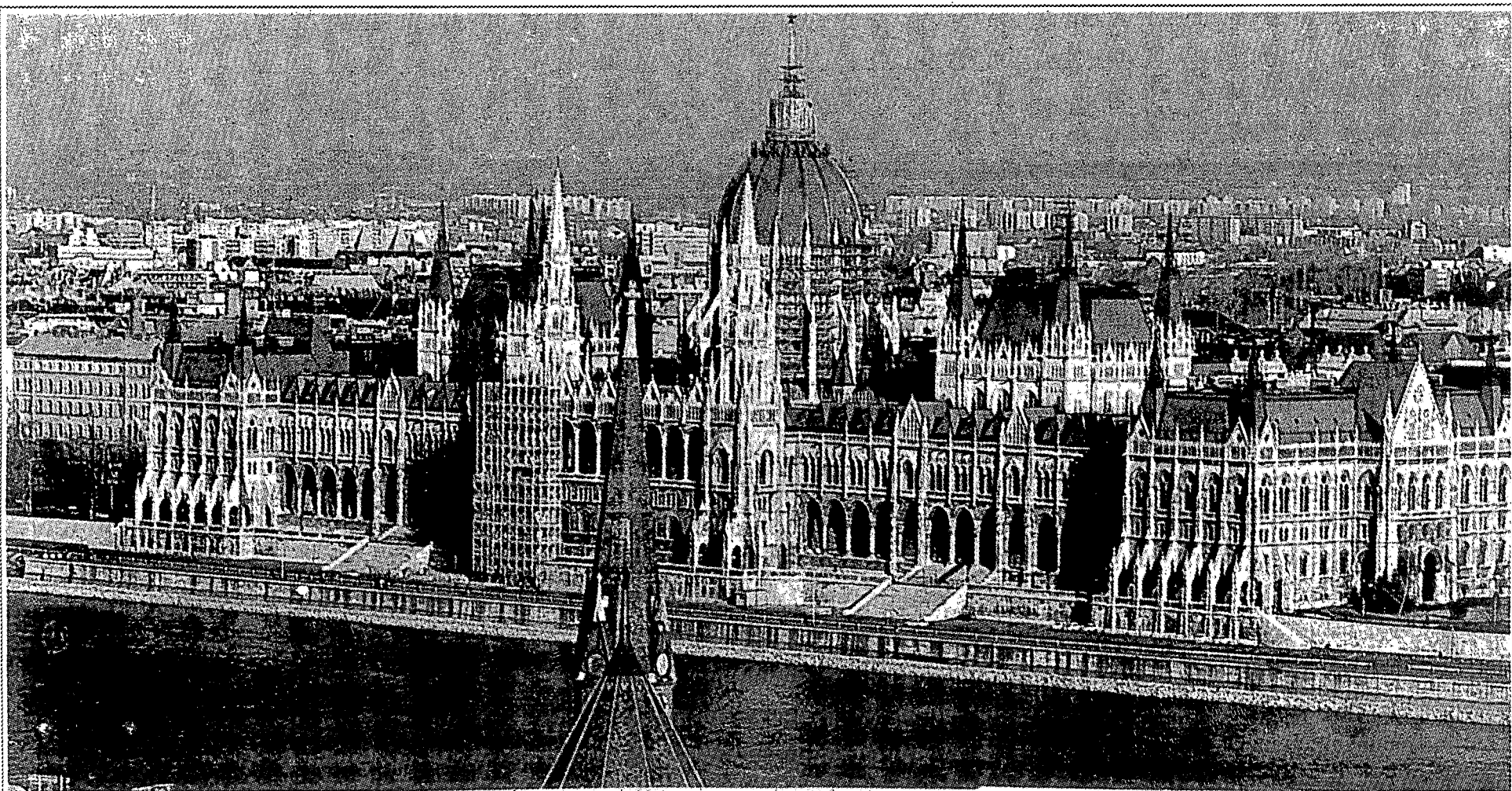
A mig camí entre Budapest i Viena, hi ha Győr, punta d'espasa de la nova presència marista a Hongria. Solcada per quatre rius, afluents del Danubi, aquesta capital de província amb els seus 140.000 habitants conserva molts trets del període anterior. Grans edificis per a treballadors, construïts a base de plaques enormes, proporcionen sensació de monotonía. Enormes canonades traslla-

den l'aigua calenta centralitzada a les cases particulars. La indústria pesada de la ciutat s'orienta a la fabricació dels camions Rába. Els supermercats presenten cada dia més productes occidentals, però encara són molt lluny dels que

La recent inauguració del col·legi Apor Vilmos va permetre auster millor el batec d'una societat que lluita per obrir-se al futur i que, sens dubte, ho aconseguirà. No en va ha estat el primer país de l'est a implantar el multipartidisme. La transformació econòmica, el pas d'una estructura comunista a una altra de capitalista, l'aparició visible del fenomen de l'atur... són reptes difícils de resoldre. Les diferències s'aguditzen. No és el mateix treballar al servei d'una multinacional amb bons sous que cobrar 23.000 florins l'any (1 Ft = 1,40 Ptes) fent de professor o potser de funcionari. Avui encara els nivells de seguretat són extraordinaris, potser a causa del caràcter magiar i a l'educació rebuda. La llengua oficial és l'hongarès, que té els seus orígens lingüístics en l'uràlic, i que no ofereix cap comparació amb les arrels llatines o germàniques. Les seves vint-i-vuit declinacions i catorze vocals exi-

«La transformació econòmica, el pas d'una estructura comunista a una altra de capitalista, l'aparició visible del fenomen de l'atur... són reptes difícils de resoldre»

s'estrenen en el nostre ambient. Els tres quarts russos, justificats per aturar una possible invasió a causa de la proximitat d'Àustria, avui no allotgen tancs ni soldats i s'han convertit en supermercat i es reserven com a seu de la futura universitat.

L'edifici del Parlament està situat a la plana comercial de Pest, prop del Danubi

Diverses actuacions recents demostren l'interès creixent que desvetlla en la nostra societat

El voluntariat arrela a Catalunya

L'Institut Català del Voluntariat (INCAVOL) ens proposa per al 1994 un final d'any veritablement intens amb unes actuacions molt diverses, però que en tots els casos han tingut una excel·lent acollida. El Dia Internacional del Voluntari, les Jornades d'Associacionisme i Voluntariat, i la Marató de TV3 han representat una mostra més de la importància i l'interès creixent que suscita el voluntariat a la nostra societat.

C.M.

Com a activitat central, que ja ve sent habitual cada desembre, va tenir lloc la celebració del Dia Internacional del Voluntari, un acte festiu de reconeixement del voluntariat, que va congrega una àmplia representació de voluntaris i dirigents del món associatiu fins a un total de 22.000 persones.

A Catalunya, d'acord amb la llarga tradició de voluntariat que s'ha desenvolupat a través de molt diverses entitats, ja fa anys que se celebra aquest dia, en l'intent de sensibilitzar la societat i, en darrer terme, potenciar el voluntariat.

L'actuació central de Jaume Aragall acompanyat de l'Orquestra Simfònica de Catalunya (65 músics) i el fi de festa amb la Big Band de la Vella Dixieland i Michele McCain van donar el color festiu a l'acte, en el transcurs del qual també es va fer el lliurament del II Premi Voluntariat.

El premi va ser concedit a la Universitat Autònoma de Barcelona pel projecte *Un voluntariat social a la UAB* en la modalitat d'àmbit català i a l'associació Akwaba en la modalitat local/co-

marcal pel programa *Treballem pel barri, treballem pel món* i especialment per la seva tasca per la gent gran. A més, es van concedir mencions especials a Minyons Escoltes/Guies Sant Jordi-Demarcació Barcelonès, Tercera edat pel Tercer Món, i el Moviment de Centres d'Esplai Cristians.

Jornades d'Associacionisme i Voluntariat

Com a complement necessari a un acte festiu de promoció i reconeixement com representa el Dia Internacional del Voluntari, es va considerar oportú realitzar una activitat formativa i de reflexió, tal com ja s'havia fet l'any anterior.

La convocatòria d'unes Jornades, d'altra banda, representava la culminació d'un procés de treball amb les entitats de voluntariat durant tot l'any.

La resposta rebuda a la convocatòria de les Jornades d'Associacionisme i Voluntariat constitueixen una immillorable mostra de l'interès creixent que desperta el voluntariat en la societat catalana.

L'Institut Català del Voluntariat de la Generalitat de Catalunya

El pare Miquel Estradé va presentar la ponència inaugural de les Jornades d'Associacionisme i Voluntariat

va convocar aquestes jornades per analitzar la seva realitat i, alhora, per desenvolupar estratègies comunes per fer avançar el voluntariat i l'associacionisme en general.

Més de 1.400 persones entre voluntaris, dirigents associatius, responsables de voluntariat, especialistes, tècnics de l'administració i altres persones interessades, van prendre part en aquestes jornades en les quals es va tractar d'aspectes com: el voluntariat com a eina de solidaritat i de creixement de valors personals i col·lectius, la gestió dels recursos hu-

mans i la seva formació, la motivació, la gestió de l'organització, les noves perspectives, el marc jurídic i fiscal, la promoció social, etc.

Aquestes Jornades van constituir el moment final d'un seguit de trobades sectorials que s'han anat fent al llarg de tot l'any amb entitats de voluntariat en diversos àmbits d'actuació. Amb aquestes reunions, des de l'Institut Català del Voluntariat, s'ha volgut iniciar un procés de reflexió sobre la realitat i perspectives del voluntariat a partir de la seva diversitat.

Conclusions

En les conclusions de les Jornades es va destacar la importància creixent del voluntariat en la nostra societat per tot el que aporta a la seva gent i al país en general. Alhora es constata la *necessitat de promoure'l*, tant de manera genèrica com també sectorial, com es fa a través de l'Institut Català del Voluntariat.

Es va insistir també en el fet que cal fer un gran esforç per avançar en la formació per tal de millorar la qualitat de l'acció de servei i de la gestió associativa. Cal desenvolupar la formació de voluntaris a través del Pla de Formació del Voluntariat de Catalunya (PFVC), creat el juny de 1994 per l'INCAVOL, com a marc de planificació i reconeixement d'aquestes propostes formatives. A través del PFVC es reconeixen Escoles de

Formació de Voluntaris i cursos en cadascun dels diferents àmbits i nivells d'intervenció.

Tot aquest procés d'anàlisi i reflexió en comú entre les diferents entitats i l'administració ens situa com a pròxim referent la convocatòria del I Congrés Català del Voluntariat.

La Marató de TV3

Les dates prèvies a Nadal són el moment de l'any que TV3 escull per realitzar aquesta gran festa de la solidaritat que és la Marató. L'objectiu de l'any passat va ser recaptar fons per a la investigació oncològica.

L'Institut Català del Voluntariat hi va col·laborar fent-se càrrec de tota l'organització dels voluntaris, un total de 2.000 persones que, per torns, van oferir-se per prendre part en aquesta col·lecta popular que va arribar a recaptar més de 500 milions. Val a dir que es va facilitar la participació de voluntaris en nom d'entitats de tot tipus i d'arreu de Catalunya.

Denuncien amb fermesa els actes de violència

Bisbes americans contra els Pro Vida

L.C.

Els bisbes dels Estats Units han denunciat amb fermesa els actes de violència d'alguns grups Pro Vida, i han demanat que no s'organitzi cap manifestació davant els centres on es practica la interrupció voluntària de l'embaràs.

Els fets, que han mogut els bisbes a pronunciar-se amb tota rotunditat, van succeir a Boston. Un jove catòlic va matar dues recepcionistes i va ferir cinc persones més a la clínica de Brooklin.

El cardenal Bernard Law ha recordat que «la violència és en total contradicció amb tot allò que representa el moviment a favor de la vida». Per la seva part, monsenyor Mac Hugh, bisbe de Camden i antic president del Comitè Episcopal encarregat de supervisar les activitats Pro Vida, ha afirmat que ell mateix ha lluitat activament durant molts dies contra l'avortament, però que condemnava amb tota duresa els fets de Brooklin. «La violència i les agressions —va dir— no protegeixen els infants que han de néixer». Finalment, el cardenal Keeler, arquebisbe de Baltimore, ha assenyalat que «aquestes agressions dels Pro Vida són una violació de la dignitat humana i una ofensa al Déu creador de tota vida».

Residència Geriàtrica BON VITURE

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, control sanitari i teràpia humana. Estades per sempre, i per convalsències. Poques places.
Tel. 427 44 53.

800 SETMANES!

**Felicitats,
Catalunya Cristiana!**

UE ULTRAMAR EXPRESS

Ajuda a l'Església Necessitada organitza una exposició amb 30 naixements cedits per Mn. Camprubí

Pessebres d'arreu del món

La figura pertany a la col·lecció del canonge Francesc Camprubí

Glòria Carrizosa

Sant Josep, una Mare de Déu i un nen Jesús japonesos, un naixement de la tribu Makonde, figures de Somàlia i Tanzània amb fusta de banús o un alegre pessebre amb molts personatges i colors de Perú, són alguns dels 30 naixements que han estat exposats a la Basílica de Santa Maria del Pi del 20 de desembre al 15 de gener.

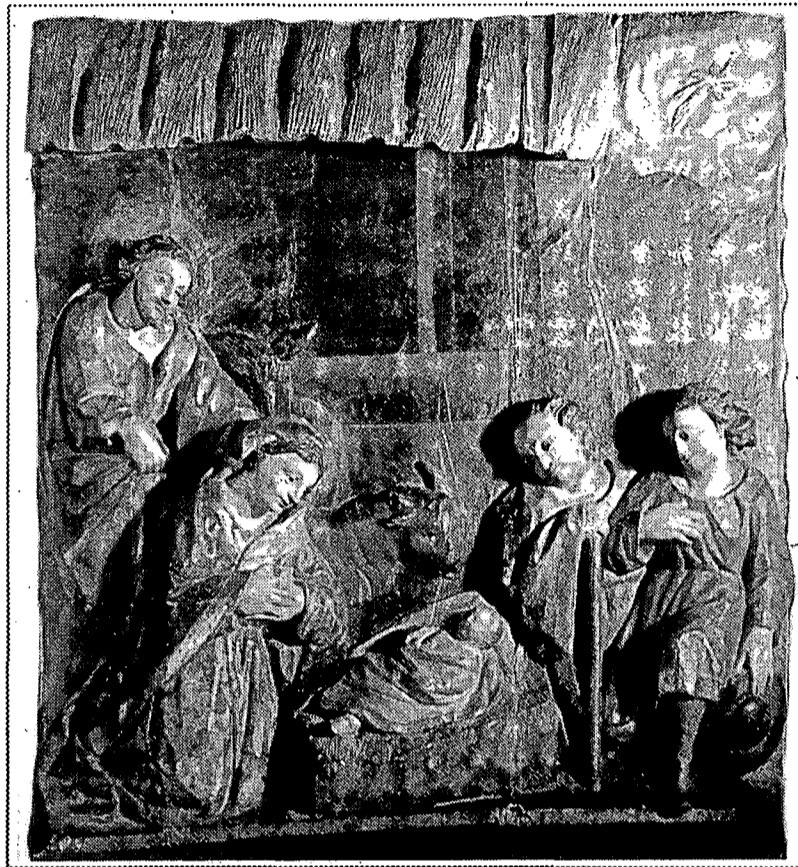
La col·lecció cedida pel canonge Francesc Camprubí i organitzada per l'associació internacional, Ajuda a l'Església Necessitada (A.E.N.), està formada per peces originals i úniques procedents de tot el món. Alguns dels pessebres, fets per Mn. Camprubí, són miniatures realitzades amb petxines mèduses i pedres pintades que s'han d'observar amb lupa. Però aquestes peces que han tingut una gran acceptació per part del públic només són una petita mostra de l'increïble col·lecció d'uns 5.000 pessebres que té Mn. Camprubí a casa seva. Després de l'èxit obtingut, l'any que ve es vol repetir l'exposició molt més ampliada.

A.E.N. va exposar una gran col·lecció de Bfblis

es Infantils en alguns dels 86 idiomes en els quals s'edita i es distribueix com a mitjà d'evangelització als centres parroquials de tot el món, com també alguns exemplars de les 200.000 Bfblis que s'han enviat recentment als catòlics de l'antiga Unió Soviètica.

Ajuda a l'Església Necessitada és una associació pública i universal que va ser fundada al 1947 pel pare Werenfried Van Straaten. Mitjançant la pregària, la informació i el suport econòmic, cada any atén més de 8.000 demandes per ajudar a l'església perseguida o que resorgeix de les runes en els països ex-comunistes, els cristians amenaçats en la fe, i els refugiats, sense distinció de religió. Gràcies a les almoïnes de 600.000 benefactors d'arreu del món, s'ocupen de la formació dels seminaristes, catequistes, sacerdots i religioses; publiquen i distribueixen bfbliques i catecismes; produeixen i transmeten programes radiofònics destinats a l'antiga URSS, Xina i Vietnam; i construeixen i restauren esglésies i convents entre altres activitats.

La seu barcelonina d'A.E.N. està al carrer Lluís Antúnez, 24, 2on. 2a. Tel. 237 37 63.

Una carmelita catalana guanya el Premi Mundial de Poesia Mística

C.C.

La monja del Monestir de les Carmelites d'Igualada i escriptora Montserrat Maristanya, ha guanyat el XIV Premi Mundial Fernando Rielo de Poesia Mística amb la seva obra *Música callada*. Aquest guardó és atorgat per la Fundació Fernando Rielo. El Premi, dotat amb 600.000 pessetes i la publicació de l'obra, s'hi van presentar 336 participants de 14 països.

Montserrat Maristany, nascuda el 1932 a Barcelona, escriu poesia, és compositora i dibuixant. És una persona amb una acusada sensibilitat artística i ja va ser Premi extraordinari de Fuga i Contrapunt al Conservatori de Barcelona.

La petita Gran Matriarca

P-J Ynaraja

capellà de la Llobeta

Va néixer a l'est del Creixent Fèrtil, residia amb el seu estimat que sempre l'anomenava Princesa. Vivia submergida en la vida del clan beduí, sotmesa al cíclic transcórrer del clima propi d'aquelles terres. (A la tardor tothom se'n va a la muntanya i s'hi queda fins ben entrat l'estiu, i llavors es viu prop de la riba d'un riu que encara serpenteja fins al mar). Però va arribar un dia que el clima va canviar, van deixar de caure les pluges durant massa temps i la gent que vivia del pasturatge no ho va poder resistir. Llavors Teraj, que era el cap i el sogre de la petita Gran Matriarca, va decidir que havien de partir cap a terres de ponent, on segons deien, encara plovia i havia pastura fresca per a les vaques, les ovelles i els moltons. Darrera quedaven les més antigues edificacions d'allò que anomenem la nostra civilització, és a dir, segons uns Ur, segons uns altres Mari; actualment les seves ruïnes són terres frontereres entre l'Iraq i l'Iran. Eren llocs de cultura i de cultes religiosos molt diversos, dirigits a deïtats de la naturalesa o del cosmos. Ells, malgrat que no ignoraven el valor de Sin, la sonrient Lluna, que els indicava quan calia tallar els arbres perquè la fusta no es corqués, i també pletòrica els anunciava el pas del cru hivern a la fructífera primavera, sabien les limitacions del simpàtic astre i no l'adoraven. Adoraven un Déu personal a qui obeïen dòcilment. Això de tenir tractes amb un Déu personal era un luxe del qual els seus contemporanis no en gaudien, però que el petit Gran Patriarca, el seu marit, ho havia descobert en les seves cabòries. Era la principal diferència que tenien respecte d'altres xeics nòmades. Dels canvis climàtics en tenim constància històrica de la vida, costums, arts i artesanies d'aquells beduïns conservem als museus restes interessants, però d'aquest canvi profund que es va produir en la humanitat, sols en tenim notícia nosaltres, els creients bíblics, que hem heretat la seva mateixa fe. «La nostra doneta, la Princesa, és la nostra mare en el part de la gran promesa», ens diu sant Pau, que d'això en sabia molt, en la seva carta als romans en els capítols quart i novè.

Era tanta la personalitat del marit, i d'ella mateixa, que van decidir abandonar al cap, formar un clan independent i marxar cap al sud

convençuts que el seu Déu personal i amic els conduïa cap allà. Es calcula que van ser unes 90 persones entre familiars i servidors, i uns 4.000 caps de bestiar els que van partir, cal afegir també les grans tenides amb els seus suports, tensors i estiaques, els estris per al menjar, etc. Una bona caravana! El Patriarca a qualsevol lloc sentia veus; oferia sacrificis i rebia promeses. Sí, sí, tot era fantàstic, menys ella mateixa, la senyora del clan era estèril, quina ironia del destí! la desgràcia primer va ser complex d'inferioritat, però va arribar un dia que va sentir un cert rancor contra aquell Déu tan amic del seu marit, però tan reticent amb ella.

Formació d'un nou clan

Certes aventures del matrimoni, nosaltres no les acceptaríem ja que tenim una escala de valors diferent, cada civilització té la seva i sovint s'equivoca. El Patriarca va aplicar unes normes a Egipte i amb un reietó del desert que nosaltres no acceptaríem. En aquells temps, l'astúcia era un gran valor, i valia la pena sacrificar l'honra de la dona, si se salvava la vida del xeic. Però no ens ha d'escandalitzar aquest comportament, actualment també es parla a vegades de drets sagrats, i fins i tot, de raons evangèliques referint-se a uns criteris purament polítics o parcials, oblidant feines fonamentals i drets vertaderament evangèlics, el temps ho descobrirà).

La Princesa, tot i la seva desgràcia, riu i somriu, unes vegades de goig i altres irònicament, així que quan per fi arriba el fill se li posa el nom *el que riu*, que pronunciat en la seva llengua s'anomena: Isaac.

Arribat el dia de la seva mort, ha de rebre sepultura. El Patriarca, que ja no és petit, compra un camp i una cova per a la tomba, és la caverna de Makpelà, a Hebron. L'he visitat diverses vegades, he anat a agrair a Sara, la Princesa, la Gran Matriarca, la fe que he rebut d'ella i el seu marit a través dels segles.

(No puc deixar de recomanar-vos que si us agrada aquesta història i us complau saborejar un preciós castellà, no deixeu de llegir la petita obra de Jiménez Lozano: *Sara de Ur*).

A la Bíblia trobareu la narració espigolana per la història d'Abraham, en el llibre del Gènesi, del capítol 12 al 22.

En aquell temps

Cinema

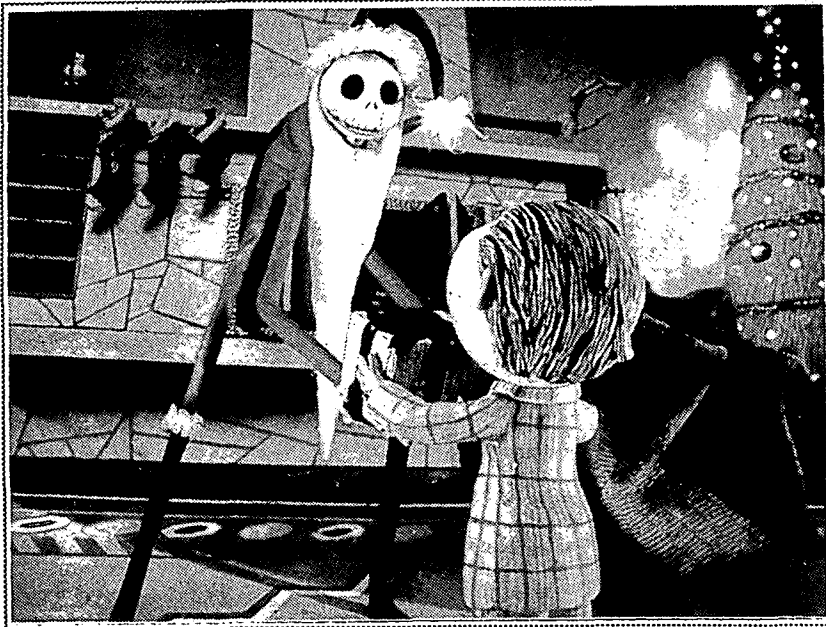
Pesadilla antes de Navidad

(The Nightmare Before Christmas)

Director: Henry Selick. Ninots animats.

J.M. Aresté
(Aceptensa)

Tot i que Henry Selick sigui el director, i calgui atribuir-li part del mèrit d'aquesta sorprenent pel·lícula d'animació, no s'ha d'oblidar que l'autor i productor de la història és Tim Burton. De fet, la pel·lícula es presenta amb altres dos curts de Burton: *Vincent* (1982), un homenatge a Vincent Price amb un look semblant al de *Pesadilla...*, i *Frankenweenie* (1984), una genial revisió de Frankenstein a través d'un nen que intenta ressuscitar el seu gos.

La història neix amb motiu d'una ocurrència de Jack, l'encarregat d'organitzar les festes de la ciutat de *Halloween*: segrestar Santa Claus i preparar un Nadal diferent, amb regals *especials* per als nens. El projecte sols troba l'oposició de Sally, una dolça criatura que està enamorada de Jack.

La pel·lícula és una verdadera meravella d'animació, amb una tècnica, la d'*stop-motion*, que requereix el moviment dels ninots, fotograma a fotograma, per a la seva filmació. A tot això s'afegeix un magnífic treball en la construcció de decorats i un original disseny de les més diverses criatures. La música i cançons de Danny Elfman contribueixen a fer la història encara més atractiva.

El film neix amb una vocació llibertina i transgressora, tot i que és indubtable l'amor dels autors per les festes de *Halloween* i de Nadal. Tim Burton afegeix nous personatges a la seva particular galeria d'extrafolaris marginals —Bitelchus, Batman, Pee Wee, Eduardo Manostijeras...—, si bé una altra vegada —i potser més que en altres ocasions— els dota de cor, els fa entrançables. El gust de Burton per la lletjor no es pot confondre amb la fascinació pel mal d'altres cineastes.

El dubte que sorgeix davant *Pesadilla...* és el públic adequat. Tot i que els destinataris lògics semblen els nens, molts poden quedar desconcertats davant la història i no entendre-la. Als més grans els sembli, potser, l'obra d'un excèntric. ¿Els joves, potser? Qui sap... Però segur que li agrada a Tim Burton i als qui veuen en ell algú amb talent. Entre els quals s'hi compta un servidor.

La Sardana i la Dansa

La sardana, a Barcelona

Josep Ventura

En un estudi molt ampli sobre el nivell actual d'acceptació de la sardana o de l'assistència a les audicions normals de sis sardanes, les ballades barcelonines podrien presentar un nivell de decadència. Analitzem molt breument com se succeeixen els cicles barcelonins.

Al Pla de la Catedral, els dissabtes a la tarda, s'han suspès en el temps nadalenc i no hi ha cap notícia de quan es reprendran. Les causes, la poca contribució del sardanista que no es desprèn generosament de la quantitat mínima necessària. El cicle matinal dels diumenges i dies de festa con-

tinuen encara gràcies a la recollida general que s'aconsegueix pidolant als transeünts; la sardana viu de la caritat.

El cicle de les tardes a la plaça de Sant Jaume. Ja queden lluny aquelles ballades de sardanes amb dues cobles, com també, aquelles concentracions d'excursionistes que anaven a cantar els adéus acomiadant la festa. La plaça ara presenta un aspecte decadent i la continuïtat setmanal queda truncada moltes vegades.

L'Ajuntament de Barcelona promou unes ballades experimentals els matins dels dissabtes a diversos punts de la ciutat on tradicionalment el món sardanista ha tingut poca presència. És una cam-

panya elogiable, que està donant bons resultats. Val la pena destacar la continuïtat de les ballades que es fan a Les Roquetes, com també les audicions al Parc de l'Espanya Industrial i les que es fan a l'Escorxador, a la Sagrada Família, Horta o Sant Andreu.

No podem, per tant, parlar en termes absoluts d'un retrocés de la sardana a la ciutat comtal, perquè la decadència de què parlàvem en punts tradicionals es veu compensada per la vitalitat del fet sardanista a altres indrets. Tanmateix, cal que els organitzadors de ballades de sardanes tinguin en compte la situació actual per evitar la decadència sardanista a Barcelona.

Crònica televisiva

Agermanament entre pobles i cultures

Miquel Angel Codina

Periodista

Tot just tres dies abans de la celebració de la diada de l'Epifania del Senyor, *La barberia*, el popular espai televisiu dedicat al món del futbol, va emetre un programa especial de dues hores de durada sobre un tema de sempre candent i trista actualitat: la xenofòbia. Aquest monogràfic, que va portar per títol *No al racisme*, formava part de la campanya de recollida de joguines, organitzada des de fa un munt d'anys per Televisió Espanyola a Catalunya i RNE Ràdio 4, anomenada *Dóna-li una joguina nova, no al racisme*. Els destinataris d'aquesta meritòria acció, l'objectiu de la qual és aconseguir que cap infant es quedi sense joguines el dia de Reis, són els nens i les nenes —molts d'ells pertanyents a una ètnia i cultura diferents de la nostra— que es troben en una situació precària, necessitada i/o marginal.

Al llarg del programa van tenir lloc actuacions musicals (Luis Eduardo Aute, Quico Pi de la Serra, Loquillo i Lucrecia), declaracions de personatges vinculats a l'esport rei com l'argentí Jorge Valdano, entrenador del Reial Madrid, o el brasiler Donato, jugador del Corunya, nombrosos testimoniatges del públic assistent i una interessant taula rodona. «La diferència irrita. Quan aquesta diferència hom la considera inferior, pot haver una recrudescència de l'esmentada exacerbació però quan és superior, hi ha una mena de respecte. El problema rau en acostumar-nos a valorar la diferència», va afirmar Mons. Joan Carrera, bisbe auxiliar de Barcelona, que va participar en el debat. Per la seva banda, José Mª Mendiluce, eurodiputat socialista i ex-comissionat de l'ONU per als refugiats, va manifestar que «cal educar les persones en la diversitat pluricultural» per tal d'evitar sentiments d'animadversió envers altres ètnies i nacions.

El presentador i director adjunt de *La barberia*, Josep Abril, va concloure l'espai amb la lectura d'un significatiu *christmas* que havia rebut amb motiu del contingut del programa. La felicitació nadalenca deia així: «El teu Crist és jueu, el teu cotxe és alemany, el teu televisor és japonès, la teva pizza és italiana, les teves sabates són angleses, els teus números són àrabs... ¿I encara goses dir que el teu veí és estranger?». Un missatge que convida tothom a la reflexió.

IMPORTANT PUBLICACIÓ PER A LES COMUNITATS CRISTIANES DE CATALUNYA

PREGUEM AL SENYOR

Pregàries dels fidels per a totes les festes i tots els dies ferials, preparades per Mn. Pere Farnés

- Fórmules pròpies per a tots els diumenges i festes.
- Col·lectes conclusives pròpies per a cada diumenge, amb al·lusió al missatge del dia.
- Pregàries per a totes les solemnitats i festes del Calendari universal, i textos propis per a les de Catalunya.
- Formularis per a les festes de les principals famílies religioses amb cases a Catalunya.
- Breus intencions per afegir a la pregària ferial de totes les memòries obligatòries.
- Pregàries per a les misses rituals, per a les necessitats ordinàries i extraordinàries de l'Església, per als aniversaris, per diverses necessitats dels fidels i de la societat.
- Diverses celebracions de difunts.
- Peticions per afegir en determinades circumstàncies.
- Formularis breus per a les misses amb nens.
- Fórmules melòdiques per a la pregària universal.

Format: 17 x 24 cm. 479 pàgines. P.V.P.: 3.500 ptes.

—De venda a les llibreries—

EDITORIAL REGINA, S. A. Mallorca, 87-89 - 08029 Barcelona

Llibres

El testament espiritual de l'abbé Pierre

Miquel Àngel Codina

BARCELONA.— Recentment va tenir lloc al Centre d'Art Santa Mònica la presentació oficial del llibre *Testamento* de l'abbé Pierre, sacerdot francès, fundador dels Drapaires d'Emaús i un dels profetes del nostre temps. L'acte, organitzat per l'editorial PPC, va ser presidit per Alfons Banda, president de la Fundació per la Pau, i va comptar amb les intervencions de Pilar Malla, directora de Càritas a Catalunya; Francesc Candel, escriptor; José Ramón Iturriza, fundador de la primera comunitat d'Emaús a Espanya i Romà Fortuny, de la Fundació Engrunes. Tots ells van comentar diferents trets característics de la figura i obra del llegendari abbé Pierre.

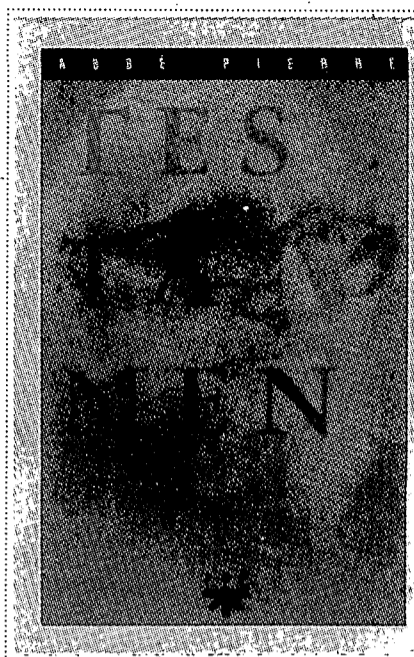
Testamento és el colpidor relat d'una experiència vital, la del fundador dels Drapaires d'Emaús, que ha volgut donar un relleu significatiu a aquells individus que no acostumen a sortir als llibres d'història,

als mitjans de comunicació o a les converses entre amics. Aquells infants, adults i vells que han viscut i viuen —que han patit i pateixen— la marginació, la pobresa, la guerra, la tragèdia humana, el sofriment i la injustícia social són en aquest llibre protagonistes d'excepció. L'abbé Pierre, la veu dels que no tenen sostre, ens dona a conèixer el seu testament espiritual, escrit amb un llenguatge d'una gran senzillesa estilística, fruit de les seves vivències.

Al llarg de la seva existència sempre ha lluitat per aconseguir ajudar aquests col·lectius més necessitats i, alhora, conscienciar la societat de la problemàtica situació en què es troben els seus germans. Treure la bena dels ulls a nombroses persones no ha estat, certament, una tasca fàcil, però la crida de l'abbé Pierre ha estat sortosament escoltada.

Un home d'acció

Henri-Antoine Grouès —conegut com

Abbé Pierre.
Testamento.
Ed. PPC

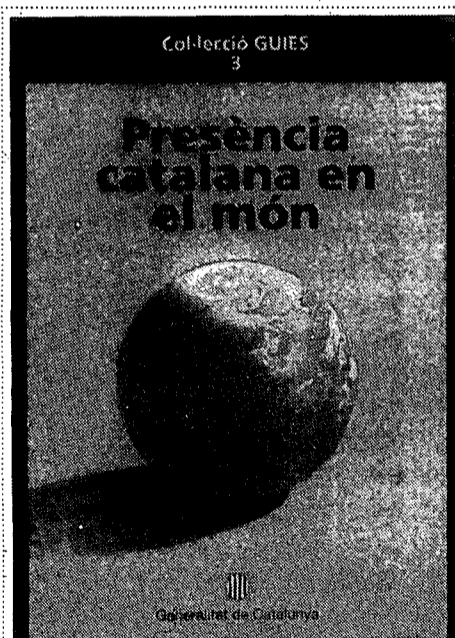
programa radiofònic, es va presentar davant l'opinió pública francesa fent una crida a la solidaritat. Aquella crida va esdevenir llegendària amb el pas del temps. «Amics meus, despertem-nos! Prou d'indiferència! És la guerra! La guerra de defensa contra la misèria atacant tot l'univers dels homes» van ser les paraules amb què es va encetar la seva emotiva al·locució.

Des de l'any 1955 l'abbé Pierre va iniciar una intensíssima activitat viatgera arreu del món per donar suport al

naixement de les anomenades Comunitats Emaús, un moviment que va celebrar la seva primera assemblea el 1969 i any rera any ha anat creixent, sempre sota l'atenta mirada d'aquest singular sacerdot. Un home d'acció, la filosofia del qual pot quedar ben resumida en els primers paràgrafs del *Manifest Universal d'Emaús*: «El nostre nom és el d'una localitat de Palestina on les persones desesperades retroben l'esperança. Aquest nom, Emaús, evoca per a tothom, creients i no creients, la nostra comuna convicció de què tan sols l'amor ens uneix i ens fa anar endavant tots plegats».

l'abbé Pierre— va néixer el 5 d'agost de 1912 a Lyon (França). El 1938 el van ordenar sacerdot i l'any següent va ser nomenat vicari de la basílica de Saint Joseph de Grenoble. El 1949 va fundar les primeres comunitats dels Drapaires d'Emaús, una organització que treballa de valent pels marginats. La solidaritat envers el proïsme és la seva doctrina. A la mateixa data, l'abbé Pierre va ser diputat a l'Assemblea francesa, on va elaborar, juntament amb André Philip, un projecte de llei per al reconeixement de l'objecció de consciència. El mes de febrer del 1954, a través d'un

Més de 5.000 informacions sobre persones i entitats

Xavier Tudela.
Presència catalana en el món.
Ed. Generalitat de Catalunya.

M.S.

El Comissionat per a Actuacions Exteriors del departament de la Presidència de la Generalitat de Catalunya acaba de publicar l'anuari *Presència catalana en el món 1994*, que aplega més de 5.000 informacions sobre persones, organismes o entitats.

Aquesta obra, la més important d'aquestes característiques publicada mai al nostre país, inclou més de sis mil referències sobre els diversos aspectes que configuren la presència catalana arreu del món. L'anuari ha estat elaborat per Xavier Tudela, llicenciat en Ciències de la Informació i Ciències Polítiques i Sociologia, investigador des de fa molts anys de tots els aspectes que configuren la presència catalana fora del nostre país.

Presència catalana en el món 1994 inclou referències de 117 països del món

on hi ha presència registrada. El llibre s'inicia amb el pròleg de Joan Vallvé, ex comissionat per a Actuacions Exteriors. Seguidament, la introducció de Xavier Tudela explica com poder treure el màxim profit dels milers d'informacions que conté l'anuari. El pròleg i la introducció, a més de l'original català, es poden llegir també en castellà, anglès i francès igualment com succeeix amb l'explicació de què és Catalunya.

De cadascun dels països on hi ha presència catalana registrada es detallen, a través d'una fitxa, les principals magnituds: extensió, població, renda per càpita, esperança de vida, creixement anual, etc.

La informació catalana disponible de cada país s'estructura en tres grans blocs: cultura, societat i economia.

Material de catequesi per a adolescents

F.P.

El Secretariat Interdiocesà de Catequesi mira d'omplir un buit notable amb aquest material de catequesi per a adolescents. És apte per a catequesis pròpiament dites, i per a la formació cristiana dels nois en grups creients, moviments, etc.

S'ofereix una carpeta i no un llibre; porta per títol una successió numèrica, segons les edats òptimes per a la seva utilització: *Quinze, setze, disset*. Conté sis quaderns. No cal cenyir-se a un temps de durada determinat —es pot fer en dos o tres cursos— i pel que fa a la seva utilització es pot alterar l'ordre dels blocs a mesura de la necessitat del grup.

Tracta de confirmar el caràcter de procés de la catequesi. És per això que el bloc que prepara específicament per a la Confirmació, no té un moment assignat. Aquest temps oportú dependrà sobretot de la maduresa de cada noi i de la seva decisió de rebre el sagrament.

Aquest material, més que una síntesi de la fe pròpiament dita, cerca donar aquells elements que ajudin a fer una opció cristiana personal, partint de la seva experiència i encarant-la en la persona de Jesucrist.

També es tenen presents els llenguatges no verbals, principalment en les activitats suggerides en aquesta guia del catequista.

El SIC va encarregar aquest material a Mn. Joan M. Amich, del bisbat de Girona, un sacerdot jove experimentat en la formació cristiana dels adolescents i els joves.

Joan M. Amich.
Quinze, setze, disset.
Ed. SIC.

X CONCURS BÍBLIC I VI DE REDACCIÓ

(Lluc 5, 1-11) **«... i us faré pescadors d'homes»**

1995

LA CRIDA

FEDERACIÓ DE CRISTIANS DE CATALUNYA - GRUP DE MESTRES CATÒLICS
TERRASSA

Amb el suport de

DEPARTAMENT DE CULTURA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA
DIPUTACIÓ DE BARCELONA - DEPARTAMENT DE CULTURA
AJUNTAMENT DE TERRASSA
CAIXA D'ESTALVIS DE TERRASSA

CATALUNYA CRISTIANA
CENTRE SOCIAL CATÒLIC
BANC SABADELL
LLIBRERIA COSTA - PEN BLOC

Federació de Cristians de Catalunya
«Grup Avant» - TERRASSA
X CONCURS BÍBLIC
Tema: LA CRIDA

Promogut per la Federació de Cristians de Catalunya de Terrassa
amb la col·laboració del Grup de Mestres Catòlics

BASES

- Poden participar en el concurs els alumnes dels cicles mitjà i superior de primària i els de segona etapa d'EGB de les escoles i els grups de catequesi dels Països Catalans.
- El concurs consisteix a contestar individualment el qüestionari corresponent, segons el nivell que cursa l'alumne/a.
- El concurs es divideix en tres categories:
 - Alumnes de cicle mitjà de primària (3r. i 4t. d'EGB).
 - Alumnes de cicle superior de primària (5è. i 6è. d'EGB).
 - Alumnes de 7è. i 8è. d'EGB.
- Els treballs s'han de presentar en fulls escrits per una sola cara
 - Els concursants de la 1a. categoria poden presentar el seu qüestionari en una fotocòpia del model i fer el dibuix en un full a part.
 - Els concursants de la 2a. i de la 3a. categoria també poden contestar el qüestionari en una fotocòpia del model. Si els manca espai, poden escriure les respostes en un full a part, indicant-hi, això sí, els números corresponents a les preguntes.
 - Els treballs inacabats es consideraran nuls.
 - Les escoles i grups de catequesi participants han d'enviar tots els seus treballs en una sola tramesa, juntament amb una llista per duplicat on figurin el nombre i els noms dels concursants.
- Els treballs s'han de trametre a qualsevol d'aquestes dues adreces:
 - Apartat de Correus 147 - 08220 TERRASSA
 - Centre Eclesial - Blasco de Garay 34, baixos - 08224 TERRASSA.
 Els treballs s'han d'enviar a partir del primer de febrer de 1995. El termini d'admissió es clourà el 6 de març de 1995.
- S'atorgaran els premis següents:
 - 15 primers premis:** un premi dotat amb 8.000 ptes. en vídeos i material escolar a cadascun dels cinc millors treballs de cada categoria.
 - 33 premis especials:** dotats amb 5.000 ptes. en llibres i material escolar, a cadascun dels tres millors treballs de cada bisbat de la província eclesiàstica Tarraconense i de cada demarcació episcopal de l'arquebisbat de Barcelona que no hagin estat premiats en l'apartat a).
 - 1 premi únic per a cada categoria** dotat amb 15.000 ptes. en material escolar i vídeos, a l'escola o al grup de catequesi que hagi presentat el conjunt de treballs de més qualitat.
 - El jurat es reserva el dret de concedir accèssits si el grau de participació en el concurs i la vàlua dels treballs presentats així ho aconsellen.
 - S'obsequiarà cada participant amb un *pin* al·lusiu al concurs. També s'obsequiarà amb un exemplar del Nou Testament de la Bíblia Catalana Interconfessional cada escola i cada grup de catequesi participant.
- Cap premi no es podrà declarar desert.
- El sol fet de participar en el concurs comporta l'acceptació d'aquestes bases.
- El veredict del Jurat serà inapel·lable i es comunicarà directament als premiats. També es farà públic al setmanari *Catalunya Cristiana* i a través de *Ràdio Estel*.
- El repartiment de premis tindrà lloc a Terrassa, el dissabte dia 27 de maig de 1995, a les 11 del matí, al CENTRE CULTURAL de la Caixa de Terrassa (Rambla d'Egara, 340).
- Per a més informació, podeu dirigir-vos als telèfons següents: (93) 780 18 02 (Eusebi Ros - tardes, de 3 a 7 / del 9 de gener al 6 de març), (93) 780 98 88 (Centre Eclesial - tardes de 5 a 7, excepte els dilluns / del 6 de març al 28 d'abril) i (93) 785 22 91 (Màrius Heras - matins de 9 a 1, del 6 de març al 28 d'abril).

Qüestionari de la 1a Categoria (nivells 3r i 4r / 8-9 anys)

Nom i cognoms:

Adreça particular:

Escola: Adreça:

Codi postal i població: Bisbat:

Déu ens estima i per això vol que tothom se salvi i vagi al cel. Nosaltres sols no en sabríem, ni podríem. Per aquesta raó, Déu va enviar Jesús a la terra, perquè ens ajudés a salvar-nos.

Els qui fem cas de Jesús som els qui ens diem cristians. Jesús crida tots els cristians perquè també l'ajudem a salvar tothom. Així, doncs, a nosaltres també ens crida i ens envia perquè ajudem els altres a salvar-se. Però ha cridat molta gent abans de cridar-nos a nosaltres. La Bíblia ho explica. Per exemple: Abraham, David, Joan Baptista, els dotze apòstols, Pau, etc.

1. Ara que ja has llegit aquesta petita introducció, contesta la pregunta següent:
Per què Déu vol que anem al cel?

2. I ara, aquesta altra (anirà bé que llegixis Joan 3, 16-17):
Qui va enviar Déu a la terra per tal que ens ajudés a anar al cel?

3. Llegix *Mateu 7, 7-8; Mateu 7, 21 i Joan 15, 12* i, un cop sàpigues què ens diu Jesús que hem de fer per anar al cel, posa una **x** al costat de les accions següents que creus que Jesús vol que fem, i tacha les que creus que Jesús no vol que fem:

- Resar
- Dir mentides
- Ser ganduls
- Estimar-nos els uns als altres
- Ser egoistes
- Fer la voluntat del Pare del cel.

4. Llegix *Mateu 4, 18-19* i escriu a continuació el nom dels pescadors que Jesús crida perquè el segueixin.

5. Una mica més endavant, a *Mateu 4, 21-22*, Jesús crida dos pescadors més, Jaume i Joan. De qui són fills Jaume i Joan?

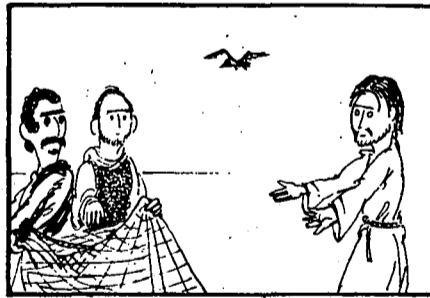
6. De què fa Mateu quan Jesús el crida perquè sigui deixeble seu? Ho sabràs llegint *Mateu 9, 9-13*.

7. Llegix *Lluc 6, 12-16* i escriu a continuació el nom dels dotze deixebles de Jesús.

8. Ara llegix *Joan 15, 16* i completa la frase següent amb les vocals que hi falten:

No m'heu escollit vosaltres a mi; s _ c _ j _ q _ _ _ s _ h _ _ _ s _ c _ l _ l _ t _ v _ s _ l _ t _ r _ s _ .

9. Classifica per ordre de successió (numerant-les de l'1 al 4) aquestes quatre vinyetes corresponents al passatge evangèlic que pots llegir a *Marc 1, 16-20*.

10. Demana que t'expliquin el passatge evangèlic que hi ha escrit a *Lluc 19, 1-10* i fes-ne un dibuix (o alguns dibuixos) en un full a part.

Questionari de la 2a Categoria (nivells 5è i 6è / 10-11 anys)

Nom i cognoms:
 Adreça particular:
 Escola: Adreça:
 Codi postal i població: Bisbat:

«Déu vol que tots els homes se salvin» (1Tm 2, 4).
 I ho vol perquè el seu amor arriba a tothom.
 Per això envià el seu Fill al món, perquè el món fos salvat per Ell.
 Després de la seva mort i de la seva resurrecció, per les quals hem estat salvats, el mateix Jesús va cridar els seus deixebles per enviar-los a predicar la salvació a tothom, a tot el món.
 Això significa que Déu vol que nosaltres l'ajudem a fer arribar la salvació de Jesús a tothom.
 Ja des del principi de la humanitat, Déu havia cridat i enviat moltes persones perquè mantinguessin unit el poble de Déu, del qual naixeria Jesús, el Salvador. Per exemple: Abraham, Moisès, Gedeó, Elies, Eliseu, David, Isaïes, Joan Baptista, etc.
 I Jesús mateix cridà i envià els apòstols i altres, com Pau.

- Quin llibre de la Bíblia explica més extensament la història d'Abraham?
 - Déu cridà Abram i aquest l'obeí de seguida. Llegeix Gn 12, 1-5 i contesta aquestes preguntes:
 - Quines persones es va emportar Abram?
 - Quants anys tenia llavors, Abram?
 - Déu va cridar Moisès per fer sortir d'Egipte els israelites. Llegeix Ex 3, 1-10 i contesta aquestes preguntes:
 - Què feia Moisès quan Déu el va cridar?
 - Quin espectacle extraordinari va contemplar Moisès?
 - Llegeix Lc 6, 12-16 i respon les preguntes següents:
 - Com va passar la nit Jesús abans de cridar els dotze apòstols?
 - Com es diuen els dos apòstols que van escriure un evangeli cadascun?
 - Llegeix Mt 28, 19-20 i copia el que Jesús encomana als seus apòstols.
 - Aneu
 - i feu-los
 - batejant-los
 - i ensenyant-los
 - A Mt 11, 28-30 podem llegir una invitació que fa Jesús perquè el segueixin. A qui va adreçada aquesta invitació de Jesús?
 - D'acord amb les seves paraules a Ga 1, 15-18, en quina ocasió Pau va ser escollit per Déu?
 - Pau, al començament de la seva carta als Romans (Rm 1, 1) ens fa saber a què ha estat cridat i per a què ha estat escollit. Digueu:
 - A què ha estat cridat?
 - Per a què ha estat escollit?
 - Qui és l'home del qual es parla a He 11, 8-12?
 - Llegeix els quatre capítols del llibre de Jonàs i contesta aquestes preguntes:
 - Jonàs, de qui era fill?
 - On l'envià Déu?
- Fes també, dins aquest emmarcat que tens a continuació, un dibuix del passatge que t'hagi agradat més.

Questionari de la 3a Categoria (nivells 7è i 8è / 12-13 anys)

Nom i cognoms:
 Adreça particular:
 Escola: Adreça:
 Codi postal i població: Bisbat:

«Déu vol que tots els homes se salvin» (1Tm 2, 4).
 I ho vol perquè el seu amor arriba a tothom.
 Per això envià el seu Fill al món, perquè el món fos salvat per Ell.
 Després de la seva mort i de la seva resurrecció, per les quals hem estat salvats, el mateix Jesús va cridar els seus deixebles per enviar-los a predicar la salvació a tothom, a tot el món.
 Això significa que Déu vol que nosaltres l'ajudem a fer arribar la salvació de Jesús a tothom.
 Ja des del principi de la humanitat, Déu havia cridat i enviat moltes persones perquè mantinguessin unit el poble de Déu, del qual naixeria Jesús, el Salvador. Per exemple: Abraham, Moisès, Gedeó, Elies, Eliseu, David, Isaïes, Joan Baptista, etc.
 I Jesús mateix cridà i envià els apòstols i altres, com Pau.

- Abraham no va tenir sempre el mateix nom. Després de llegir el capítol 17 del llibre del Gènesi, escriu el nom que tenia Abraham abans de dir-se així:
- Déu va cridar repetidament Samuel mentre aquest dormia al santuari del Senyor, on hi havia l'arca de l'Aliança. Llegeix molt atentament el relat que trobaràs a 1Sa 3, 1-21 i digues quantes vegades va cridar Déu a Samuel durant la nit.
- A 1Sa 16, 1-13 se'ns explica com Déu va escollir David perquè fos rei d'Israel. Llegeix aquest pasatge i escriu el nom del pare i de tres germans de David.
 - Pare:
 - Tres germans:
- Llegeix Jr 1, 4-8 i, entre les quatre següents, marca amb una creu quina és la reacció de Jeremies davant les paraules del Senyor.
 - Alegria
 - Indiferència
 - Dubte
 - Resignació
- Quan Maria acull l'anunci de l'àngel Gabriel, actua d'un manera profundament humana. Llegeix la narració d'aquest passatge evangèlic a Lc 1, 26-38 i –posant-t'ho una mica més difícil– senyala amb una creu quina és la reacció de Maria.
 - Indiferència, incomprensió i obediència
 - Por, dubte i acceptació
 - Alegria, estranyesa i resignació
 - Incredulitat, inquietud i entusiasme
- A Mt 19, 16-22 trobem Jesús conversant amb un xicot ric. Quina és l'última frase que Jesús adreça al jove?
- Jesús anuncia el paper futur de Pere en l'Església després que aquest deixeble ha fet una confessió de fe molt important. Llegeix Mt 16, 13-20 i descobreix-hi quina és l'afirmació de Pere que provoca aquest anunci de Jesús.
- Jesús envia els apòstols a predicar. Però, què vol dir «apòstol»? Tria d'entre les quatre paraules següents la que vol dir el mateix que apòstol i marca-la amb una x
 - Pastor
 - Bisbe
 - Enviat
 - Profeta
- Llegeix Jn 21, 1-17 i digues quina és, en aquesta ocasió, la missió que Jesús, després de ressuscitar, confia a Pere.
- També, un cop ressuscitat, Jesús encomana al conjunt dels seus deixebles un missió transcendental per a l'avenir de l'Església. Escriu el número dels versets del capítol 28 de l'evangeli de Mateu on apareix aquesta voluntat de Jesús.

Federació de Cristians de Catalunya - «Grup Avant» Terrassa
 Sant Josep, 28 - Tel. 783 69 15 (dimarts, dijous i dissabtes de 18 a 20 h.)
 TERRASSA
 Per a més informació: E. Ros - Tel. 780 18 02 (de 15 a 19 h.)
X Concurs Bíblic / VI Concurs de Redacció Bíblica
 LA CRIDA

BASES DEL VI CONCURS DE REDACCIÓ

El «Grup AVANT» de Terrassa, de la Federació de Cristians de Catalunya, amb la col·laboració de Mestres Catòlics de la ciutat, convoquen el VI CONCURS DE REDACCIÓ per a nivells de Secundària, dins el X Concurs Bíblic de 1995.

Les BASES que regiran la present convocatòria són les següents:

- S'estableixen dos grups de participació:
 - 1r. i 2n. de BUP / 1r. grau de FP / Secundària Obligatoria dins el Programa Experimental
Tema: Enguany només et demanarem que ens parlis de la crida i de la missió d'Abraham (Gènesi) i de Moisès (Èxode): Qui eren, com els cridà, què els encomanà, com compliren la seva missió...
 - 3r. de BUP / COU / 2n. grau de FP / Secundària Postobligatòria
Tema: Enguany sols et demanarem que ens parlis de la crida i de la missió de sant Pere i de sant Joan Evangelista: Qui eren, com els cridà, què els encomanà, com compliren la seva missió... (A més dels evangelis, pots consultar els Fets dels Apòstols).
- Premis.** Es concedeixen tres premis i un accésit per a cadascun dels grups:
 - 1r. premi, 50.000 pts. / 2n. premi, 25.000 pts. / 3r. premi, 15.000 pts. / Accésit, 10.000 pts.
- Els treballs s'hauran de presentar mecanografiats a doble espai i en fulls DIN A4, amb una extensió màxima de 5 fulls. La tramesa s'ha de fer per **duplicat** i hi han de constar totes les dades personals i les de l'Institut o Escola.
- El termini de presentació és fins al dia 6 de març de 1995.

- El Jurat estarà format per: Mn. Francesc Cima, consiliari del Grup AVANT
 Francesc Torrella i Niubó, doctor en Història
 Salvador Alavedra, artista i publicista
 Marian Trenchs, periodista i historiador
 Josep Puy, historiador i pedagog
 Jordi Massaguer, vocal de la FCC
 Sebastià Sanz, publicista i poeta.

Actuarà de secretari Jordi Simó, i de sots-secretari Pere Massó, membres de la FCC.

- Els treballs s'han d'enviar a l'Apartat de Correus 147 de Terrassa.
- La participació en el present concurs comporta l'acceptació d'aquestes bases i les disposicions que, al seu moment, pugui emetre el Jurat.
- El lliurament de premis tindrà lloc el dia 27 de maig de 1995, a les 11 del matí, al Centre Cultural de la Caixa d'Estalvis de Terrassa (Rambla d'Egara, 340 - Terrassa).

VEREDICTE DEL V CONCURS DE REDACCIÓ BÍBLICA, de 1994

Grup A		
Premi	Nom i cognoms	Escola
1r.	Raquel Campos Castán	San José Obrero - L'Hospitalet de Ll.
2n.	Sandra Asensio	Crist Rei - Barcelona
3r.	M. Carmen Pérez Castaño	San José Obrero - L'Hospitalet de Ll.
Accésit	Jordi Espelt Anfruns	La Salle - Manresa
Grup B		
Premi	Nom i cognoms	Escola
1r.	Núria Montserrat Gómez	Escola Pia - Sitges
2n.	Aranxa Roig Griñón	San Josep Obrer - L'Hospitalet de Ll.
3r.	Ma. Merli Freixa Riu	Anunciata - Lleida
Accésit	Jesús Arévalo Rebollo	Sagrat Cor - El Vendrell

Total de participants de conjunt Grups A i B: 649 treballs al Concurs de Redacció

¿Tots som germans?

Mossèn Josep, a la catequesi, i l'Àlex, el catequista del nostre grup aquest any, sempre ens diuen que totes les persones del món, sense cap mena de distinció de país, raça, color, etc., SOM GERMANS.

Jo ja ho entenc això, però no ho veig clar. L'altre dia en parlàvem amb en Pere, un amic meu. El món està ple de guerres, atemptats, segrests, etc. Doncs en què quedem, ¿tots som germans o no?

Durant aquesta setmana, ens explicà l'Àlex, tots els cristians del món pregarem per la unitat de tots els cristians. Això és un bon embolic. ¿Ho entens tu, Pare? En què quedem, ¿som germans o no?

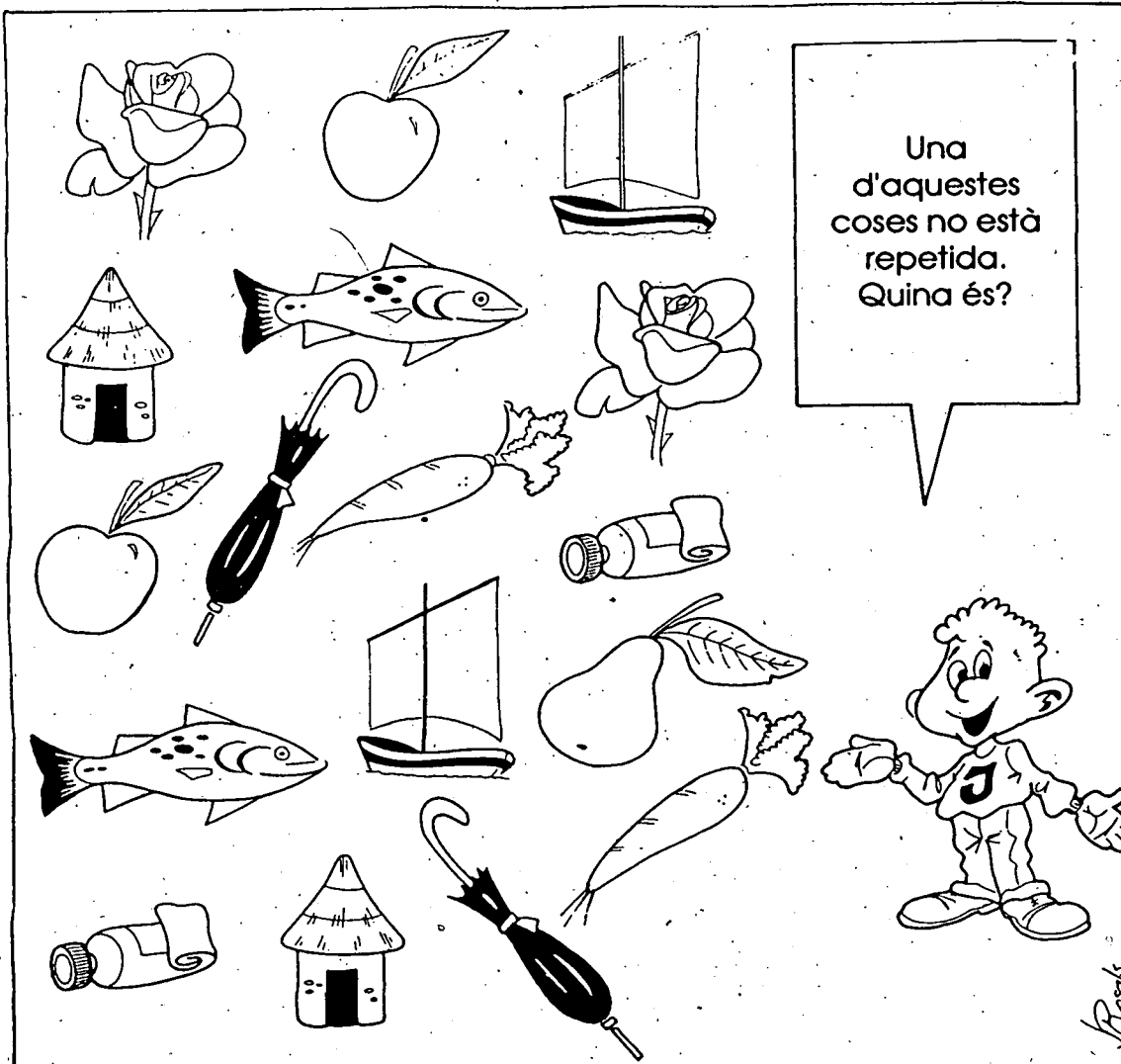
La mare que escoltava la nostra conversa, digué: «Nois, no n'hi ha prou amb ser germans, hem de estimar-nos com a germans. Vosaltres, també hi ha moments que no esteu pas

d'acord amb els vostres germans, i fins i tot us baralleu, ¿oi? Quan els germans volen estimar-se de debò procuren arreglar les coses de bé a bé.

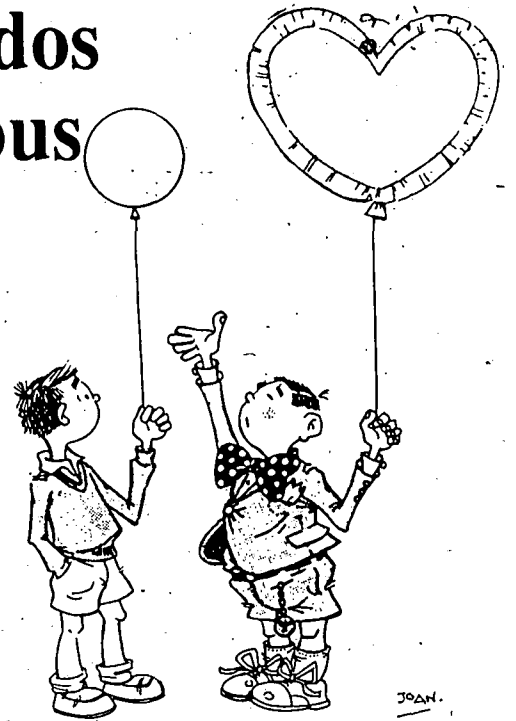
Ara, ja ho veig més clar. En el món hi ha guerres, perquè hi ha persones i pobles que, tot i ser germans, no s'estimen com a germans. I hem de pregar per la unitat de tots els que creiem en Jesucrist perquè tot i que de Jesucrist només n'hi ha un, coses i cosetes, al llarg del temps ens han separat. TOTS SOM GERMANS, però encara no ens estimem prou com a germans.

És clar, Jesucrist vol que totes les dones i tots els homes del món formen una sola família, i que la bona germanor entre tots sigui l'alegria de tots. M'agradaria que fos així ben aviat.

L'Eixerit

Els dos globus

En Ciset estava molt content. Era dia de fira en el poble i hi havia anat amb el pare. Li agradava molt de veure tots aquells animals que els tractants de bestiar portaven per vendre i sentir com els pagesos i ramaders discutien i regatejaven els preus. Hi havia tantes coses per mirar i remirar...! Parades d'eines del camp, d'atells per a la casa. I moltes coses més. Després el pare li va donar centims per pujar als cavallets i al trenet que dona voltes i que un home amb cara de pallaso empaïta amb una escombra. I encara li van sobrar diners per comprar-se una poma ensucrada clavada a la punta d'un palet envermellada de vermell.

Els centims que li quedaven se'ls va gastar amb un globus. No eren gaires i va haver de conformar-se amb un dels més petits, rodó i de color blau. Ben arrapat a l'extrem del cordill, de tant en tant aixecava els ulls per mirar el globus i cada vegada n'estava més satisfet. Li agradava el color, que li semblava un tros de cel, d'aquell cel que a ell —noi de pagès— li agradava tant de mirar. Com li agradava mirar els arbres, les flors, els ocells i el doll d'aigua clara de la font.

I aleshores va veure que s'acostava el Tonet de Ca l'Adroguer, amb la seva cara de bon any, tot tibant amb el vestit de mudar que sa mare li va comprar a Barcelona. I amb un globus a la mà. I quin globus, renoi! Amb forma de cor, virolat i llampant, platejat i vermell. —Hola nano!— féu el Tonet. ¿On vas amb aquest globus tan esquitit? Guaita el meu quina patxoca fa! Això és un globus i no l'escarransit que portes tu!

En Ciset, que tenia bon caràcter, es va aguantar el geni.

—¿Tonet, que no ho saps que en aquest món hi ha d'haver de tot?: Tonets i Cisets, homes grassos com el Benet de Cal Manaire o tan minsos com el Jep de Cal Xuclat. Però no n'hi ha prou amb ser fort o flux, alt o baix, bonic o lleig.

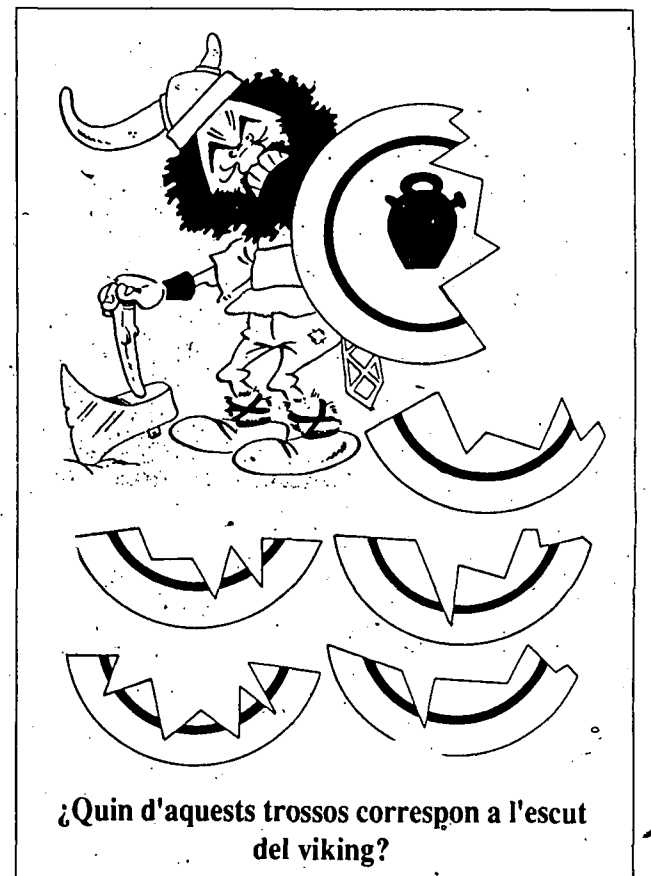
I llavors va deixar anar el cordill del seu globus.

—Deixa anar el teu també Tonet, a veure quin dels dos, el teu o el meu, és més lleuger, més ràpid, més alegre.

Així ho va fer en Tonet i mentre el petit globus blau s'enlairava veloçment i volava airós cada vegada més amunt, el presumit globus lluent d'en Tonet amb prou feines s'alçava de terra amb una manera de moure's que recordava el caminar mandrós del Benet de Cal Manaire. I alhora que en Ciset guaitava embadalit com el seu globus s'anava fent més i més petit i el seu blau es perdia entre el del cel, el Tonet marranejava i deia que en Ciset tenia la culpa que ell ja no pogués presumir per la fira amb el seu globus de colors.

JOAN SALVADOR

La Mariona

TELEVISIÓ

TV1

Dimarts 04.15 *Testimonio*: meditació sobre un tema religiós (catòlic).

TV2

Dissabte 10.30 *Últimas preguntas*.

Diuenge 11.00 *La Missa*: amb la participació de la Coral Verge de Berà, Roda de Berà (Tarragonès, arquebisbat de Tarragona) sota la direcció de Josep-Maria Nogués i Boronat; (director i celebrant habitual: Mn. Manuel Valls i Serra; coordinador: Jaume Planas i Pahissa).

12.00 *Pueblo de Dios*.

CANAL 33

Divendres 16.30 *Signes dels temps*: Aquesta setmana entrevista a Mons. Josep-Maria Guix i Farreres, bisbe de Vic; (director: Josep-Maria Pont).

Dissabte 12.50 *Signes dels temps*: (repetició).

TELEVISIÓ DE MATARÓ (Canal 64)

Dv 20/01 22.45 *Creure, avui*: El matrimoni cristià. Mn. Josep Boix ens dona el seu punt de vista sobre el matrimoni cristià. Espai Cultural: El convent de les Tereses. La vida silenciosa de la comunitat de carmelites; (director: Ramon Safont-Tria).

DI 23/01 15.00 *Creure, avui*: (repetició).

Dv 27/01 22.45 *Creure, avui*: Taula rodona: El Concili català. Diversos cristians exposen els seus punts de vista davant d'aquest nou repte de l'Església catalana; (director: Ramon Safont-Tria).

RÀDIO

CADENA NOVA (Barcelona: FM 100)

Diuenge

09.05 *Informatiu religiós* (director: José Lazaro).

CATALUNYA MÚSICA (Barcelona: FM 101.5)

Diuenge

10.00 *La música religiosa: Meditacions sobre el misteri de la Santíssima Trinitat*, de Messiaen; *Missa brevis KV 220*, de Mozart; *Magnificat Primi Toni*, de Palestrina; *Te Deum*, de Vaughan Williams.

11.00 Retransmissió de la missa conventual des de Montserrat.

CATALUNYA RÀDIO (Barcelona: FM 102.8)

Diuenge

15.05 *Paraules de vida*: conversa sobre un tema d'actualitat des de l'òptica de la fe (director: Francesc Romero).

COPE/RÀDIO MIRAMAR (OM 702)

De dilluns a divendres

20.30 *El Brocal*.

21.00 *El Espejo*.

Diuenge

09.00 Retransmissió de la missa, des de les Carmelites Descalces de Terrassa.

09.45 *Testimoni*: recull d'informacions i notícies de caire religiós.

10.00 *Iglesia es noticia*: informació diversa de les diòcesis, de la Conferència Episcopal Espanyola i de l'activitat del Sant Pare i de la Santa Seu.

22.00 *La linterna de la Iglesia*.

RÀDIO 1 (RNE, OM 738; Barcelona: FM 88.3)

Diuenge

08.15 *La Misa de España* (des de Madrid).

RÀDIO 5 (RNE/Catalunya, OM 1.503)

Dissabte

08.05 *Fets i criteris*: paraules de l'arquebisbe Torrella, de Tarragona.

Diuenge

08.15 *La Misa de España* (des de Madrid).

14.00 *Avui és el teu dia*: informacions, comentaris i entrevistes.

RÀDIO ANDORRA (FM 91.1-94.2)

De dilluns a divendres

07.05 Déu vos guard! Santoral, reflexió i agenda.

Diuenge i festius

09.00 Santa Missa.

RÀDIO BALSARENY (FM 105.7)

Diuenge

10.30 *La veu de la parròquia*: amb la «conversa setmanal» del bisbe Deig, de Solsona.

RÀDIO BARCELONA (OM 666)

Diuenge

22.05 *Objectiu, l'home*: el cas de la setmana; un espai per a la solidaritat; entrevista: amb la Gna. Montserrat Baró de l'Associació Catalana d'Integració i Desenvolupament; fets i notícies amb valors humans; suggeriments per viure millor la vida i la «Carta dominical» de l'arquebisbe Ricard M. Carles, de Barcelona (director: Josep-Maria Alimbau).

RÀDIO CERVERA (FM 99.2)

Diuenge

08.00 *Cristians*: amb la «conversa setmanal» del bisbe Deig, de Solsona.

RÀDIO ESTEL (Barcelona: FM 106.6)

Cada dia:

de 07.00 a 01.00 h. *Emissió de música i informació*: religiosa, general, de serveis i cultura. Durant aquestes setmanes es van incorporant els programes a partir de les 22.00 h.

RÀDIO MOLINS DE REI (FM 91.2)

Dissabte

09.00 *Obrim camins*: programa de valors humans i cristians (director: Octavi Sánchez).

RÀDIO POPULAR DE LLEIDA (OM 1.224)

Dissabte

13.40 *Iglesia es noticia*: entrevista de caràcter humanístic-religiós i paraules del bisbe Malla, de Lleida.

RÀDIO POPULAR DE TARRAGONA (OM 1.143)

De dilluns a divendres

19.30 *Església viva* (producció de l'arquebisbat).

Dissabte

13.50 *Fets i criteris*: paraules de l'arquebisbe Torrella.

Diuenge

09.45 *Església viva* (producció de l'arquebisbat).

RÀDIO PUIG-REIG (FM 107.3)

Diuenge

09.30 *Reflexió*: amb la «conversa setmanal» del bisbe Deig, de Solsona.

RÀDIO SABADELL/COPE (OM 882)

De dilluns a divendres

20.30 *El Brocal*.

21.00 *El Espejo*.

Diuenge

09.00 Retransmissió de la missa, des de Madrid.

09.45 *Testimoni*: recull d'informacions i notícies de caire religiós a Sabadell i comarca (director: Juanjo Yunquera).

10.00 *Iglesia es noticia*: informació diversa de les diòcesis, de la

Conferència Episcopal Espanyola i de l'activitat del Sant Pare i de la Santa Seu.

22.00 *La linterna de la Iglesia*.

RÀDIO SALUD (FM 89.1)

Dissabte

De 07 a 09h. *Rosari*: meditat per joves, entrevistes a catòlics en el món, concurs de Cultura religiosa, meditació mariana, heroics del segle XX, etc.

Diuenge

De 07.30 a 09.00h. *Pregària* parcial de Laudes, presentació de l'Evangeli del dia i meditació, tema marí, etc.

RÀDIO VALLS (FM 103.2)

Dissabte

09.05 *Fets i criteris*: paraules de l'arquebisbe Torrella, de Tarragona.

PROGRAMES PER MÉS D'UN MITJÀ

PRODUCCIÓ DE L'ARQUEBISBAT DE TARRAGONA

ESGLÉSIA VIVA: informacions, comentaris i entrevistes.

L'emeten: Ràdio Popular de Tarragona, Ràdio Valls, Tarragona Ràdio, i també:

Alforja Ràdio (FM 104.3) diuenge 09.00h.

Calafell Ràdio (FM 107.7) diuenge 09.20h.

Cadena Cope-Reus (OM 1143) diuenge 10.30h.

FETS I CRITERIS: missatge setmanal de l'arquebisbe Torrella (es publica a «Catalunya Cristiana»).

L'emeten: Ràdio 5, Ràdio Popular de Tarragona, Ràdio Valls, Tarragona Ràdio, i també:

Calafell Ràdio (FM 107.7) dissabte 12h.

Ràdio La Canonja (FM 102.3) divendres 20h.

L'Espuga FM Ràdio (FM 107.4) dissabte.

Ràdio Falset (FM 107.0) dissabte, a partir de les 14h.

Ràdio El Morell (FM 105.7) dilluns, a partir de les 21h.

Ràdio Montblanc (107.0) diuenge, a partir de les 11 h.

Ràdio Santa Coloma de Queralt (FM 107.5) dissabte 13h.

Ràdio Sant Pere i Sant Pau (FM 101.0) dissabte, a partir de les 20 h.

Ràdio La Vilella Alta (FM 102.3) dissabte 12 h. i diuenge a les 13h.

EL MIRALL: Cadena Cope-Reus (OM 1143) dilluns 21h.

PRODUCCIÓ DEL BISBAT DE GIRONA

Departament de Ràdio: c/Albareda 15 pral 1a 17004 Girona; Tel (972) 22.27.75; Fax: 20.18.55.

ESGLÉSIA VIVA: programa setmanal de 30 minuts de durada amb reportatges i entrevistes d'actualitat cristiana, social i humana. Té les seccions: *La Paraula del Bisbe* (comentari setmanal del Bisbe de Girona), *A la ribera del Jordà* (reflexions escrites per Miquel Àngel Ferrés), *La Veu dels Joves* (comentaris de Jaume Reixach), *Notícies i El significat de l'Evangeli* (amb Pere Carreras). Algunes d'aquestes seccions canvien segons l'època de l'any. Presenta: Àngel Rodríguez.

L'emeten: **Cope Figueres-la Jonquera** (AM 1269-FM 88.0) diuenge 9.35h.

Ona Jove Riudellots (FM 104.0) dissabte 17.30h.

Ràdio Arenys de Mar (FM 91.2) diuenge 9.45h.

Ràdio Arenys de Munt (FM 107.0) diuenge 10.30h.

Ràdio Banyoles (FM 107.3) dissabte 9.00h.

Ràdio Begur (FM 97.7) diuenge 9.00h.

Ràdio Besalú (FM 107.8) diuenge 11.00h.

Ràdio Canet de Mar (FM 107.6) dissabte 10.30h.

Ràdio Grup Girona (FM 89.9) diuenge 8.00h.

Ràdio l'Escala (FM 107.6) divendres 16.05h

Ràdio la Vall (FM 107.6) diuenge 9.00h.

Ràdio la Vall d'en Bas (FM 107.9) diuenge 9.00h.

Ràdio les Planes (FM 107.9) diuenge 9.30h.

Ràdio Palafrugell (FM 107.8) diuenge 8.15h.

Ràdio Salt (FM 97.7) diuenge 9.00h.

Ràdio Sant Joan (FM 107.0) diuenge 9.00h.

Ràdio Santa Coloma (FM 103.6) diuenge 9.00h.

Ràdio Shalom Palau (FM 106.6) diuenge 10.30h.

Ràdio Sarrià de Ter (FM 87.6) diuenge 9.30h.

Ràdio Gironès-Antena Cassà (FM 92.8) dissabte 19.30h.

MÚSIQUES I CANTS: programa setmanal de 30 minuts de durada que fa un repàs a la música «gospel» des dels seus inicis fins a l'actualitat, amb gravacions inèdites i d'importació. Presenta: Josep Maria Pont. L'emeten:

Ona Jove Riudellots (dissabte 17.05h). Ràdio Arenys de Mar (diuenge 9.15h). Ràdio Banyoles (dissabte 9.30h). Ràdio Begur (diuenge 9.30h). Ràdio Besalú (diuenge 11.30h). Ràdio la Vall (dimecres 21.00h). Ràdio les Planes (dissabte 17.00h). Ràdio Palafrugell (dimarts 14.30h). Ràdio Sant Joan (dimecres 20.00h).

EL CAFÉ INTERNACIONAL: programa setmanal de 30 minuts de durada que recull els grans artistes de la música lleugera, grups inoblidables i les grans cançons romàntiques. La música es combina amb frases, missatges humans i paraules de reflexió. Presenta: Àngel Rodríguez. L'emeten:

Diuenge

09.00 *Església viva* (producció de l'arquebisbat de Tarragona)

RÀDIO VATICANA (OM 1.530, entre d'altres)

Cada dia

20.40 *Rosari*: en llatí des del Vaticà.

22.10 *Noticari*.

RÀDIO LA VEU DE NAVARS (FM 107.9)

Diuenge

10.15 *Església viva*: amb la «conversa setmanal» del bisbe Deig, de Solsona.

TARRAGONA RÀDIO (FM 102.6)

De dilluns a divendres

15.30 *Cafè i pastes*: informacions, comentaris i entrevistes.

Dissabte

08.15 *Església viva* (producció de l'arquebisbat).

Ona Jove Riudellots (dissabte 15.00h). Ràdio Arenys de Mar (dissabte 19.00h). Ràdio Arenys de Munt (divendres 9.00h).

Ràdio Banyoles (dissabte 10.00h). Ràdio Begur (per determinar).

Ràdio Besalú (diuenge 12.00h). Ràdio la Vall (diuenge 14.30h).

Ràdio les Planes (dissabte 17.00h). Ràdio Palafrugell (dijous 21.00h).

Ràdio Sant Joan (dilluns 21.30h). Ràdio Santa Coloma (per determinar).

Ràdio Sarrià de Ter (dissabte 23.30h).

LA PARAULA DEL BISBE: Micro-espai presentat pel Bisbe de Girona Mn. Jaume Camprodon i Rovira. Periodicitat setmanal amb 5 minuts de durada. L'emeten:

Ràdio Calella (FM 107.9) diuenge 11.00h.

Ràdio Malgrat de Mar (FM 107.4) diuenge 11.10h.

Ràdio Olot (FM 98.1) diuenge 9.00h.

Ràdio Tordera (FM 107.1) dissabte 9.05h.

Ràdio Vilafant (FM 107.3) diuenge 9.15h.

PUNT DE TROBADA: Programa magazine setmanal de 55 minuts de durada, que compta amb temes d'actualitat cristiana, social i humana amb diverses seccions. Presenten: Carles Sánchez i Àngel Rodríguez. L'emeten:

Cadena Cope Figueres-la Jonquera (dilluns 21.05h.)

PRODUCCIÓ DEL BISBAT DE SOLSONA

CONVERSA SETMANAL: missatge del bisbe Deig (es publica al «Full diocesà»).

L'emeten: Ràdio Balsareny, Ràdio Berga, Ràdio Cervera, Ràdio Puig-reig, La Veu de Navars, i també:

Ràdio Súrria (FM 107.8) diuenge 11.00h.

PRODUCCIÓ DEL BISBAT DE TORTOSA

FE I VIDA: missatge setmanal del bisbe Martínez Sistach (es publica al full «Vida diocesana»).

L'emeten: **Ràdio Antena Caro** (Roquetes, FM 96.0) diuenge 09.00h.

Ràdio La Cala (l'Ametlla de Mar, FM 99) diuenge 12.00h.

Ràdio Deltabre (FM 107.6) dissabte de 9.00h.

Ràdio Flix (FM 102) dissabte de 9.30h.

Ràdio Gandesa (FM 107.9) dissabte de 13.00h.

Ràdio Infant (l'Hospitalet (FM 107.9) dissabte 10.00h.

Ràdio Joventut de Masdenverge (FM 100.7) diuenge 10.00h.

Ràdio Mora d'Ebre (FM 87.6) divendres 10.00h.

Ràdio Nueva Vinaròs (FM 98.2) dissabte 22.30h.

Ràdio Onda Céro (Tortosa, FM 98.0) dissabte 13.05h.

Ràdio els Ports (Morella, FM 89.0) dissabte 12.15h.

Ràdio Ràpita (FM 107.9) diuenge 12.00h.

Ràdio Ulldecona (FM 95) diuenge 09.05h.

PRODUCCIÓ DEL BISBAT D'URGELL

RESSO: entrevista amb personatges o sobre fets diocesans.

L'emeten: **Ràdio Pirineu** (Puigcerdà, FM 89.8) diuenge 09.30h.

Ràdio Seu (FM 107.2) diuenge 9.00h.

Ràdio Valira (FM 98.1) dissabte 13.00h.

PRODUCCIÓ DEL BISBAT DE VIC

LLUITA I FESTA: Durada 15'. Lectura de l'Evangeli del diuenge i breu comentari a càrrec de Josep M. Masnou. Conversa setmanal del bisbe (es publica al Full Diocesà); bloc de notícies i informació religiosa. L'emeten:

Anoia Ràdio (FM 92.2) diuenge 10.05h.

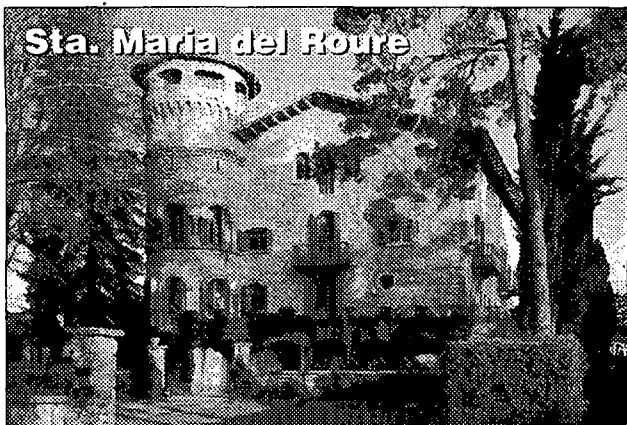
Ràdio Montesquieu (FM 106.5) diuenge 13.00h.

Ràdio Moià (FM 107.8) dijous 21.30 h.

Ràdio Ona Juvenil (FM 103.8) diuenge 16h.

Ràdio Ripoll (FM 90) diuenge 9.45h.

Més de 100 Cases de Colònies per a centres d'esplai, agrupaments escoltes, escoles, grups parroquials, moviments,...

Sta. Maria del Roure

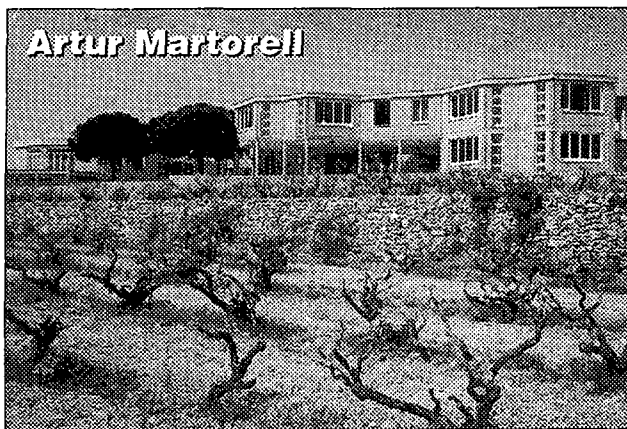
Cantonigròs (Osona)

Mas Po-Canyadó

Sant Fost de Campsentelles (Vallès Oriental)

- Entitat sense afany de lucre. Preus molt ajustats. Cases amb i sense pensió.
- Reserva informatitzada instantània.
- Cases per a l'estiu, caps de setmanes i convivències escolars.

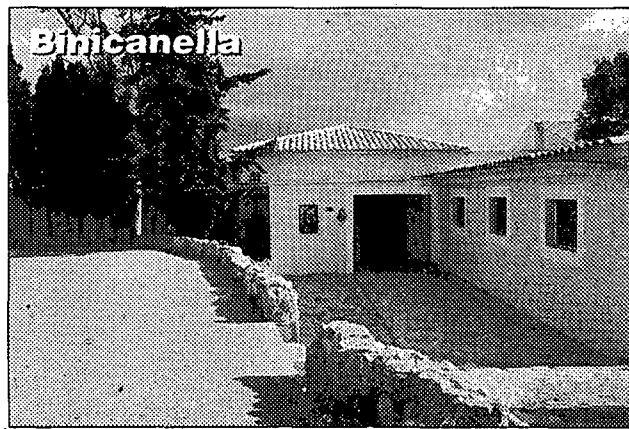
Artur Martorell

Calafell (Baix Penedès)

La Sala

La Pobla de Lillet (Berguedà)

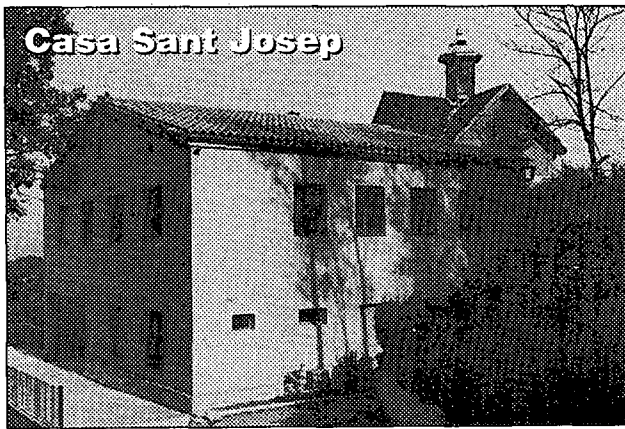
Binicarella

Mallorca

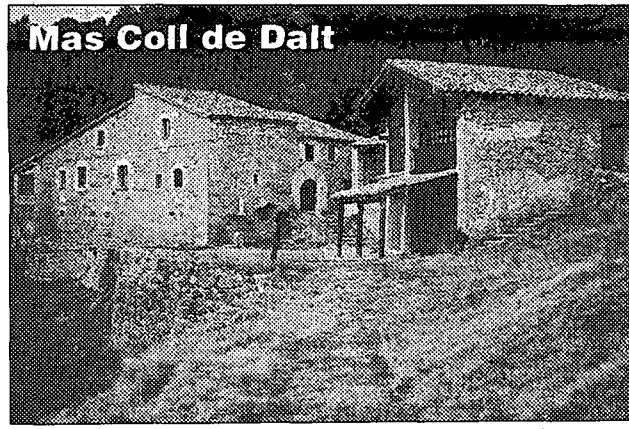
La Ruca

Avinyó (Moianès - El Bages)

Casa Sant Josep

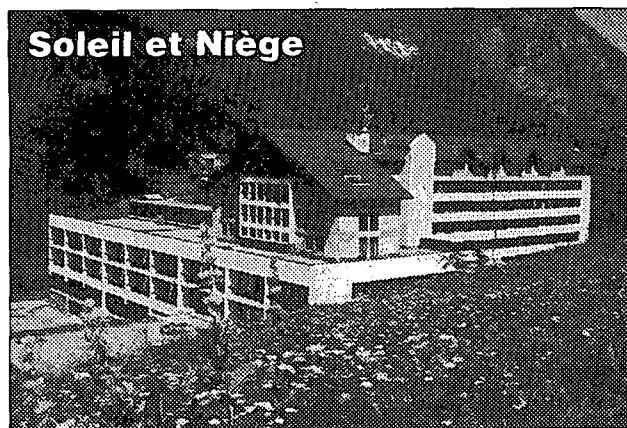
Sant Cugat del Vallès (Vallès Occidental)

Mas Coll de Dalt

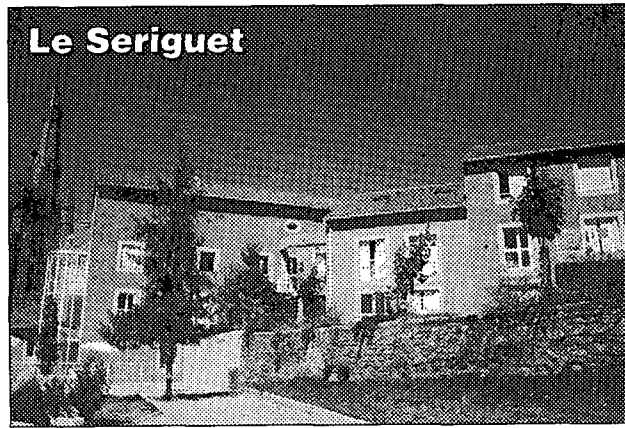
Sant Feliu de Pallerols (Garrotxa)

I per als grups d'adolescents.....

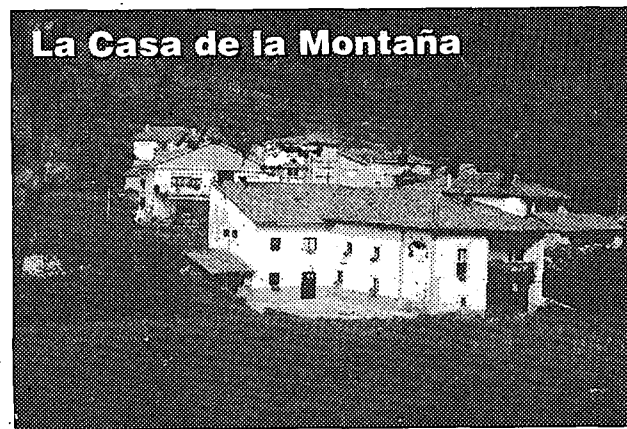
Soleil et Niège

Alps Francesos

Le Seriguet

Belmont-Sur-Rance (Sud de França)

La Casa de la Montaña

Pics d'Europa

Larrail

Euskadi

 Informació i Reserves
(93) 430 16 06

